

A parazita áfium ellen való magyar orvosság

Bevezetés

A parazitizmus megtalálható a bioszféra minden szegmensében, így az emberi társadalomban is. A paraziták néha a tevékenységük zavartalan végzése érdekében valamiféle kábítószert használnak. Az ilyenfajta kábítószert régen áfiumnak hívták. A társadalmi paraziták, akik embereken élősködnek, ugyancsak emberek. Azt mindenki beláthatja, hogy a parazitizmus nem erkölcsös tevékenység. Az embert az állattól az erkölcs különbözteti meg. A parazita személyét inkább az állati ravaszság jellemzi, mint az emberi bölcsesség. Az európai ember az erkölcsi magatartását a görög–szkita bölcsesség, és a keresztény tanításból meríti. A keresztény vallás bár a legnagyobb erénynek a szeretetet tartja, mégis azt vesszük észre, hogy néha ennél nagyobb erénynek számít a hűség.

Az elég hosszú életű hűbéri társadalmi rendszer alapja, a hűség volt, ami felülírt minden más erényt. Ez is, mint minden társadalmi csoportosulás, mintegy önálló biológiai lényként, mindent elkövetett saját túlélése érdekében amódon, hogy a csoport tagjai föltétlen hűséget tanúsítottak a szervezet ura iránt, ahol például az igazságosság szóba sem jöhetett. Ennek a társadalmi rendszernek, ami a fegyveres hatalomból és uralkodásból született, békés előzménye az ősidők homályába vész, amire a régészet azzal utal, hogy nincs az akkori sírokban sem fegyver, sem rangjelzés. Ez lett volna a mellérendelő társadalom, melyet az alárendelő maga alá gyűrt. A mellérendelés egyfajta maradványelve a krisztusi tanítás, melynek alapja egy mondatban összegezhető: „Ne tégy olyat másnak, amit nem szeretnél, hogy más neked tegyen!” Vagy fordítva: „Amit szeretnél, hogy más neked tegyen, azt tedd te másnak előbb!” Ebben megjelenik az egyenlő elbánás elve, vagyis az igazságosság. Ami ha szembemegy a különböző szervezetek csoportérdekével, választani kell az igazság és a csoport (szervezet, egyház, állam, stb.) érdeke, néha túlélése között, mert a szervezet felbomlana, ha túlnyomó többsége nem a hűséget, hanem az igazságosságot választaná. A valóságban a keveseket, akik az igazságosság elvét követik, kiközösítik, kizárják, vagy megfeszítik, mint Krisztust. Őrá tehát nem egyszer élt történelmi személyként, hanem az egész történelemben állandóan jelenlévőként, az abszolút hűséggel szemben az igazságosságot hirdetőként kell tekinteni. Azaz az igazi Krisztus-hívő nem egy vallási szervezetnek, hanem az egyetemes emberi közösségnek a tagja. Sőt az emberi mindenségnek, mert felelősen viselkedik a természettel is.

Az igazságossági normák figyelmen kívül hagyása a parazitizmust idézi elő az emberi társadalomban, kétféle rétegben: az egyik nagyon intelligens és nyíltan vagy burkoltan uralkodik a társadalmon, a másik réteg a szellemi vagy testi tehetetlen egyéneké. A kettő bizonyos szimbiózisban áll egymással, különböző közös érdekek miatt. Az első a tisztességesen dolgozó emberektől elsajátított többletből saját luxusigényein túl, igazolandó az erkölcsi kiválóságát és uralkodó szerepét, kielégíti a második csekély szükségleteit is. Ezért az igazságosság elvének követése egyben harc a parazitizmus ellen. De – miközben az intelligens parazitáknak nem érdekük a megtámadott test elpusztítása, csak ennek oly mértékű meggyengítése, hogy képtelenné váljon a védekezésre, és így tartósan tudjanak rajta élősködni, – néha a paraziták annyira elszaporodhatnak, hogy a gazdatest, illetve az adott közösség életét veszélyeztetik. És nem véletlen, hogy ezen a ponton már erős áthallást érzünk egyes országok, valamint saját

népünk és országunk esetében, szemügyre véve az általunk ismert történelmi vagy jelenkori eseményeket.

Dolgozatomban a történetieket idézem fel új megvilágításban, amennyiben eddig sosem látott szakirodalomból idézek összefüggő jelentőségű adatokat. Azért tudom velük mostani mondanivalómat alátámasztani, mert a ZMTE kiadványaként nemrég megjelent írásomban⁸⁴² bemutatott anyag, a legelső nyomtatott könyvek még a korábbi kéziratos kódexek másolataiként kevésbé eltorzított és modern hatalmi szempontok szerint átalakított képet mutatnak magyar múltunkról is.

Az európai kultúra alapja a görög filozófia, a római jog és a zsidó–keresztény vallás. A történelemírás úgy állítja be, mintha ezek így egymás után jelentek volna meg, mint valami minőségi ugrások. Pedig, ha jól utána nézünk, rájövünk, hogy ezek egy és ugyanabban az időben, ugyanis a reneszánsz kora körül jelentek meg, és teljesedtek ki. A görög filozófia épp úgy jelen volt a reneszánszi középkorban, mint a rómainak nevezett jogrendszer, vagy a keresztény vallás. Ami mégis egy új adalék, az a Tórában összefoglalt judaizmus, amit beleszóttek a keresztény vallásba. A görög történészek nem tesznek említést a zsidókról, bár a Biblia szerint a zsidó történelem jóval régebbi, mint a görög. Erre fel a zsidó történészek azt mondják, hogy azért nem, mert sem a görögök, sem a rómaiak, nem voltak fogékonyak a szakrális dolgok iránt. De mi is az a szakrális? Szerintem olyan dolgok, amit nem szabad vitatni, ami annyira szent és megkérdőjelezhetetlen, akár a tabu. Ennek a szakralitásnak azzal szereznek érvényt, hogy szerintük az Isten a zsidóknak jelentette ki a Tórában megírt úgynevezett igazságot. Érdekes, hogy amíg a szakralitás szlogenje alatt a görög filozófiát, és később a tudományt is teljesen „kiherélték”, addig a római jogrendet – legalább is napjainkban – ez alig érinti. Vegyük például Ábrahám esetét, aki „Isten utasítására” fel akarja áldozni a fiát. Ha ilyen eset előfordulna manapság, a mai törvények értelmében nyilván fennállna a bűncselekmény ténye, a szándék miatt, attól függetlenül, hogy valami külső ok eltérítette az elkövetőt a szándékától. Elég, ha a terrorista merényletek elkövetésére, vagy ezek előkészítésére gondolunk.

Hallom, egyes vallásos emberek véleményét, hogy bezzeg a keresztény vallást lehet kritizálni, de próbálja meg valaki az iszlámot, no meg Mohamedet kritizálni. Ezek az apologéták elfelejtik, hogy van egy európai keresztény kultúrkör, és van a Közel-Keletről benyomuló ábrahámita fanatizmus. Ez utóbbinak sajnos egyes vallási vezetők hatalmi féltékenysége miatt túl nagy teret engedtek a keresztény vallásokban is. Az igazi keresztény kultúrát a más vallásokkal szembeni tolerancia jellemzi, és nem a vallás erőszakos terjesztése. Ennek bármilyen formája éppúgy elítélendő, mint a terrorizmus. Terroristákkal szemben viszont jogos az önvédelem.

Kapcsolat a latin és a magyar nyelv között

A történelmi folyamatok megértéséhez párhuzamosan kell követni a forrásokból nemcsak a világi, hanem az egyházi fejleményeket is. Mivel az egyházi írások zöme latin nyelven íródott, ezért szükséges pár szót ejteni a latin nyelvről.

Hamis az az állítás, hogy a latin nyelv már az ókorban létezett abban a formában, ahogy a klasszikus latint bemutatják. Elég idézni Janus Pannoniustól, aki őszintén megmondja, hogy a latin nyelv még a 15. században is elég faragatlan volt: „Ez (a latin nyelv) ahogy megörzödött, egyenesen barbár (faragatlan) volt.”⁸⁴³ Aki sokat tett a latin nyelv cizellálása érdekében,

⁸⁴² Fábíán Sándor: Történelmi „szürreál”. Az Igazság Kálváriája. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36. évf. 1. sz. (2021.) <https://epa.oszk.hu/01400/01445/00061/pdf/>

⁸⁴³ „Haec cum servata est, barbara prorsus erat.” (*Janus Pannonius összes munkái. Jani Pannonii opera omnia.*

az kortársa, Guarino Veronese (1374–1460) volt. Pannonius nem csak a latin nyelvről írta meg az igazat, hanem kendőzetlenül azt is leírta, hogy milyen ravasz módszerrel utáltatták meg a nemi életet a katolikus papi növendékekkel a feletteseik. Erre szükség volt, hogy a karrierjük alatt minden energiájukat csakis a szellemi tevékenységre fordítsák. Valamikor persze voltak durvább módszerek is, kivált a keleti birodalmakban, ahol a szellemi tevékenységre kiszemelt egyedeket kasztrálták: mandarinok Kínában, eunuchok a Perzsa, a Bizánci, és később a Török birodalomban. Ezen birodalmak urai valódi paraziták voltak. Ahogy a hatalmukat kiterjesztették mind több népre, e népek fáradtságos munkájából tartották fenn luxus életüket. *Az a népcsoport, amelyik leghosszabb ideig ellenállt a birodalmaknak, azok a Dunától északra lakó szkiták voltak, kiket a történészek különböző nevekkal illettek, mint vandálok, hunok, avarok, magyarok, de a források tanúsága szerint rájövünk, hogy egy egységes szabad társadalomról van szó, melyet lassan a hódító parazita birodalmak maguk alá gyűrtek.*

Hamis az az állítás, hogy az úgynevezett klasszikus történelmi írásokat az ókorban írták. Valójában amikor a reneszánsz korában divatba jött a történelemírás, amivel akkoriban jól lehetett keresni, élelmes írók összeszedték az akkori, vagy pár száz évvel korábbi véleményformáló gondolkodók írásait, és ezeket kibővítve, egyes esetekben meghamisítva, a kor hatalmasainak elvárása szerint történelmet kompiláltak. Ezeket úgy adták el, mint valahol a padlásoson, vagy dohos pincékben nemrég megtalált, ókori írásokat.

Szerintem az írás is úgy fejlődött, mint manapság a filmek. Az elején csak fehér-feketében, kevés mozgással, hang nélkül, majd mind jobban kezd hasonlítani a valósághoz. Így az írás is: az első írások alig voltak képesek képet generálni az emberben, aztán egy Vernénél, vagy Jókainál, mintha filmet látnánk. A váteszeknek nevezett költők írásait a diafilmekhez hasonlíthatnám. Minden esetre valószínű, hogy haszonszerzési céllal olyan visszadatált írások is vannak, amiket már a késői reneszánszban írtak, de utánózták a váteszeket.

Bár a középkorban a latin nyelv nagyon háttérbe szorította a magyar nyelvet, azért sok forrásban felfedezhetjük a latinra gyakorolt hatását. Arról nem is beszélve, hogy a húsvéti ünnepek táblázatát egy Dionisius Exiguus nevű szkita ember végezte el, akinek a tevékenységét a VI. századra teszik. Magyar szavak nyoma a latin nyelvben: segnius = gyenge (szegényes), erigi = eredeztet, létrehoz, subere = parafa, kéreg (suba), coegi=összegyűjteni, egyesíteni. Nézzük meg az ut latin szócskát: a szótár szerint azt jelenti, hogy ahogy, ahogyan. Tovább menve a magyar szavak megfelelői mentén, úgy is mondhatnánk, hogy milyen úton, módon. Viszont az út csak magyarul jelent utat, nem latinul.

Továbbá Altenstaig szótára írja, hogy „Nisus megarai király nevét madárnak fordítja (ahogy Ovidius az Átváltozások VIII. könyvében írja).”⁸⁴⁴ A nisus nem jelent semmiféle madarat, viszont Ovidius a magar szó madárba való elferdítéséről beszél, ami a g és d gyakori felcseréléséből következik. Ebből viszont az is következik, hogy Ovidius inkább tisztában volt a magyar nyelvvel, mint Altenstaig.

Maegara, magara, magyara

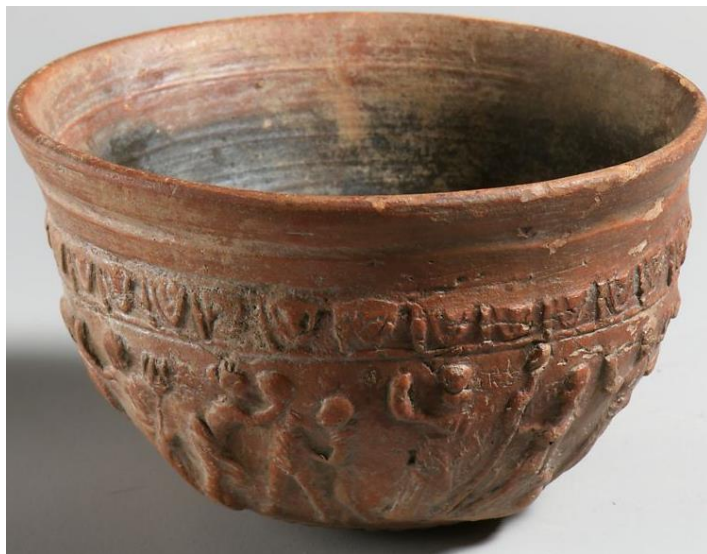
A régi magyar nyelvben nem névelőt, hanem névutót használtak. Ez így öröklődött át sok indoeurópai nyelvre is.

https://mek.oszk.hu/06700/06722/06722.htm?fbclid=IwAR3RsqtRzrPoeEtiNu8vShyn4xSbZyWzzrSTobU9Xi8jmCbp_9QN2v5vodw#3

⁸⁴⁴ „Nisus nomen regis megarensis in sui nominis (ut scribit Ovidius in VIII. Metamorfosi) avem conversus.” (Johann Altenstaig: *Vocabularis Ioannis Altenstaig Mindelhaimensis*. Joannes Prüsz chalcographus, 1509. Fo. VII.)

https://books.google.ro/books?id=iDDikKkACTIC&dq=scyth%C3%A1k+solinus&hl=hu&source=gbs_navlinks_s

„Megara város a Peloponnészoszon az Attika és Beotia közti földszoroson helyezkedik el... Itt volt az úgynevezett Megarai Filozófiai Iskola, amely felvette soraiba a Megarai Szokratikus Euklideszt, amint erről beszámol Sztrabón a 9. könyvében... Így a Megari kerámia váza nevét is e-vel kell írni, nem pedig a-val, ahogy a kereskedők teszik”⁸⁴⁵ – olvashatjuk. Érdekes észjárás: bár Euklidesz Maegara városától kapta a nevét, a szerző mégis Euklidesz nevéből akarja levezetni a Maegara nevet. De valószínű, hogy a kereskedőknek, akik évszázadokon keresztül vitték a kerámiát Magarából, inkább hihetünk, mint e könyv szerzőjének. Tehát Megara inkább Magara. Bár a vázafestés színhelyeként több (magari) város szerepel, de az itt bemutatott idézetek azt sugallják, hogy a görög kultúra alapjait a megariak rakták le, tehát bármelyik vázát abból az időszakból magarinak lehet tekinteni.

1. ábra. Megarai terrakotta tál a Kr. e 2. századból.⁸⁴⁶ Rajta Niké trófeát koronázó, Poszeidón, Ariadné Dionüszossal egy szatír támogatásával, Athéné pedig pajzzsal és lándzsával. A hellenisztikus korszakban a reliefdíszes kerámia népszerűbbé vált, mint a festett kerámia.

Számtalan bizonyíték van arra vonatkozólag, hogy az őstörténetet meghamisították. Erre azért volt szükség, mert olyan népek (nemzetek), akiknek nem volt történelmük, de hatalomra tettek szert, megpróbáltak idegen tollakkal ékeskedni. Akiknek a „tollait” elvették, azokat valami módon el kellett tüntetni a történelemből, vagy legalább Európától minél távolabbra üzni őket. Ahhoz, hogy a saját jelentéktelen történelmüket fel tudják nagyítani, azt térben és időben megnyújtották, átraktak eseményeket olyan térségekbe, ahol addig teljes történelmi sötétség volt. Amíg a Bibliát nem írták meg, addig a történelem a trójai háborúval kezdődött. A trójai háború főszereplői a görögök és a trójaiak. A görögöknek két ellenfelük volt, a perzsák és a szkíták. A trójai háború idején a perzsák, még nem érték el azt a hatalmi nívót, hogy méltó ellenfelei lettek volna a görögöknek. Az igazi ellenfelek a szkíták voltak. Ezek az európai szkíták a görögöktől északra laktak, akiknek később a megtévesztés érdekében számtalan nevet adtak. A trójai háború volt az első összecsapás a déli hevesvérű faj és az északi békés

⁸⁴⁵ „Megara urbs circa Isthmum media inter Peloponnesum, et Atticam et Beotiam... Erat vero inibi Schola Philosophorum Megarensium dicta, que recipit Euclidem Megarenssem Socraticum, ut Strabo libro 9. dictum de regione Megaris, et Megareis, possessiv Megaricus. Sic vero et fictilia vasa Megarica per e oportet dicere, non per a, ut mercatores, qui primam syllabam corrumpunt...” (Stephanus [Byzantinus], Thomas de Pinedo, Jacobus Gronovius: *Stephanos Peri Poleōn. Stephanus De Urbibus*. Jacobus de Jonge, Amstelodami, 1678. p. 450.

https://books.google.ro/books?id=h7tAAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gb_s_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

⁸⁴⁶ <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/254263>

természetű faj között. Az úgy nevezett görög kultúra csak a trójai háború után indult fejlődésnek, amikor a görögök magukba olvasztottak több balkáni szkita népcsoportot (lásd Athén és Megara, vagy később Spárta és Athén közti harcok). Általában az történt, hogy a harciasabb déliek legyőzték a békésebb természetű északiakat, majd keveredtek az életben maradt legyőzöttekkel. Később ezeknek a leszármazottai kerülnek hatalmi pozíciókba. A legyőzött foglyokat általában szétszórták a győztes birodalomban, és később látva az eredményt, ezt úgy szemléltették, hogy a sárkány fogait szétszórták a birodalomban, amelyekből sárkányok keltek ki. Lásd Téba alapítását. A történelem órákon úgy tanultuk, hogy két görög városállam rivalizált egymással. Egy békésebb Athén és egy harciasabb Spárta. Viszont ha utánanézünk a tényeknek, azt látjuk, hogy Athénben találunk egy rakás épületet és műemléket, hogy a szellemi hagyatékról ne is beszéljünk, míg Spártának se híre, se nyoma. Pedig Spárta győzte le Athént, és nem Athén Spártát. Ebből világosan látszik, hogy a Spártaiak, valójában délről jövő bevándorlók voltak, akik előbb megtelepedtek a Peloponnészoszi-félsziget déli partjainál. A bevándorlók legtöbbször fiatal férfiak, így nem csoda, hogy a legtöbb összetűzés a nők miatt keletkezik. Herodotosz szerint a föníciaiak Argoszra jöttek kereskedés céljából, ahonnan elrabolták Io-t, akit Egyiptomba vittek. Ez után a görögök elrabolják Tyrusból Európát, majd ismét a görögök Medeát Kolchisból. Ez után Alexander Priámosz trójai király fia elrabolja a görög Helénát. Aztán a görögök bosszúból feldúlják Priámosz királyságát. Nem kétséges, hogy nagyon sok hasonló esetről van szó, amikor déli férfiak északi fehér nőket rabolnak el. A történészek elismerik, hogy a klasszikus római civilizáció a klasszikus görög civilizáció alapjára épült, viszont hogy a görög civilizáció milyen alapra épült, egyenesen ignorálják. A klasszikus görög birodalom kiterjedt Itáliától a Balkánon keresztül egész Kis-Ázsiáig. Azt, hogy a görögök (hellének) pontosan honnan származnak az említett területekről, nehéz megmondani, csak annyit mondanak a történészek, hogy a hellének előtt a görög területeket a Pelazgok birtokolták, de mivel róluk nem maradt semmi emlék, így vagy nem is léteztek, vagy tősgyökeres görögök voltak.⁸⁴⁷

Pedig léteznek források, ahonnan megtudhatjuk, hogy kik birtokolták a görögök előtt azt a területet, amely később a klasszikus görög birodalom lett, például a *Fragmenta historicorum graecorum*.⁸⁴⁸ Mai összegzése szerint: „A pelazg nevet (görögül: Πελασγοί, Pelasgoí, egyes számban Πελασγός, Pelasgós) görög történészek használták, amikor azokról a népekről írtak, akik megelőzték a helléneket az ókori Görögországban. Általánosan használták ezt a nevet tágabb értelemben az Égei-tenger vidéki őslakosokra és kultúrájukra, a görög nyelv megjelenése előtt. A klasszikus korban a görög szárazföldön, Krétán és az Égei-tenger más régióiban számos helyen maradtak fenn enklávék ezen a néven. A pelazgként azonosított népek a görögök szerint olyan nyelvet beszéltek, amelyik eltért a görögötől, mind a mellett, hogy egyes szerzők szerint ezek görögök voltak. Egy fennmaradt hagyomány szerint Görögország nagy része Pelazg volt, mielőtt hellenizálódott volna.”⁸⁴⁹ Csakhogy nyilván való, hogy a pelazg

⁸⁴⁷ E megállapítás itt található: Gyomlay Gyula: A görögök története a római hódítás koráig. I. rész: A görögök története a perzsa háborúig. I. szakasz: A görögök története a dór vándorlás koráig. Bevezetés. Görögország földrajza. II. Törzsszerkezet, ősvallás, kultúra. I. fejezet: A görögök eredete, őshazája, vándorlása; törzseik legrégibb megoszlása- Nyelvjárások. *Nagy képes világtörténet II. kötet: Az ókor*. Szerk. Marczali Henrik. Franklin-Társulat Magyar Irodalmi Intézet és Könyvnyomda és Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság, Budapest, 1899. Elektronikus kiadás: Arcanum Adatbázis Kft és Magyar Elektronikus Könyvtár. <https://mek.oszk.hu/01200/01267/html/02kotet/02r01f01.htm>).

⁸⁴⁸ Carl Friedrich Wilhelm Müller (szerk.): *Fragmenta historicorum graecorum I. kötet*. Ambrosio Firmin Didot, Paris, 1883.

https://books.google.ro/books?id=l4EapVpG8EEC&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbp_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.

⁸⁴⁹ „Numele de pelasgi (în limba greacă: Πελασγοί, Pelasgoí, singular Πελασγός, Pelasgós) a fost folosit de unii autori antici greci atunci când se refereau la grupe de populație care au precedat elenii în Grecia antică. În general

nevet a pelagus=tenger névből képezták le. Így a pelazgokat nyugodtan azonosíthatjuk a forrásokban megtalálható megarai néppel.

A forrásokban⁸⁵⁰ az említett nép és város neve Megara. A források szerint Megarában gyártották a híres megarai vázakat. Az egyik szerző megjegyzi, hogy a kereskedők, akik a vázakkal üzleteltek, a várost Magarának nevezték, de szerinte helytelenül. De nem csak szerinte, hanem azok szerint is, akik ignorálják ezeket a forrásokat, mert ha Megara Magara, és az 'a' hátravetett névelőt⁸⁵¹ előre tesszük, s a g-t meglágyítjuk, akkor a Megara 'a Magyar' lesz, ez pedig már nagyon provokatív. Ha viszont ehhez hozzáadjuk azt is, hogy az említett források szerint ezek a megariak szkíták voltak, akkor ez már kiveri a biztosítékot a „magyar kurultájnál” is. A forrásokból az is kiderül, hogy a megariak nem csak Megarában voltak jelen, hanem a klasszikus görög birodalom egész területén. Ezek persze csak elszórt szkita kolóniák voltak, de a klasszikus görög birodalom is a kezdetekben csak kis városállamokból állt.

A lábjegyzetben ez áll: „Megara a Korinthuszi-földszoroson fekszik, Peloponnészosz és Attika között, amint erről Scilaci, Thucydides, Sztrabo, Ptolemeusz, Pauzania és Livius különböző írásaiban beszámol, ahol a város nevét nőnemben említik, mint ezt a két város nevében látjuk: Nisaea és Alkatooa. Egész az én időmíg a Nisaeaiak leszármazottainak volt egy templomuk Ceresz Malophori (Juhok) névre szentelve. Miután a Lacedaemoniak⁸⁵² megverték a megariakat és az athéniaikat, ezek egyesültek és megépítették a nagy falat, amint írja Thuküdidész az 1. könyvében. És megépítették a hosszú falat az Athéniaik a Megariakkal a várostól (Athén) egész Nisaeáig, és őrizték ezt. De sokkal jobban leírja a várost⁸⁵³ Euklidesz szókratikus filozófus és Theognis költő, kik ebből a városból származtak, ahogy írja Sztrabón a 9. könyvében, a következő szavakkal: Sok változáson ment át Megara városa, ami még ma is tart. Valamikor itt volt a filozófiai iskola, amit megarainak neveztek. Később, amikor le lettek győzve az Athéniaiktól, megtiltották nekik a kikötők használatát az Athéni részekén. Ezért

termenul pelasgian a ajuns să se folosească într-un sens mai larg pentru toți locuitorii autohtoni din jurul Mării Egee și a culturilor lor, înainte de apariția limbii grecești. În timpul perioadei clasice, enclave sub această denumire au supraviețuit în mai multe locații din Grecia continentală, Creta și în alte regiuni din Marea Egee. Populațiile identificate ca pelasgi vorbeau o limba (sau limbi) pe care grecii au identificat-o că nu era limba greacă, chiar dacă unii autori antici au descris pe pelasgi ca fiind greci. O tradiție care a supraviețuit spune că o mare parte din Grecia a fost Pelasgiană înainte de a fi elenizată.” (<https://ro.wikipedia.org/wiki/Pelasgi>.)

⁸⁵⁰ További források: Stephanus [Byzantinus], Thomas de Pinedo, Jacobus Gronovius: *Stephanos Peri Poleōn. Stephanus De Urbibus*. Jacobus de Jonge, Amstelodami, 1678.

https://books.google.ro/books?id=h7tAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false, Claude Duret: *Thresor de l'histoire des langues de cest univers, contenant les origines, beautés, perfections, decadences, mutations, changemens, conuersions et ruines des langues*. Par Matth. Berjon pour la Société Caldoriene, 1613. <https://books.google.ro/books?id=YEScMxcpM-8C&pg=PA514#v=onepage&q&f=false>, Pausanias [Periegeta]: *Pavsaniae De Veteris Graeciae Regionibvs Commentarii*. Aubry & Schleich, Francofurti, 1624. https://books.google.ro/books?id=D3NVA-AAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false, Come Pisistrato conquistò Megara.

https://www.latin.it/versione/Come_Pisistrato_conquist%C3%B2_Megara/274/22/?fbclid=IwAR373gujwpwB9eePt8MbY8QwNF4nJ3yTUtAOv-78FzvIB2kAKI0kkEgWI34,

Roger Bacon: *Opus Majus Ad Clementem Quartum...* Typis Gulielmi Bowyer, Londini, 1733. p. 235.

https://books.google.hu/books?id=AWRZAAAAYAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false, Johann Turmair: *Joannis Aventini Annalium Boiorum libri VII*. Ioannis F. Bravnii, Lipsiae, 1710. p. 433. https://books.google.ro/books?id=Mcg-AAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.

⁸⁵¹ Határozottságot, nyomósítást, utólagos figyelemfelhívást fejez ki.

⁸⁵² Spártaiak.

⁸⁵³ Megarát.

Euklidesz női ruhába öltözve menekült Szókratészhez. Diogenész pedig úgy csúfolódik a menekülő megarai gyerekeken, azt állítva, hogy ezek nem is gyerekek, hanem kosok, ugyanis ezek siettükben juhbőrt öltöttek magukra.”⁸⁵⁴

„Szicíliában hat Megara település volt Sztrabó szerint... Ezeket kifosztották és lerombolták a Szirakúzaiak... Servio szerint: Megara város Szirakuza mellett van. Plinius pedig Bithiniában⁸⁵⁵ említ egy Megarai várost. Eustathius pedig Epirusban említ egy Megara várost.”⁸⁵⁶ Tehát mindebből világosan látszik, hogy az egész Égei-tenger térségében megari kolóniák voltak, amiket a délről jövő barbár betolakodók megsemmisítettek. A megariak megpróbáltak az athéniakkal közösen védekezni amikor megépítették a hosszú falat, de később az athéniak elárulták őket, és ellenük fordultak. Lehet tanulni a történelemből, és ne magyarkodj, mert el leszél felejtve mint a magariak: „Stilpon (megarai filozófus) szerint: A megariaiak a találmányaik és az ügyességük (érvelésük) miatt annyira a többiek fölött álltak, hogy a szemében az minden volt, csak nem Görögország, elkezdett megarizálni”⁸⁵⁷ (magyarkodni?).

„A magyarok nyelvéről: Nikolas Kalkocondile a törökökről írt könyvében ír a magyarok szokásairól, és írja, hogy nyelvük nem hasonlít sem a németekéhez, vagy a lengyelekéhez, de egy nyugat-európai nyelvhez sem. Annyira, hogy egyesek azt akarják állítani, hogy régen ők voltak azok a Géták, akik a Haemus hegy lábánál laktak, és akiket a Szkíták elűztek oda, ahol a mostani helyükön laknak. Mások szerint viszont ezek a Valachok voltak.”⁸⁵⁸ A tévedés onnat adódik, hogy a régi írások nem tartalmazták az n betűt. Ezt a betűt az előtte lévő betű fölé

⁸⁵⁴ „Megara urbs circa Isthmum Corinthiacum scilicet, media inter Peloponesum, Atticam et Boeothitiam, memoratur Scylaci, Thucidides, Strabone, Ptolemeo, Pausania, et Livio in diversis locis, qui huius urbis nomen in genere faemine usurpat, cam illustrabat duplex arx, alteri Nisaeae, alteri ab Alcatoo nomen erat, necnon navale Nisaea quoque nomine, ut apparet ex Pausaniae lib. 1. cuius adhuc aetate nomen servabat, ut ipse refert libro citato: Ad navale vero mea quoque aetate vocatum Nisaeam descendendibus, Cereris Malaphori (Oviferae) fanum est. Ad quod navale usque Athenienses cum Megarenses a Lacaedemonis defecissent ac sese ipsis adjunxissent, longos muros aedificarunt, auctore Thucidides lib. i. ET longos muros edificarunt (Athenienses) Megarensibus ab urbe ad Nisaeam usque, et ipsi custodiebant. Sed multo magis illustrarunt hanc urbem Euclides Philosophus Socraticus et Theognis poeta, et Schola Philosophorum, qui ab ea Megarici dicebatur, ut inquit autor noster ex Strabonis lib. 9. cuius sunt verba: Multas vero habent mutationes Megarensium urbs, tamen etiamnum durat. Habuit aliquando et Philosophorum scholam, qui Megarici dicebatur, successores Euclidis Socratici, patria Megarensis. Postea cum Megarenses ab Atheniensibus defecissent, illis interdictum fuit portibus in ditione Atheniensium sitis, autore Thucydide lib. 1. Quapropter Euclides muliebri vestitu ad Socratem se conferebat, autore Gellio Noct. Extat facetum Diogenis apophtegma adversus Megarenses apud Laertium in Diogene, qui cum vidisset eos magis curere ores propter lanam, quam filios, hos enim nudos, illas pelibus tectus intuitus fertur dixisse Praestat Megarensis arietem esse quam filium.” (Stephanus [Byzantinus], de Pinedo, Gronovius 1678. 450. 17. lábjegyzet.)

⁸⁵⁵ Anatóliában.

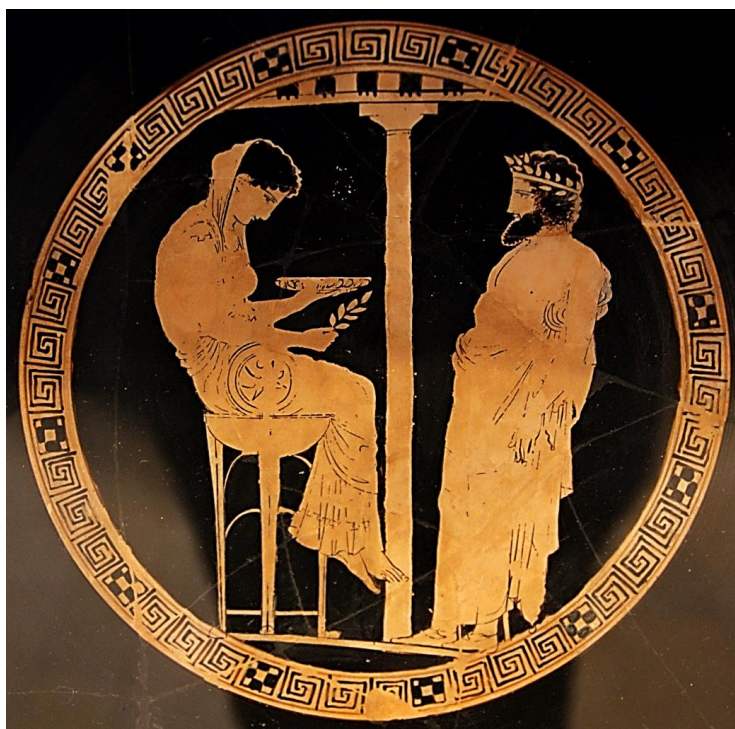
⁸⁵⁶ „Sexto loco numerat Megara Siciliae, quae antea Hybla dicta fuit (Strabone)... Megara vi captam diruit atque diripuit, ad reliquorum, ac maxime Syracusanorum terrorem... Megaros sinus autore Servio, qui ad eundem locum inquit: Megara oppidum est iuxta Syracusas. Megaricum oppidulum Bithyniae celebratur Plinio lib. 5. cui Megarice dicitur. Megara fuisse quoque Epiri et urbem et pagum (Eustathius).” (Stephanus [Byzantinus], de Pinedo, Gronovius 1678. 451. 19-21. lábjegyzet.)

⁸⁵⁷ „Stilpon: Megarensis inventio gratia et argutiis in tantum superavit ceteros, ut omnis tantum non Graecia coniectis in eum oculis intenta **megarisare** coeperit...” (*Hesychii Milesii Opuscula duo quae supersunt* [Hesychi Milesi két művecskéje, ami még fenn maradt] I. De hominibus doctrina et eruditione claris. II. De originibus urbis Constantinopoleos. Et Cardinalis Bessarionis Epistola de educandis filiis Joann. Palaeologi, lingua Graeca vulgari scripta. Gr. et. Lat. Libraria Weidmannia, Lipsiae, 1820. 53.https://books.google.ro/books?id=gxZgAAAACAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁸⁵⁸ „De la langue des Hongres. Nicolas Chalcondile lieu. 2. de l'histoire des Turces descrivant les moeurs d'iceux escrit que leur langage est particulier n'ayant rien de commun avec celui des Alemands et Polonois, ne de pas une des nations Occidentales aussi peu. Tellement que quelques uns veulent dire que ce furent ancienment, les Getes propres, qui habitoient au pied du mont Haemus, et qu'en ayant esté dechassés par les Scythes, ils se feroient retirés en la contrée qu'ils tiennent de present. Les autres ont opinion que c'estoient Valaques.” (Claude

húzott vonalka helyettesítette, amit a későbbi másolók nem vettek figyelembe. Így lett a gente-ből gete és a gete-ből Géta. Ha figyelembe vesszük Varga Csaba megállapításait, ami szerint az Ógörög nyelv a csángó régies formája, akkor nyugodtan feltételezhetjük, hogy valamikor a magyarok valóban a Haemus-hegy lábánál is laktak.

„Uralkodott pedig a nagyobbik Cekrops, aki Ackta lányát vette feleségül. Egy kisebbik Cekrops, Pandion, kit fiaival együtt a Methionidok kitaszítottak a királyságból, Pylához menekült a megari királyhoz, kinek lányával élt házasságban, ahol nem sokára betegségben meghal: itt a Megariak földjén a tenger mellett van egy szirt amit Minerváról neveztek el. Aztán a fiúk ismét kitaszították a Methionidákat és így a Megariak visszatértek Athénba: ahol Egeus az idősebb fiú kapta meg a királyságot.”⁸⁵⁹ Tehát Egius, akiről az Égei-tenger is a nevét kapta megari (magari), azaz magyar volt. Ha magyarul értelmezzük a nevet, egyet jelent.

2. ábra. Themis és Aegeus. Attikai vörösalakos kylix (ivócsésze), Kr. e. 440-430.h⁸⁶⁰

„Nisus megarai király emlékműve: akit Minos megölt, és az athéniek ide temettek. Erről a Nisusról a fáma azt tartja, hogy vörös haja volt, hogy a halál nem érhetette, a jóslat révén, ha csak a haját le nem vágták. Ez úgy történt, hogy amikor a krétaiak ellenségesen megtámadták

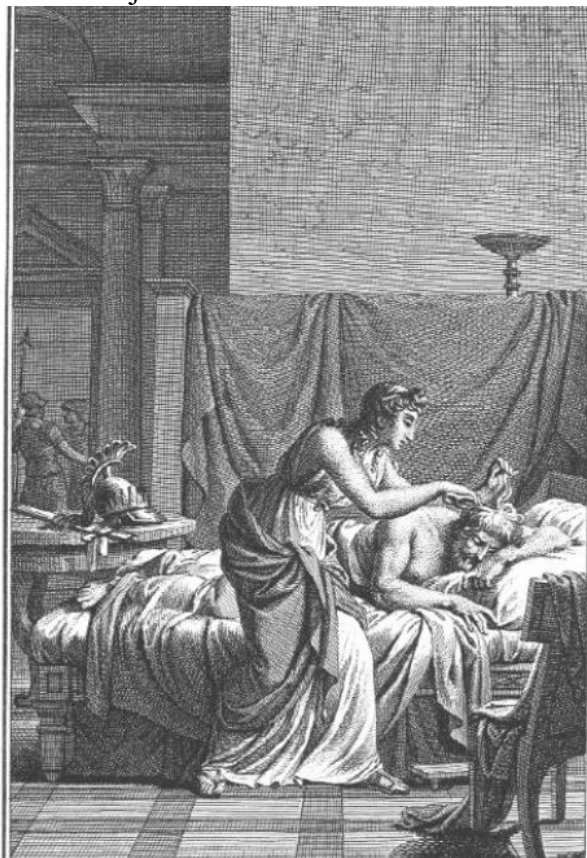
Duret: *Thresor de l'histoire des langues de cest univers, contenant les origines, beautés, perfections, decadences, mutations, changemens, conuersions et ruines des langues*. Par Matth. Berjon pour la Société Caldoriene, 1613. p. 832. <https://books.google.ro/books?id=YEScMxcpM-8C&pg=PA514#v=onepage&q&f=false>

⁸⁵⁹ „Regnavit enim et Cecrops maior, qui cum Actaei filia nupta fuit. Regnavit etiam Pandion Erichthonii et alter minoris Cecropsis filius, qui cum filiis a Methionidis regno pulsus, cum ad Pylam Megarensium regem, cuius filiam in matrimonio habebat, confugisset, morbo confectus illic diem suum obiit: estque eius mari vicinum monumentum eo in loco Megarensis agri, qui Minervae Aethyae (id est mergi) scopulus est appellatus. At filii rursus eiectis Methionidis, Megaris Athenas reversi sunt: ubi regnum maximus natu Egeus obtinuit.” (Pausanias [Periegeta]: *Pavsaniae De Veteris Graeciae Regionibus Commentarii*. Aubry & Schleich, Francofurti, 1624. p. 9.

https://books.google.ro/books?id=D3NVAAAACAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

⁸⁶⁰ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/Themis_Aigeus_Antikensammlung_Berlin_F2538_n2.jpg

az országát, és más városokat, melyek a megariak fennhatósága alá tartoztak, és magát Nisust a Nisaea vagy Nisaia erődítményben ostromolták, Nisus lánya, Scylla, ki szerelmes volt Minosba, lenyírta apja – vörös⁸⁶¹ – haját.”⁸⁶²

3. ábra. Scylla, Nisus megarai király lánya, levágja alvó apja erőt adó haját.⁸⁶³

„Megarát elfoglalták az athéniak a korinthusiakkal és másokkal, akik hozzájuk csatlakoztak, megsemmisítve a kolóniát, ami oda vezetett, hogy a megarai nyelv és szokás eltűnt, az attikaiak dórokká váltak.”⁸⁶⁴

„Itt Theagenes zsarnoksága alatt vízvezetéket építtetett, melyet feldíszített gyönyörű oszlopokkal. A befolyt vizet a nimfák fészének nevezték: ezeket a nimfákat őshonosoknak mondták, és tőlük született Jov isten egyszülött fia Megarus, de Megarus Deukalion özönvize alatt a geraneai hegyre menekült, amikor még nem ez volt a hegy neve. Mert Megarus a repülő

⁸⁶¹ <https://mek.oszk.hu/03400/03410/html/5637.html>

⁸⁶² „Nisi Megarensium regis monimentum: quem cum Minos interemisset, sublatum Athenienses eo in loco sepelierunt. De hoc Niso fabula vulgata est, capillum purpureum habuisse, quo salvo, mori se non posse ex oraculo cognorat. Ita vero accidit, ut cum Cretenses eius fines hostilem in modum adorti, et alia in Megaride oppida subitis incursionibus cepissent, et ipsum intra Nisaeae Moenia compulsus obsedissent, Nisi filia Minois amore capta, crinem patri detonderit.” (Pausanias, 1624. p. 32.)

⁸⁶³ Nicolas-André Monsiau rajza, 1806. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Scylla_et_Nisus_Nicolas-Andr%C3%A9_Monsiau.jpg

⁸⁶⁴ „Megara Athaeniensibus ademerunt, Corintiosque, ac caeteros auxilios, qui nomina dedissent, illuc coloniam deduxerunt, que res effecit, ut Megarenses lingua cum moribus mutata ex Atticis Dorienses fierent.” (Pausanias, 1624. p. 69.)

darvak hangját követve abba az irányba úszott, így menekült meg, és innen van a hegy neve.”⁸⁶⁵ MAGURA!⁸⁶⁶

„A templom ugyanazon részében, bronz hajó található egy állványon, mely hajókat a megariaiak használtak az Athénnaal vívott háborúban, Szalamina szigetéért.”⁸⁶⁷ Nem lehetett kis népesség, ha képes volt hadihajókat építeni az athéniekkel való háború során.

Úgy néz ki, hogy az őshonos európaiak mindinkább északra menekültek a déli invázió elől.

„Ugyanazon a helyen van Ceresz nemes temploma: melyet Megaronnak hívnak, amit Kara épített uralkodása idején az emlékezés szerint... Ugyanazon templom egy részében található a háromárbócos ezüst váza, az a háromárbócos, amivel a megariaiak a hajócsatába mentek, amikor Szalamináért harcoltak az athéniaikkal.”

„De bárki, aki a származást kutatta, az is a megariaiak tudatlanságában volt, ugyanis: The-seus Pelopétól származott. De a Megariaiak nem hogy nem ismerték az igazat, de ezt elrejtették, nem akarták bevallani, hogy Nisus uralkodása alatt a várost elfoglalta a veje, Alcathous. Mert Niso halála után, és Megara feldúlása után Elide szerint Alcathous következett. Megbizonyosodtam, hogy azokat a falakat, melyek a régiót körülvevették és amelyeket a krétaiak leromboltak, ő maga egészen újraépítette.”⁸⁶⁸ Szerintem akik valamit elrejtteni akartak, azok nem a megariaiak voltak, hanem a kompilátorok, akik tudatosan félreértelmezik a „görög” emlékműveket.

„Van a megariaiaknak egy másik váruk is, melyet Alcathousról neveztek el: amelyre aki felmegy, jobboldalt láthatja a megariai emlékművet, ugyanis a krétai háborút, amikor Onchesto (beociai város) a megariaiak segítségére jött.”⁸⁶⁹

„Mert amikor Hiperion, Agamemnon fia, ki utoljára uralta a Megariaikat, a fősvénysége és szemtelensége miatt Sandion megölte.”⁸⁷⁰ Agamemnonról tudjuk, hogy részt vett a trójai háborúban. A fia Hiperion nem lehetett Megara királya csak közvetlenül Megara megsemmisítése előtt, vagyis i. e. 500 körül. Bár a trójai háborút az i. e. 12. századra datálják, tudjuk, hogy csak egy egyszerű legendával állunk szemben, tehát az időpont nincs köbe vésve.

„Eközben Pausanias összegyűjtötte Tegeából és a megmaradt Árkádiából a segédcsapatokat, és a már befejezett csata helyére érkezett. Ez amikor elérte Beociát, megbizonyosodott

⁸⁶⁵ „Hic itaque Theagines in tyrannide aquaductum erexit, opus cum magnitudine tum ornatu, et columnarum numero valde praeclarum. Aquam influentem Sithnisum Nympharum appellant: ac eas quidem Nymphas indigenas esse dicunt suas, atque ex earum unius filia Iovi Megarum natum: ac Megarum quidem Deucalonis diluvium in Geraniae verticem effugisse, cum nondum mons ille id nominis haberet. Nam quod Megarus gruum praetervolantium vocem secutus, illuc natando evasiset, inde monti inditum nomen tradunt.” (Pausanias, 1624. p. 70.)

⁸⁶⁶ Az Északkeleti-Kárpátok második legmagasabb csúcsa, de több hegyet is így neveznek arrafelé, és Magurahegy falu Szilágy megyében.

⁸⁶⁷ „Eodem in loco est Cereris nobile templum: Megaron appellant: quod aedificasse Cara, dum regnaret, memorant... In eadem templi parte triremis aeneum rostrum positum est, eam vero se triremem cepisse Megarenses dicunt in praelio navali, quod cum Atheniensibus de Salamine certantes fecerunt.” (Pausanias, 1624. p. 71.)

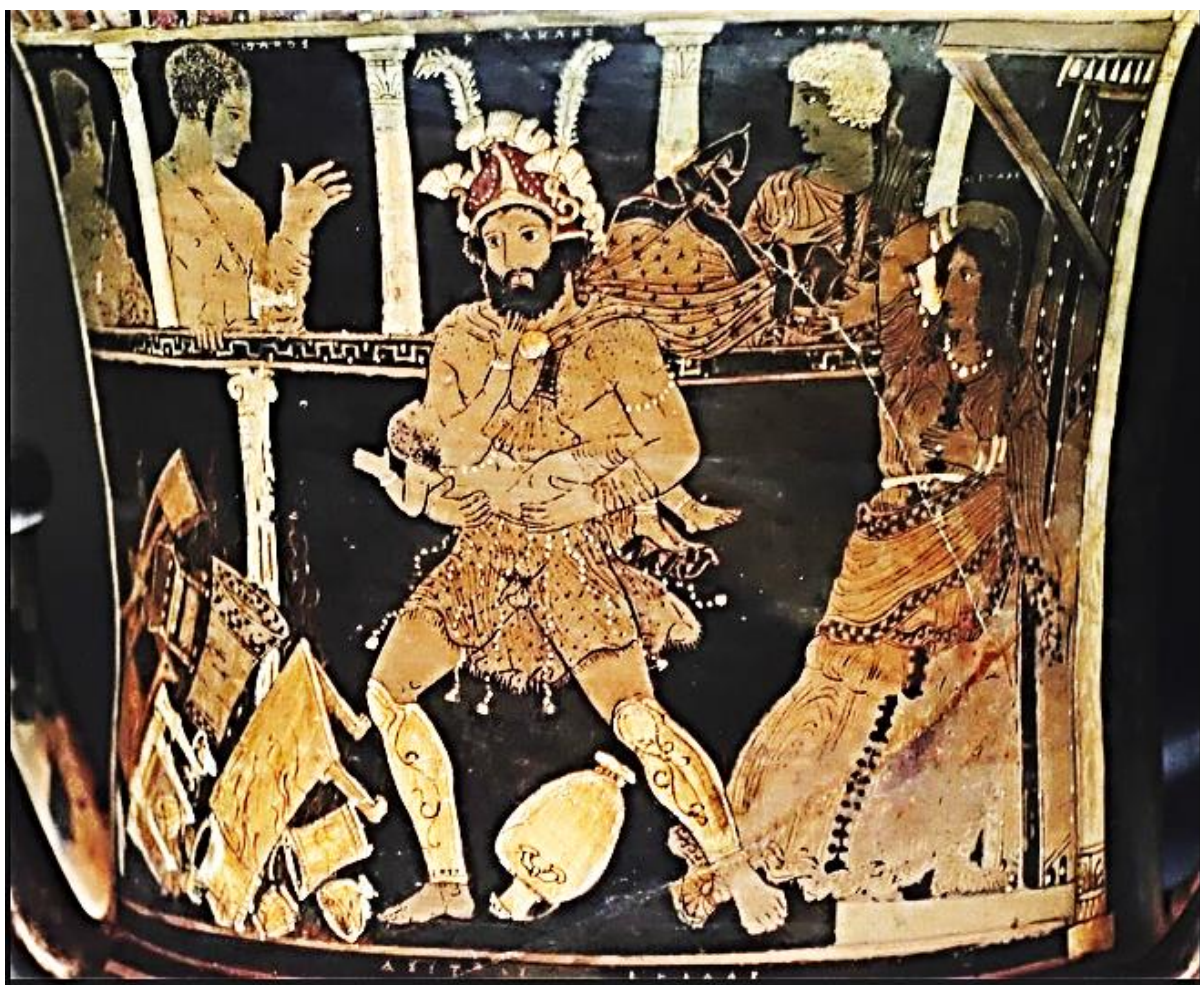
⁸⁶⁸ „Sed quicumque ille fuerit qui Gentilitates persecutus est, eadem nimirum fuit qua Megarenses inscitia utique: Teseus a Pelope genus duxit. Sed Megarenses industria veritatem non tam ignorant, quam ambagibus involuunt, quod enim fateri prorsus nolunt, Niso regnante urbem captam, successisse ei Megareum generum, Megareo Alcatoum comminiscuntur. Nam Niso iam mortuo, et eversus Megaris, constat ab Elide Alcatoum venisse. Testimonio mihi fuerit, quod muros ipse de integro erexit, quorum fuerant veterem ambitum Cretenses demoliti.” (Pausanias, 1624. p. 72.)

⁸⁶⁹ „Habent Megarenses et arcem alteram, cui ab Alcathoo nomen est: ad quam qui ascenderint, ad dexteram Megarei monumentum videant, is enim Cretico bello, ab Onchesto, Megarensibus auxilio venit.” (Uo. p. 74.)

⁸⁷⁰ „Nam cum Hyperion Agamemnonis filius qui postremus Megaris regnavit, propter avaritiam et insolentiam a Sandione occisus fuisset...” (Uo. p. 76.)

Lisandra és társai haláláról: habozás nélkül Théba felé fordult és megtámadta a várost.”⁸⁷¹ Itt jól meg van keverve a történelem, ugyanis Lysandra i. e. 395-ben hal meg, Pausanias pedig, aki i. sz. 110-180 körül él, indul Thébába megbosszulni Lysandros halálát. A kompilátor hanyagsága miatt kiderül, hogy az ókor történetét valójában a reneszánsz korában írták az addigi történelmi képek és szobrok alapján, ugyanis a reneszánsz koráig nem volt történelmi írás. Ezért joggal kételkedhetünk abban, hogy a történelmet elfogultság és részrehajlás nélkül írták.

Hogyan győzte le Peiszisztratosz a megarokat (latin és olasz szöveg).⁸⁷² Itt a háború okát a győztes athéniak által leírt változatban találjuk, ahol a megariak mint becstelen barbárok vannak lefestve. Viszont tudott dolog, hogy a megariak által készített kerámiai remekműveket a kereskedők évszázadokon keresztül vitték a szélrózsa minden irányába. Így a rágalom csak egyszerű ürügy. Ez is lehetne a trójai háború egy változata, ha nem éppen az eredeti, annál is inkább, mivel Helanikus (ókori történétíró) a trójai háború kiváltó okát másképp írja le.

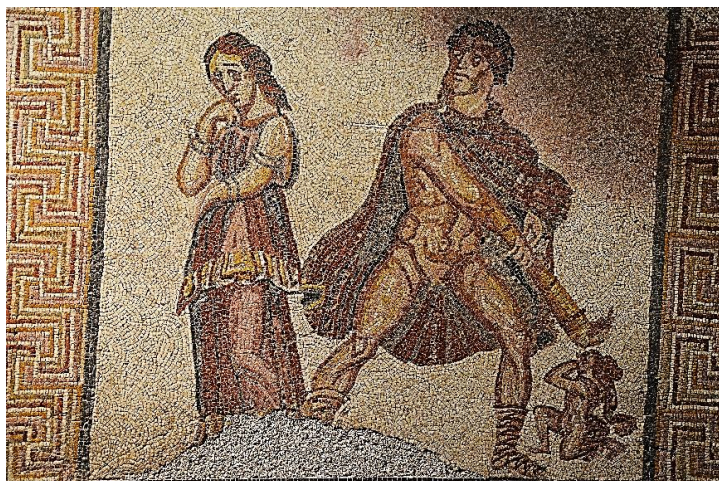
4. ábra. Megarai festett váza, Kr. e. 350-320.⁸⁷³

⁸⁷¹ „Interea Pausanias, a Tegeatis et reliquia Arcadia comparatis auxiliis, confecto iam praelio supervenit. Is ubi primum Boeotiam attigit, eorum qui cum Lysandro fuerant, et ipsius Lysandri caedem cognovit: nihilo tamen secius Thebas perrexit, urbem oppugnaturus.” (Uo. p. 156.)

⁸⁷² https://www.latin.it/versione/Come_Pisistrato_conquist%C3%B2_Megara...

⁸⁷³ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c9/HeraclesLocoObraTeatral.jpg>

Az előbbi vörösalakú vázaképen „az őrült Héraklészt ábrázolják, amint megöli a fiát, miközben első felesége, a thébai Megara elborzadva nézi.”⁸⁷⁴ Szerintem ez inkább egy újdonsült apa, aki örömébe táncol a gyerekével. Az asszony sem nagyon kap a gyerek után, hanem csak csodálkozik a jeleneten. A kép alatti angol szöveg azt írja, hogy „an insane Heracles”=egy őrült Heraklesz (egy a sok közül). Az igazsághoz elég az egy, de a hazugsághoz nagyon sokat kell papolni. Szerintem Pausaniától csak annyi származik, ami a megariakra vonatkozik, a többi mind a kompilátor agymenése. A szerző Romulo Amaseo III. Pál pápa unokája, aki a könyvet a pápa megrendelésére írta. Ez a pápa VI. Sándor pápa szeretőjének a testvére. Ő hívta össze a trentói zsinatot (1545–63). Ekkor szentesíthették a történelmet. Mivel a görög történelem nem felelt meg az egyháznak, ezért az egészből legendát és mesét csináltak.

5. ábra. Héra őrült rohamot küldött Herkulesre, stb.⁸⁷⁵

Itt az asszony ugyanabban a pózban mint a másik képen. Valószínű, hogy miután rájöttek, hogy az előbbi képen Héraklész nem elég vad, így ki akarták javítani. Vagyis ez nem eredeti.

A trójai háború leírása Hellanicus tollából: „Corithus, Oenone és Alexandro fia, amikor segédkezni jött Trójába, beleszeretett Helenába, aki készséggel fogadta őt. Helena kiválóan szép volt. Az apja tetten kapva a szerelmes párt, megölte Corithust.”⁸⁷⁶ Hellanikus szerint ez váltotta ki a trójai háborút. Itt a történet száznyolcvan fokban meg van fordítva. Helena nem görög, hanem trójai. Aki elcsábítja, nem trójai, hanem görög. Ez után leírja Trója megszállását a görögök által és a trójaiak menekülését, ami már megegyezik a Homérosznak tulajdonított verzióval.

„Aeneas pedig és az őt követő társai egy tömeget alkotva elfoglaltak egy védett helyet az Ida-hegyen. Hozzájuk jöttek aztán a Dardania város lakói.”⁸⁷⁷ Az utolsó mondatnak csak anynyi értelme van, hogy ezzel bizonyítani lehessen azt, hogy Trója Kis-Ázsiában volt. Mert a

⁸⁷⁴ [https://en.wikipedia.org/wiki/Megara_\(wife_of_Heracles\)#/media/File:HeraclesLocoObraTeatral.jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Megara_(wife_of_Heracles)#/media/File:HeraclesLocoObraTeatral.jpg)

⁸⁷⁵ [https://eu.wikipedia.org/wiki/Megara_28mitologia29#/media/Fitxategi:Mosaic_panel_depicting_the_madness_of_Heracles_\(Hercules_furens\),_from_the_Villa_Torre_de_Palma_near_Monforte,_3rd-4th_century_AD,_National_Archaeology_Museum_of_Lisbon,_Portugal_\(12973806145\).jpg](https://eu.wikipedia.org/wiki/Megara_28mitologia29#/media/Fitxategi:Mosaic_panel_depicting_the_madness_of_Heracles_(Hercules_furens),_from_the_Villa_Torre_de_Palma_near_Monforte,_3rd-4th_century_AD,_National_Archaeology_Museum_of_Lisbon,_Portugal_(12973806145).jpg)

⁸⁷⁶ „Narrat Hellanicus in Troicis et Cephalon Gergitius: Ex Oenone et Alexandro filius natus est Corithus. Hic quum auxiliaturus venisset Trojam, amore captus est Helenae, quae benevolentissime eum excepit, formae enim pulchritudine quam maxime excelebat. Sed ipsum pater deprehensum interfecit.” (Carl Friedrich Wilhelm Müller (szerk.): *Fragmenta historicorum graecorum I. kötet*. Ambrosio Firmin Didot, Parisiis, 1841. p. 61. https://books.google.ro/books?id=l4EapVpG8EEC&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

⁸⁷⁷ „At Aeneas ejusque socii suos in itinere assecuti, uno agmine facto, munitissima Idae loca occuparunt. Ad ipsos autem venerunt qui tunc urbem Dardanum incolebant...” (Müller, 1841. p. 62.)

Dardania lakói nem álltak konfliktusban a görögökkel, miért kellett volna menekülniük? De ha Trója alatt Megarát értjük, és ha a megariak észak felé menekültek, akkor Makedóniától északra volt egy Dardániának nevezett régió, amelynek a lakói valószínű hogy szkíták voltak.

„Aeneas pedig az apjával, gyerekeivel és az istenek képeivel hajóra szállt, átment a Hellespontuson, és a legközelebbi félszigeten kötött ki, mely a tengerben fekszik Európa előtt, és Pallenenak hívják.”⁸⁷⁸ Ez a Pallene viszont Attikán található, vagyis közel Athénhoz. Miért mentek volna a menekültek az oroszlán barlangjába? De a csavaros mondatból látszik, hogy ez egy meghamisított írás. Nagy a valószínűsége annak, hogy a trójai háború nem más mint a görögök háborúja a megariak ellen. Minden hamisítónak van egy B terve is: Ha mégis valaki nyomokat talál Attikában a „trójaiakról”, akkor a B terv szerint a trójaiak Attikán keresztül menekültek.

Hogy kik voltak a megariak, akik az ősi Athént birtokolták, de akiről a történelem bölcsen hallgat, utalást találunk Bacon Opus majus c. könyvében, azt állítja, hogy a megariak szkíták voltak: „Beotia alatt van Attika, mely régió Athén városa után kapta a nevét, mely a filozófusok dajkaja volt, ahol Szókratész, Platón, Arisztotelész és más hírességek tanítottak. Aethikus filozófus szerint Attika Árkádia része, leghíresebb provincia nemcsak Athén miatt, melyet Aethikus Görögország köldökének nevez, hanem a katonai ereje miatt is. Ezt a területet nevezték Scycioniának Scycio királyról, mely egyike volt a világ első négy legfontosabb birodalmának, tudnillik a Szkíták birodalmának.”⁸⁷⁹

És Bacon így folytatja: „Mert ahogy Aethikus mondja, egész Görögország a Scycio név alatt szövetkezett, így a görög birodalmat a Scyciók birodalmának mondták, mivel a legfőbb katonai erő a Scycióknál volt, akik a Nyilasok.”⁸⁸⁰ Tehát Bacon rájött, hogy a scyciók szkíták. A szkita szó latinul scyta (a scio=tud, ért) szóból lett leképezve. Az y görög betűvel nemzetre nemesítve. Ugyanebből a scio szóból különböző történészek a saját tetszésük szerint „gyártottak” különböző szkita megnevezéseket: Baconnál scycio, Pausaniasnál sicyo (225.oldal), Raphael Regiusnál Scironi.

Ide sorolhatjuk a székelyek megnevezését is, mert figyelembe véve a történelmi hagyományt, ami szerint a hun birodalom szétesésekor a hunok, azaz szkíták egy része Erdélybe menekült, ahol nevet váltottak. Erről tesz említést Ransanus történész is: „Gyulafehérvár a sóbányák és a székelyek hazája, mely nép nevét, amint sokan állítják elferdítve, székelyeknek (siculos) mondják. Azt mondják, hogy ők a szkíták leszármazottai. Mások szerint viszont a Szicíliában élő szikuloktól származnak.”⁸⁸¹

⁸⁷⁸ „Aeneas vero cum reliquis liberis et patre et deorum simulacris, classe iam parat, Helespontum traiecit, et in proximam peninsulam navigavit, quae in mare procurrens ante Europam iacet, et Pallene vocatur. Haec autem Thraciam gentem sociam habebat, quae Crisea vocabatur.” (Uo.)

⁸⁷⁹ Sub Beotia est Attica dicta ab Athenis civitate quae est nutrix philosophorum, ubi Socrates, Plato et Aristoteles et caeteri famosi docuerunt. Et haec est Attica pars Archadiae secundum Ethicum philosophum, quae est illustrissima provincia non solum propter Athenas, quam vocat Ethicus umbilicum Graeciae, sed propter potentiam militarem. Nam haec a Sycione rege dicebatur Sycionia, unde regnum Sycioniorum dicitur unum de quator principalibus regnis mundi, quae fuerunt a principio scil. regnum Scytharum sub Reu atavó Abrahæ exortum.” (Roger Bacon: *Opus Majus Ad Clementem Quartum*... Typis Gulielmi Bowyer, Londini, 1733. p. 235. https://books.google.hu/books?id=AWRZAAAAYAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

⁸⁸⁰ „Nam cum ait Aethicus, tota Graecia conspiravit in nomen Sycioniae, quoniam regnum Graecorum dicebatur regnum Sycioniorum propter hoc quod principale robur militiae fuit apud sycionis, qui sunt Arcadi.” (Bacon, 1733. p. 236.)

⁸⁸¹ „Alba Julia praeterea, ubi fodinae salis, et Scytulorum patria, quo populos, verbo corrupto ut non nulli autumant, appellant Siculos. Aiunt enim eos a Scythis habuisse originem. Sunt nihilominus, qui vetustiora repetentes, putent, Siculos esse, non Scythulos. Eius namque gentis genus referri volunt, in Siculos, qui tenent Siciliam insulam, in extremis Italiae locis positam.” (Pietro Ranzano: *Epitome rerum Hungaricarum velut per*

Ovidius Átváltozások c. műve szerint: „A szcíróniak megszabása: megölése, kiiktatása. Mert megszabni néha megsemmisítést is jelent: akiket megölnek, azok eltűnnek. Sciron pedig rabló volt, aki a Megariak helyén lakott, ami miatt azt a helyet Sciróniának nevezték. Ez eszébe vette, hogy az ott áthaladó zarándokokat (peregrinos=migránsokat), a szakadékba vesse, vagy a meredek szirtől őket a tengerbe vesse... Mert Theseus Sciront a tengerbe vetette, amint erről Pausanias tudósít. A szirthez ragadt a Sciron név, amint Strabon írja... A költő szája szerint a tengerbe vetett Sciron szirtté változott.”⁸⁸²

Nyilvánvaló, hogy szándékosan torzították a scyta szót. Valójában ez a szó is akkor keletkezett, amikor történelmet kezdtek írni. Görögország területén rengeteg volt a történelmi emlékmű, ezért csak úgy tudták megsemmisíteni a valódi görög történelmet, ha mitológiának nevezett számtalan változatot készítettek róla. Ez nagyon jól megfigyelhető úgy a Pausaniast kompiláló Romulo Amaseo, valamint az Ovidiust kompiláló Raphael Regiusnál, amikor a felsorakoztatott görög emlékművek mellé különböző legendákat csatolnak. Mindkét könyvben úgy Pausanias, mint Ovidius, írása 5%-ban van jelen, míg a többi 95% a kompilátorok agymenése. A cél világosan kiderül az idézetekből, ami nem más, mint a megariakat kitörölni az európai őstörténelemből. A fent leírtakból kiderül, hogy miért van olyan sok közös szó a magyar és az ógörög nyelvben, mint ahogy ezt Varga Csaba bebizonyította. Német kutatók a földben megtalált pollen maradványokat vizsgálva megállapították, hogy sok ideig Görögország területén sűrű erdők voltak. Ezek az erdők, előbb a tenger partokon kezdtek ritkulni, majd eltűnni. Ezután a pollen vizsgálat kimutatta a füves területeket, majd az erózió miatt lassan ezek is kezdtek ritkulni. A folyamat mindinkább folytatódott, és pedig a tengertől a szárazföld belseje felé, délről észak felé. Észszerű az az elképzelés, hogy az első emberi települések mindig a vizek (folyók, tengerek) partján jelentek meg. A legrégebbi írások úgy számolnak be, hogy az első emberek Árkádiában jelentek meg. Árkádia pedig nem más, mint Attika. De ha megnézzük az árka (arc) latin jelentését, minthogy íj, akkor gyanússá kezd válni a dolog. Vagyis Árkádia nem más, mint az íjasok hazája.

Henrik, Herkules, Heraklesz

A hivatalos történelem mélyen hallgat arról a tényről, hogy a kezdeti írások nem tartalmazták az m és az n betűket, gyakran fölcserélték az r betűt az l-lel, a k-t a h-val, néha pedig mellőzték a h-t. A latin írásokban ugyanazzal a betűvel jelölték az s-et, mint az f-et, az u-t és a v-t. De nem csak a betűkészlet volt hiányos a latin nyelvben, hanem a szókincs is, amit paradox módon pont a betűkészlet hiányossága miatt tudtak szaporítani: definit-desinit, furculus-surculus. Ugyanezzel a módszerrel szaporították a történelmi neveket is. Vegyük példának az Imre nevet. A latin krónikák Imrét I. István fiát Henriknek nevezik. Mivel az n és m betűt ugyanazzal a jellel jelölték, ugyanis az előtte lévő betű fölé egy vonalkát húztak, így a Henriket Hemriknek olvasták, majd a h elhagyása után Emriknek, ami az Imre német válto-

indices descripta. Veronice Nottensteinin, Buda, 1746. 50. https://books.google.hu/books?id=YGG-nV3LrIC&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

⁸⁸² „Composito Scirone: interfecto, sublato. Nam componere interdum finire significat: qui autem necantur finiuntur. Sciron autem latro fuit, qui ea Megaridis loca habitavit, quae ab eo Scironia saxa vocant. Is peregrinos illac transeuntes cogebat se ipsos de precipiti loco iactare, vel deductos supra scopulum abruptum ipse calce in mare proiebat... Nam Teseus Scironem in mare proiciens effectus erat Pausanias refert. Scopulus nomen Scironis inhaeret ut refert Strabo... Fingit autem poeta ossa Scironis in mare proiecti fuisse in scopulus conversa.” (Publius Ovidius Naso: *Metamorphoseos libri XV*. 1534. p. 86.

https://books.google.ro/books?id=Gz1QAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

zata. A 11–12. századi nyugati történelmi írások hemzsegek a Henrik nevektől. Ha figyelembe vesszük a fent leírtakat, és ehhez hozzáadjuk azt a tényt, hogy a régi írásokban a helyhiány miatt rövidítéseket (abreviáció) alkalmaztak, ami abból állt, hogy egy szóból egy vagy több betűt kihagytak, amit úgy jelöltek, hogy a szó fölé különféle jeleket húztak, akkor rájövünk, hogy a Henrikből hány történelmi nevet lehetett alkotni. Ha kihagyjuk az n-et, és a h-t, akkor a Henrikből Erik lesz. Kihagyva az n-et és hozzáadva egy görög képzőt, megkapjuk a Herakleszt, vagy latinosan Herkulest. Tudni való, hogy Herkules vagy Heraklesz egy délről, általában Afrikából származó hős, aki nagy tetteket visz véghez Európában, és sok nemzet tőle származtatta magát. Mivel fentebb bár első látásra nevetségesnek tűnő kapcsolatot állapítottam meg a Henrik és a Herkules név között, érdemes elolvasni Leibniz írását a guelfiek származásáról. A jobb sorsra érdemes, egyébként híres matematikus és nagy filozófus Leibniz, ahhoz, hogy tengetni tudja az életét, kénytelen volt elvállalni egy a gazdagságán kívül semmi értéket felmutatni nem képes politikus famíliájának a csiszolását. A nevezett család ősei mind Henrikek, tehát hősök. Oroszlán Henrik, kinek a fia IV. Otto 1182–1218 között német-római császár. Oroszlán Henrik családfája meg ez: Henrico Nigro–Henrico Superbo–Henrico Leo–Henrico. Ezeket nevezték Guelfiknek.

„A guelfi hercegeknek az volt a sajátossága, hogy még a leghíresebb családjaiknál se, még vaktában sem lehet megtalálni a származásukra vonatkozó okmányokat.”⁸⁸³ Ez nagyon érdekes, ha figyelembe vesszük, hogy a pápák, különösen a 12. századtól kezdve a guelfiek szövetségesei voltak, és a legtöbb történelmi forrás a Vatikánba került. Úgy tűnik, hogy nemcsak a guelfieknek, de a pápáknak is volt valami rejtegetni valójuk.

„Óriási költséggel járt az Itáliai expedíció 1157-ben, amikor a pénzt főleg a meghódított szlávoktól vették Helmoldo szerint, aki részt vett az akcióban, roskadtak a sok pénz terhe alatt. Ezeknek a megtérítésével Geraldo püspök és helyettese Brunone voltak megbízva. Ebben részt vett a herceg (Henrik) is Adolfusszal, kik az Aldenburgi püspökségnek 300 rabszolgát adományoztak, amit nehezen tudtak kivitelezni.”⁸⁸⁴ Ugyancsak 300 rabszolgát adott Henrik a Racenburgi püspökségnek. 1157-ben Adorján pápa a különleges bullájában megemlíti ezt, ahol Henriket, Bajorország és Szászország hercegét a legkedvesebb fiának nevezi.”⁸⁸⁵

„Frigyes császár a fogadalomból tett lengyelországi hadjárata alatt Szászországba jött... A Henrik megőrzött okleveleiből kiderül, hogy a dédapja Welf herceg volt, ahogy Frigyes császár is így hívja. Tehát a mi Henrikünk ősapja Henrik Niger volt.”⁸⁸⁶

⁸⁸³ „Haec enim ita semper Guelficis Principibus propria fuit, ut in nulla familia tot praeclara eius documenta reperiri posse haut temere dixerim.” (Christianus Ludovicus Scheidius: *Origines Guelficae: quibus potiss. gentis primordia, magnitudo variaque fortuna usque ad Ottonem quem vulgo puerum dicunt, primum Brunsvicensem et Luneberg. ducem, ex aequalium scriptorum testimoniis, instrumentis publicis, ... deducuntur et in compendio exhibentur.* 3. kötet. Moringensis, Hannoverae, 1752. 35.
https://books.google.ro/books?id=5gxdAAAACAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁸⁸⁴ Azt nem tudni, hogy mi okból.

⁸⁸⁵ „Immensa opum vis impensa erat expeditioni Italicae, unde Anno 1157. undique pecuniam, praesertim ex Slavis, sub onerum pondere pene succumbentibus, congressit, indice Helmoldo, qui rebus interfuit. De conversione tamen eorum serio quoque cogitatum est a Geraldo Episcopo, et Brunone eius Vicario. Egit quocunque Dux cum Adolfo Comite, ut trecentos mansos in Episcopii Aldenburgensis dotem offerret, quod tamen invitatus executus est... Raceburgensi quoque Ecclesiae trecentos mansos donaverat Henricus, quos Evermodo Episcopo et Canonicis loci huius Adrianus Papa Anno 1157. XII Kalendas Februarii praecibus charissimi filii sui Henrici Bavariae et Saxoniae Ducis, in cuius fundo praedicta Ecclesia fundata erat, inclinatus, peculiari bulla confirmavit, cuius autenticum adhuc restat.” (Scheidius 1752. 41.)

⁸⁸⁶ „Fredericus imperator expeditione Polonica pro voto facta, in saxoniam venit... Unde in Henrici diplomate memorato pro avus noster Dux Welfo legendum proavus noster: uti Fridericus I. imperator eum in sua confirmatione recte vocat. Avus enim Henrici nostri Henricus Niger fuit.” (Scheidius 1752. 83.)

Henrik ábrázolása: „Henrik szász herceg középmagaságú volt, jó vágású, keménykötésű, nagy arc, nagy fekete szemek, feketés haj, jószívű a gazdagságban, és erős a hatalomban, a legnemesebb fajta.”⁸⁸⁷

Van ebben az időben két király, akik mindketten a római császári címre pályáznak, az egyik Otto, a másik Philip. Ez a Philip bár nincs jó szemmel nézve a Szentszék részéről, mivel börtönbe zárva fogva tartja azt a Bruno püspököt, aki a szlávokat térítgette. Ezért a pápa Philipet kiközösítette, aki mégis megpróbálja megvesztegetni a pápát oly módon, hogy a pápa testvérének fiaihoz ígéri a lányait. A pápának tetszett az ajánlat, mivel ezáltal bizonyos Itáliai területeket tud békés úton megszerezni. A másik királynak, Ottónak viszont egyáltalán nem tetszett, mivel erre a méltóságra ő pályázott. Ezért mindkét császárjelölt fegyverkezni kezdett. A pápai követek egyiktől a másikig járva, heteken keresztül próbáltak közvetíteni.

„Philippus számlálhatatlan nagyszámú sereget gyűjtött össze 1208-ban az egész birodalomból, akikhez csatlakoztak a Magyarország részéről összeszedett legrosszabb fajták, kiket Pelyvának neveznek, számtalan bátor számszeríjászt, és mindenféle fegyverforgatót. A gyülekező hely Bábenbergben volt.”⁸⁸⁸ Megjegyzendő, hogy Philippust a pápa kiközösítette, ami azt jelentette, hogy bárki megölhette, anélkül, hogy e miatt a törvény előtt bűnhődnie kellett volna. Így nem kell csodálkozni, ha a magyarokról is ilyen szépeket írnak a pápisták.

„Arnoldus így folytatja: Ezt megértvén Otto király, mert a készülődés nem maradt rejtve, ő is nagymennyiségű élelmet és fegyvert osztott ki a városoknak és váraknak, és rettenthetetlenül készült e sok inzultus ellen. Nem hiányzott Waldemár dán király sem, aki segítségére jött nemcsak fegyverrel, de pénzzel is.”⁸⁸⁹ Ahogy a háborúban történni szokott, legtöbbször nem az erősebb fél győz, hanem a ravaszabb és kegyetlenebb, és aki jobb kémhálózattal rendelkezik. Ez utóbbiból bizony nem volt hiány a barátok között. Így kilesték, amikor Philippus a táborban vért vétetett le a kezéből, tudnillik akkoriban ez volt a gyógyításnak egyik módja, ekkor megrohanták a sátrában és megölték.

Nem volt honfoglalás, csak Hon-vesztés. Vandálok

Régi írásokban észrevehetjük, hogy politikai, vagy érzelmi okokból néha megváltoztatják a szavak értelmét, néha úgy, hogy betűket hagynak ki. Erre példa, hogy a régi írásokban az m és n betűt nem írták le, hanem úgy jelezték, hogy az előtte lévő betű fölé egy vonalkát húztak, amit a későbbi másolók ignoráltak, s így lett pl. a genteből a gete. Máskor betűket cserélnek fel egymással, mint a d és a g betű esetében. Eredetileg a d betűt g-vel jelölték, és ez az orosz nyelvben a mai napig megmaradt, de olyan oknál fogva, amiről manapság nem illik beszélni, hacsak nem akarjuk magunkra zúdítani a rasszizmus vádját, a nyugati írásokban a g-t már g-nek olvassák. A történelem említést tesz a vandálokról, mint vándor népről, akik más migrációs népekhez hasonlóan, valahonnan Ázsiából jöttek Európába, törtek zúztak (hisz innen a vandál melléknév), majd átmentek Afrikába. Viszont, ha észrevesszük, hogy a szláv népek a g-t d-nek olvassák, akkor a vandált vangálnak, és mivel az l gyakran felcserélődik az r-rel

⁸⁸⁷ „Henricus dux Saxoniae erat mediocriter magnus, bene compositus, viribus corporis valens, magnus facie, oculis magnis, et nigris, capillis quoque quasi nigris, alti cordis in divitiis et potentia pollens, genere nobilissimus.” (Scheidius 1752. 155.)

⁸⁸⁸ „Arnoldus: Philippus contracto innumero exercitu (anno nempe 1208) de omni imperio, ubi aderant innumeri de Ungarorum finibus, contrahens secum auxilia pessimorum, qui dicuntur Valve cum innumera virtute balistarum et omni genere armorum, consistebat in Bavenberg, coadunationes exercitum expectans.” (Scheidius 1752. 301.)

⁸⁸⁹ „Hoc pergit Arnoldus, inteligens Rex Otto quem tantae machinationes non latebant, coepit innumeris victualibus et armis communire civitates et castra, et contra tantos insultus vere imperterritus se praeparare. Nec defuit Rex Waldemar, in manu militari, vel etiam impensis thesaurorum ei subveniendo.” (Scheidius 1752. 302.)

(lásd Amsterdam régi neve Amsteldam), így a szóból vangár lesz, ami nem más, mint a magyarok megnevezése a szlávok által.

Neugebauer lengyel történelmi könyvében⁸⁹⁰ a vandálok egyszerre vannak említve az alánokkal. A Czuczor-Fogarasi szótár szerint a lengyel szó kapcsolódik a len és az alán szavakhoz. És valóban, ha a polák szó a szláv nyelvben mezei (síksági) lakost jelent, akkor a lenti (lendi), alanti ugyanezt a magyarban. Több forrásban említve vannak az alánok is ezen a területen. Az alán jelentése ugyancsak alföldi, vagyis síkságon lakó.

„Alánról azt állítják, hogy Ázsiából vándorolt Európába, négy fia közül a nagyobbik Vandál adta a Visztula folyónak és a Lengyeleknek a nevet, meg azt is, hogy Vandál nagyon sok fiat nemzett, kik Európa negyed részét foglalták el, és a Lengyel, Orosz, Kassubi, Cseh, Morva, Szlovén, Dalmát, Pannon, Bosnyák, Horvát és Bolgár Királyságot alapították... A lengyelek és a szlávok a Vandálok után jöttek ezekre a helyekre, melyet most Lengyelországnak hívnak.”⁸⁹¹

„Valószínűbb, hogy azok a népek, kiket most lengyeleknek és cseheknek neveznek, Attila ideje körül, vagyis 430-ban indultak el orosz és szarmát földről, ugyanekkor más szlávok a vandálok üres, vagy gyéribben lakta területeit foglalták el, ahonnan később támadták a német és bohém területeket. Mert a Kárpátok jobboldali lejtőin gyorsan és könnyen be tudtak nyomulni a német föld nem lakott területeire. Oroszországból indulva eljutottak a római császárok által védett messzi dalmát és szlavóniai területekre. Ezekre a provinciákra, mint Dalmácia, Makedonia, Trákia és Illyrikum, jóval Jusztninánusz császár ideje után nyomultak be, Krantzio és Blondus szerint. Hogy a lengyelek ősi neve a szláv volt, vagy egy bizonyos nép specifikus neve, ez nem derül ki. Minden esetre a 700 évvel ezelőtti külföldi évkönyvekben a nevük sehol nem szerepel. Sem egyetlen szavuk (etymon) nincs feljegyezve.”⁸⁹²

Ez pedig lengyelekről lengyel szerző által írt könyvből való: „Ezeknek a kegyetlen szarmátoknak, kiknek a génjeit hordozzuk, és akiknek a nyelvében még a rengeteg migráció és változás után is a pole jelentése akárcsak a szláv nyelvekben síkság és vadászat. Nem ismerjük az igazságot, csak azt tudjuk, hogy kilencszázhatvanötben Mieciszlav Ziemomiszli volt az uralkodónk, és ettől az időtől kezdjük írni a könyvünket.”⁸⁹³

⁸⁹⁰ Salomon Neugebauer: *Historiae Rerum Polonicarum libri quinque*, etc. Typis Wecheliani, 1611.

https://books.google.ro/books?id=M-xmAAAACAAJ&hl=hu&source=gsb_navlinks_s

⁸⁹¹ „Alanum quem primum ex Asia in europam commigrasse ferunt, et ex eius filio inter quatuor nati maximo Vandalos Vistulae flumini et Polonis nomen inditum esse, idque ó, Vandalos dictos multos etiam liberos genuisse, qui quarta parte Europae occupata, Polonorum, Russorum, Cassubiorum, Bohemorum, Moravorum, Slavorum, Dalmatarum, Pannonum, Bosnensium, Croatorum, Bulgarorumque regna condidisse perhibentur ... polonos et slavos Vandalis successisse in his locis, ubi nunc est Polonia.” (Neugebauer, 1611. p. 1.)

⁸⁹² „Probabilis igitur est, circa Attilae tempora, videlicet anno Christi quadringentesimo trigesimo eos populos, qui nunc poloni et bohemi dicuntur, progressos in Russia et Sarmatia, itidem atque, alios slavos vacuas, aut certe infrequentes Vandalorum sedes occupasse, indeque, porro in interiorem Germaniam et Bohemiam arma protulisse. Nam facilius citiusque hac secundum dextrum latus Carpathi montis ad interiorem Germaniam aliquo modo vacuum tum penetrare potuerunt. Russia profecti, quam in Slavoniam aut Dalmatiam longius a se distantes et Romanorum Imperatorum armis defensatas. In quas provincias, ut et in Dalmatiam, Macedoniam, Traciam, et Illiricum longe post Iustiniani tempora se infuderunt, ut ex Krantzio et Blondo constat. Polonorum autem nomen vernaculum an fuerit commune Slavorum, an peculiare unius cuiusdam populi, et quam vetustum, non satis constat. Ante septingentos quidem annos nusquam in annalibus ullis externis invenitur. Nec unum eius etymon memoratur.” (Neugebauer, 1611. p. 4.)

⁸⁹³ „Maxime vero, feroces illi Sarmatae, quorum genus ducimus, et in quorum oris, post tot mutationes et migrationes, a Pole, quod planiciem et venationem Slavis significat, Polachi seu Poloni appellati, confedimus. Nec lumen veritatis agnovimus, nisi post nongentesimum et sexagesimum quintum, a partu virgineo, annum Miecislao Ziemomisli nobis imperante, a quo etiam scriptionis nostre, sumpsimus initium.” (Szymon Starowolski: *Sarmatae bellatores*. Apud Henricum Crithium, 1631. 1.

https://books.google.ro/books?id=YjkVAAAAQAAJ&hl=ro&source=gsb_navlinks_s

Sebastian Münster *Cosmografia universale* c. könyvében írja: „A vidéket az Elbán túl a vandálok lakták, akik közé számláltattak a brandenburgiak, a meklenburgiak, a pomeránok, a pruténok, a csehek és lengyelek, akik mind nehezen akarták elfogadni a keresztény vallást a Nagy Károly és más császárok által ellenük vezetett megtorló hadjáratok ellenére se... Ezek a népek mielőtt keresztények lettek volna, a vandál nyelvet beszélték, de utánna azt elhagyták és ma a szakszont beszélnek.”⁸⁹⁴

A vandál birodalom utolsó „végvára” Pruténia, mai nevén Pruszia. Ezeket „térítették” a 13–14. században nyugatról a teuton keresztések, keletről a lengyelek. A térítés valójában hódítást jelentett. A keresztény hit akkoriban, akárcsak manapság az iszlám hit, csupán ürügyül szolgált olyan népek leigázására, akik megtagadták elfogadni a hitet. De még ha el is fogadták, mindig lehetett a dogmákon módosítani, és akik nem ismerték, vagy nem ismerték el a módosításokat, azokat meg lehetett vádolni eretnekséggel.

Próbáljuk megemlékezni az eddig leírtakat. Úgy tűnik, hogy Attila birodalmának szétesése után indulnak meg a szláv népek nyugat felé, és a germán népek kelet felé. Az őslakosok akarva akaratlanul keverednek és összeolvadnak a hódítókkal, vagy, ahogy sokan tették, Afrikába mentek. (Ha Amerika fel lett volna már fedezve, akkor valószínű, hogy oda mennek). Az ezredforduló körül, már megjelennek az utódállamok a saját nyelvükkel, keleten és délen szláv nyelvekkel, nyugaton germán és latin nyelvekkel, a Kárpát-medencében a magyar és latin nyelvvel. Attól függetlenül, hogy milyen volt az ezen államokban élő népek nyelve, az államok közti kommunikációs nyelv a latin.

Az a bizonyos aranykor, amiről a történészek említést tesznek, addig állhatott fenn, amíg a népszaporulat annyira alacsony volt, hogy különböző emberi fajok elszigetelve éltek. A görög filozófusok szerint a világ, sőt az emberiség is öröktől fogva létezik. Azt viszont nem állították, hogy minden ember egyetlen emberpártól származna, és így mind egyformák lennének. Ezt csak a vallás állítja, és ebből kifolyólag egy univerzális emberi fogalomban gondolkodik, ami nem más, mint a globalizmus célkitűzése. A globalizmus élharcosa maga az Egyház. A nagy mondás szerint a pokolba vezető út jószándékkal van kiköveztve. Úgy gondolták, hogy ha összekeverik a különböző fajokat, eltüntetve a faji különbözőségeket, ezzel megszűnik az emberek közti ellentét, és létrejön a világban egy édeni állapot. Régi források beszámolnak a legkülönbözőbb emberi fajokról: törpék és óriások, szőrös testűek és csupaszok, meg különböző bőrszínűek. Idővel, úgy ahogy manapság szemtanúi lehetünk egyes állatfajok kipusztulásának, ugyanúgy pusztult ki rengeteg emberi alfaj. A keveredés által ezek részben át tudták örökíteni a génállományukat, amit könnyű felfedezni különböző populációkban.

A természet évezredek óta szabályozta a különböző etnikumok szaporulatát, úgy, hogy az ne veszélyeztesse a környezetet. Amikor különböző népcsoportok kezdtek összekeveredni, akkor szabadult ki a szellem a palackból. Ugyanis azok a csoportok, akik kulturális színvonaluk, vagy mostoha környezetük révén addig a fajfenttartásuk érdekében arra voltak kényszerülve, hogy minél több utódot hozzanak létre (ugyanis az említett okok miatt ez utódokból csak a töredék maradt életben), a globalizmus által kedvezőbb környezetbe jutva túlszaporodtak. Könnyű belátni, hogy ez a helyzet csakis katasztrófához vezethet, mert amíg a szaporulat végtelen, addig az élettér véges. Ez a folyamat már a Biblia megírásakor érzékelhető volt, és akik az antik filozófusok „után” kidolgozták a vallási filozófiát, ebbe kénytelenek voltak be-

⁸⁹⁴ „La regione oltre Albi (Elba) fu habitata da Vandalia (Bangaria) tra qualis annoverano, Brandemburghesi, Mecklenburghesi, Pomerani, Pruteni, Boemi et Polonii quali tutti con difficulta accettaronola fida christiana anzi la perseguitarono Combatte contra di loro Carlo Magno et i seguenti cesari... Questi populi prima che fussero Christiani, usarono la favella Vandala et Schiavona, ma dopo i tolsero la lingua Sassona, che ora usano.” (Sebastian Münster: *Cosmographia Universale*. In Colonia, 1575. p. 817.

https://books.google.ro/books?id=6i2WKfS2hVMC&hl=hu&source=gbp_navlinks_s

leágyazni a világvége fogalmát. És ha úgy látták, hogy a világnak vége lesz, akkor úgy gondolták, hogy annak kezdete is volt. Így alakult ki a világteremtés doktrínája. A Biblia-írás kezdeti stádiumában már belátták, hogy nagy tévedés volt a különböző kultúrájú népeket összekeverni, és ennek hangot is adtak, például a vizsolyi Bibliában, de a későbbi kiadásokban ezt már törölték. Íme: Mózes I. VI. szerint: „Az Istennek haragja gerjed ez világ ellen, a Sétnek és a Kainnak nemzetségeknek összevegyedésekért, és azoknak házasságokból származott embereknek kegyetlenségeikért, és ez világnak sok gonoszságáért.”⁸⁹⁵ Itt persze azt az előítéletes bibliai felfogást találjuk, aminek értelmében Kain nemzetsége eleve gyilkos hajlamú.

Az ember, de bármelyik élőlény eleve nem születik gonosznak, csak azzá válik, amikor veszélyeztetve látja az életterét. A népszaporulat szabályozására, eddig még nincs megoldás, az élettér viszont véges.

A baj megtörtént, és most a kérdés az, hogy elfogadjuk az elkerülhetetlennek tűnő világvégét és megyünk tovább az Egyház által kijelölt úton, akár a vágóhidra szánt barmok, akik abba a csodába reménykednek, hogy majd egyes kiválasztottak elkerülik a kést, vagy megpróbáljuk elkerülni az elkerülhetetlennek tűnő véget. Ez a vég nemcsak az emberre vonatkozik, hanem az egész élővilágra. Egyesek úgy vélik, hogy a szeretet majd mindent megold. A szeretet viszont, mint bármelyik érzelem, vak. Elég, ha elolvassuk Pál apostol értekezését a szeretetről.⁸⁹⁶

Van, aki elmegy a templomba és úgy érzi, hogy Istennel van, sőt egyesek úgy érzik, hogy társalognak is vele. Mások álomban látják Istent, legalábbis ők úgy vélik. Ez már többet jelent, mint az érzelem, de semmi sem bizonyítja, hogy az a személy, akit Istennek vélt, az tényleg az. A hívő ember nemcsak múltbéli és jövőbéli lehetetlen dolgokban hisz, hanem ha a vallása azt kívánja tőle, hogy a feketét fehérnek mondja, a szeme látása ellenére képes erre. Vannak, akik úgy vélik, hogy erős hittel mindent véghez lehet vinni.

Sokan úgy vélekedhetnek, hogy ha elvetjük a teremtés doktrínáját, akkor istentagadókká válunk. A globalisták nemcsak az etnikumokat keverték, hanem a vallásokat is. A keresztény vallást összevegyítették az ábrahámita vallásokkal, ezért találunk benne nagyon sok ellentmondást. A legnagyobb ellentmondás az, amikor egyistenhitűnek tünteti fel magát, holott három isteni személyben hisz. Nincs értelme a további ragozásnak, mert ahogy fentebb is írtam, a hívő embernek a fekete is fehér, ha a dogma úgy kívánja. Az eredeti keresztény vallás, valóban egyistenhitű volt, de ez az Isten emberből vált Istenné. Ha viszont emberből vált Istenné (a megtisztulás és megigazulás útján), akkor már nem lehet azt állítani, hogy a világot ő teremtetten.

Az istenné válás már magában foglalja az evolúció, a fejlődélmélet fogalmát. Az evolúció elismerése nem jelent materializmust. A materialisták kizárják a lélek fogalmát, míg az evolúció elmélete nincs miért tagadná a lélek létezését. Ha elfogadjuk, hogy az anyag és a lélek nem zárja ki egymás létezését, sőt azt, hogy lélek nélkül nincs anyag, és anyag nélkül nincs lélek, akkor már túl vagyunk a materializmuson. Tételezzük fel, hogy a legparányibb anyagi részecskének is van lelke, ami abban nyilvánul meg, hogy a vonzás és taszítás adottsága révén képes a szervezkedésre. Ahogy az anyag mind összetettebb szervezkedéshez jut, ugyanilyen mértékben összetettebbé válik a mellé társuló lélek is. A legösszetettebb anyagi

⁸⁹⁵ SZENT BIBLIA AZ AZ: ISTENNEK Ó ÉS UY TESTAMENTOMÁBAN FOGLALTATOTT egész szent Írás. MAGYAR NYELVRE FORDÍTATOTT CÁROLI GÁSPÁR által. Es mostan NEGYEDSZER, à Franciai nótákra MOLNAR ALBERTVL rendelt Soltár Könyvel Palatinatusi Catechismussal, s egy-házi könyörgéseknek és Ceremóniáknak formáival egyetembe ki bortsáttatott, à Belgiomi Académiákban tanuló Magyaroknak forgolódások által. Jánsonius János költségével, Amstelodamban, 1645.

https://books.google.ro/books?id=dihfAAAACAAJ&dq=%C3%B3lta&hl=hu&source=gbs_navlinks_s

⁸⁹⁶ 1Kor 13, 4-7: „A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem gőgösködik, nem tapintatlan, nem keresi a magáét, haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal, mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.”

szerv maga az ember. A tökéletesség szempontjából, az embernél is vannak fokozatok, úgy a test, mint a lélek minőségében.

Az erdélyi Batthyáneumban őrzött Codex aureus⁸⁹⁷ 39. oldalán látható kép (6. ábra) lehet, hogy Minervát ábrázolja (amint a 30. ábra is). Ha mégis elfogadjuk, hogy Krisztust ábrázolja, ahogyan a mellékelt írás tanúsítja, ez akkor se lehet az evangéliumokban leírt Jézus, – már csak a szakálhiány miatt sem, – hanem egyszerűen a tökéletességre jutott ember, vagyis egy Krisztus. Ugyanis a Krisztus név eredetije a görög xristos, görögül, de latin betűkkel: Sibillakoi xpesmoi (kresztój) = Oracula Sibillina = Szibilla jóvendölések. Megfigyelhető, hogy a Krisztus nevét az összes latin iratban a görög nyelvből vett név rövidített formáját találjuk Xpm. Ez azonban a fenti szóösszetételből látszik, hogy a görög Kresztóból származik, vagyis a jóvendőmondó, jós, álomlátó (álmos) fogalmakhoz köthető. Ezekből a történelem folyamán volt bőven, úgy mint a Szibillákból, akik ezeknek a női képviselői.

Körülötte a körsávban keresztalakban egymással szemben lévő alakokra vonatkozóan a kép fölött és alatt ezt a latin feliratot találjuk: „Quattuor ergo viros animalia sancta figurant sacra salutiferi narrantes munera Christi. (A négy ember tehát szent állatokat, a Megváltó szent ajándékait képviseli, Krisztus ajándékait meséli el.)” Valószínű, hogy tévedésből viros=férfiakat írtak, vires=erők helyett. Mert ember csak egy van. Ezért így fordítom: „Tehát a négy, ember és szent állatok” (együttese), „ábrázolják a négyféle erőt, az üdvözítő elbeszélésben, Krisztus négy ajándékát.” Valószínű, hogy a négy ábra a földi élővilág négy erőjét (ajándékát) ábrázolja: A nemző erőt (bika), a fizikai erőt (oroszlán) és a képzelőerőt (a sas), és az értelmi erőt (ember). Itt is, mint sok más antik képi ábrázolásnál, megpróbálják a képet beágyazni a bibliai kontextusba. Az evangélium szerint Jézus 30 éves korától kezd prédikálni. 12 éves korától 30 éves koráig nincs semmi hír felőle az evangéliumokban. De harmincévesen egy férfinak már szakálla van. Arról sincs hír, hogy borotválta volna az arcát. Ezért feltételezem, hogy ez a kép nem Jézust, hanem Minervát ábrázolja.

Az írás megjelenése előtt (szerintem a 13. század előtt) a templomokban képi ábrázolással mesélték el a vallási történeteket. Amikor megírták a Jézus történetét, és a keresztény egyházból zsidó-keresztény egyház lett, akkor a templomokban a régi képeket, melyeket nem tudtak beágyazni az új irányzatba megsemmisítették. Ez volt a képrombolás időszaka, ami aztán több fantom időszakban megjelenik a történelemkönyvekben. Az a legenda, hogy Máni, akinek a manicheizmus kigondolását tulajdonítják, képfestő volt, arra utal, hogy a manicheista vallást képekben és nem írásban terjesztették. A zsidókat az arabok az írás népének nevezik, mert ők írásban terjesztették a vallásukat.

János Jelenések könyve szerint: „És az első lelkes állat hasonló vala az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló a borjúhoz, és a harmadik lelkes állatnak olyan arca vala, mint egy embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló vala a repülő sashoz.”

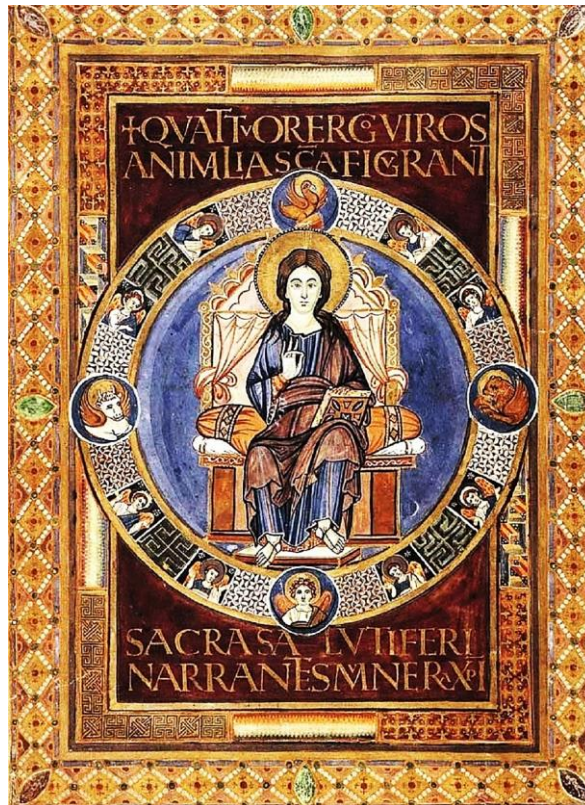
Aki ezt a szöveget írta, nem volt tisztába a képek eredeti jelentésével. A bikának van jelentése, a borjúnak itt nincs.

Ezékiel 5. szerint: „És belőle négy lelkes állat formája tetszék ki, és ez vala ábrázatjok: emberi formájok vala. És orcájok formája vala emberi orca, továbbá oroszlán-orca mind a négynek jobb felől, és bika-orca mind a négynek bal felől, és sas-orca mind a négynek hátul.”

A fenti fordítás az online Bibliából van. Vajon az utolsó mondatban a "desuper ipsorum"-ot miért fordították hátulnak, amikor az föntit jelent. Nem titkolni akarták-e, hogy milyen képről származnak a lelkes állatok?

897

http://digitool.bibnat.ro/view/action/nmets.do?DOCCHOICE=225252.ml&dvs=1663973478588~222&locale=hu&search_terms=codex%20aureus&adjacency=N&VIEWER_URL=/view/action/nmets.do?&DELIVERY_RULE_ID=4&usePid1=true&usePid2=true

6. ábra. Krisztus szakáll nélkül 810-ből származónak mondott képen a Codex Aureusban.⁸⁹⁸

Régi írásokból kompilálták a Bibliát, de már nem tudták értelmezni a képek jelentését. A tudás átadása előbb képi ábrázolásokban történt. Az írás általi tanítás jóval későbbi. Amikor megjelent az írás, óriási vetélkedés támadt azok közt, akik képekben tanítottak, és azok közt, akik írásban. Itt valószínű, hogy a haszonszerzés is közrejátszott. Volt idő, amikor képeket romboltak, máskor könyveket égettek. Végül az íráspártiak kerekedtek felül, mivel így olcsóbban nagyobb mennyiségű információt lehetett továbbítani. Így győzött az írás, és így jött létre a Szentírás. Így idővel feledésbe ment sok képi ábrázolásnak a jelentése.

A katolikus papok gyakran használják a prédikációikban, hogy „ez a mi titkunk”. Valóban sok mindent titokban tartanak, attól félve, hogy ha ezek a titkok nyilvánosságra kerülnek, az megrendítheti a hitet. Azonban a titokban tartás nem más, mint a dolgok sötétségben tartása. A sötétben pedig szinte mindig törvénytelen dolgok is történnek. Senki sem tagadhatja annak a mondásnak az érvényességét, hogy „rend a lelke mindennek”, de hogy lehet sötétben rendet teremteni. A teremtés története szerint is Istennek az első dolga a világosság megteremtése volt. Gondolom, hogy a mai bonyolult társadalmi és vallási helyzet rendezésében is az első feladat a sötétség megszüntetése és a titkok feltárása.

Az eredeti keresztény tanítás szerint az ember képes a tökéletesedésre. Ezt megteheti saját erejéből, sőt ez az egyetlen mód ahhoz, hogy valóban tökéletesedjen. Vagy mondjuk úgy, hogy Istentől (természettől) kapott adottsága van az embernek, melyek segítségével lehetnek ebben a folyamatban. Az első a nemzés, amit a régi szimbolikában a bikával ábrázoltak. Mivel az emberi élet rövide, ezért az emberi élet nem elég a cél eléréséhez, ezért szükség van az

⁸⁹⁸ Batthyáneum példányán kívül létezik még pár darab. Ez a kép innen van: Codex Aureus of Lorsch. Folio 72v. <https://03varvara.wordpress.com/2010/06/20/unknown-artist-majestas-domini-christ-in-majesty-codex-aureus-of-lorsch-germany-folio-72v-circa-778-820/unknown-artist-christ-in-majesty-codex-aureus-of-lorsch-germany-folio-72v-c-778-820/>

újrászületésre, ami a nemzés által érhető el. A második adottsága a fizikai erő, amit egy orosz-lán jelképez a szimboliztikában. Erre szükség van a saját biztonsága megőrzése végett. A harmadik adottság a képzelőerő, amit szimbolikusan egy madárral ábrázolnak. Ez segít úgy a külső, mint a belső világunk átformálásában, ugyanakkor a biztonságát már nem a fizikai erő biztosítja, hanem az ész ereje. Ennek a mottója: „Többet ésszel, mint erővel.” A negyedik adottság az értelem, amit egy emberi arccal ábrázolnak. Ez segít abban, hogy megtaláljuk a harmonikus kapcsolatot az egész élő világgal. A nemzésről meg kell jegyezni, hogy amennyiben féktelenül működik, a tökéletesedés szempontjából inkább káros mint hasznos. Ezt felismerve volt olyan irányzat a kereszténység előtt, mely megpróbálta akadályozni a nemzést. Ezt láthatjuk szimbolikus ábrázolásban a Mitrász szobron.

7. ábra. „A bikát megölő Mitrász márványszobra. Mitrász keleti öltözetben látható, nadrággal és frígiai sapkával. Egy kutya és egy kígyó látható, amint a vért próbálják lenyalni, és egy skorpió támad a bika nemi szervére.”⁸⁹⁹

Azonnal láthatjuk, hogy ezek az erőknek nevezett adottságok, valójában fegyverként is használhatók. Nem kevés nép ezáltal hódított, és hódít ma is. Ugyanígy fegyverként használható a fizikai erő, és a képzelőerő. Az értelmet birtokló tökéletes embernek birtokában van mind a három állati erő, de ezeket ritkán használja és kivált nem fegyverként. Az értelem abban különbözik a képzelő erőtől, hogy a képzelőerő értelem nélkül csak állati ravaszság. Ezzel lehet cselezni, hazudozni, csapdát állítani másoknak.

A fentebb leírt négy erő nem egyformán oszlik meg minden emberben. A tökéletesedés folyamatában a négy erősség négy fokozatot jelent. A legalsó fokozat a nemző erő (bika, az érzékiség), a következő a fizikai erő (oroszlán, az érzékiség és az érzelem keveréke), a harmadik a képzelőerő (sas, az érzelem és az értelem keveréke), a legfelső fokozat az értelem. Erre a fokozatra csak az az ember jut el, aki uralkodni tud az előző három erő fölött, és féken tudja azokat tartani. A keresztény vallás egyik nagy tévedése, hogy nem az értelemre helyezi a hangsúlyt, hanem az érzelemre.

A katolikus egyháznak birodalmi törekvései voltak, és erről most sem mondhat le az „egy akol, egy pásztor” jelmondat értelmében. A birodalomépítés titka az, hogy különböző fajú és műveltségű népeket kevernek össze, ami felmorzsolja a kisebb közösségek összetartását, önállóságát, így téve őket engedelmes alattvalókká. Ahhoz, hogy különböző műveltségű, és tudás szintű népek ugyanazt a vallást tudják gyakorolni, le kellett építeni a keresztény doktrínát a lehető legalacsonyabb nívóra. Nem titok, és ezt dokumentumok sora bizonyítja, hogy a pápák bizonyos időszakokban nagy tömegeket vándoroltattak be Európába, Afrikából, Ázsiából.

⁸⁹⁹ https://www.britishmuseum.org/collection/object/G_1825-0613-1.

A vallások egységesítésére is volt már próbálkozás a 15. században. A bevándorlás kapcsán egyesek ma már a keresztény vallás és az iszlám összeolvasztásáról vizionálnak. Amennyiben nem leszünk képesek felülvizsgálni és kijavítani egyes bibliai téziseket, ez a fordulat hamar be fog következni. A krisztusi tanítás lényege az ember kiemelése a rabszolga státusból. Az iszlám szerint mindenki Isten rabszolgája. Ha figyelembe vesszük Pál apostol értekezését a predestinációról, akkor szerinte is egyes kiválasztottakon kívül mindenki Isten rabszolgája.

„Jól felvázolni ezen írás témáját, amilyen magasztos feladat, épp oly nehezemre esik belemártani a tollamat a tintatartóba.”⁹⁰⁰ Ugyanezt mondhatja bárki, aki ezzel a témával újra foglalkozik. Ez pedig azért van így, mert a hívő emberek felfogása szerint az isteni kinyilatkoztatásokat nem illik boncolgatni. A hívő ember számára a történelemben „megesett” csodák valós megtörtént dolgok és ezekben illik hinni. Az, hogy a kő beszélt Mohamedhez, vagy hogy Mózes felment a hegyre, ahol találkozott Istennel és az Isten a saját kezével írta le a kőtáblákra a tízparancsolatot, a hívő ember számára ez mind igaz megtörtént esemény. Százféle kérdést és cáfolatot fel lehetne hozni, de amíg a hívő embernek az ezen csodákban való hit bizonyos előnyöket és előjogokat kínál, addig hiába a logikus érvelés.

I. Kor. 4,7: „Ugyan mi különböztet meg téged (másoktól)? Mid van amit nem kaptál? De ha úgy kaptad, hogy dicsekedhetsz vele, mintha nem kaptad volna?”⁹⁰¹ Itt máris a latin nyelv pontatlanságával találjuk szembe magunkat, mert a latinban a *quis* *kit* és *mit* is jelenthet. Azonban a két különböző jelentés két különböző kérdést eredményez. Ha azt kérdezzük, hogy mi különböztet meg, erre a válasz egy normális társadalomban az lehet, hogy megkülönböztethet a szorgalom, a munkával elért sikerek, a műveltség, a tudás, stb. Ha azonban úgy tesszük fel a kérdést, hogy ki különböztet meg, akkor már egy önkényuralmi alapokra helyezett társadalmi közegben gondolkodunk, ahol az egyén nem a saját érdemei miatt kaphatja az elismerést, hanem mint könyöradományt a fölötte álló hatalmasságok, illetve Isten részéről. (Rom. 9,16: „Annak okáért tehát nem azé, aki akarja, nem azé aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Rom 9,20: „Sőt inkább kicsoda vagy te, oh ember, hogy versengsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőjének: Miért csináltál engem így?”)

A Bibliában a magyar fordításban valóban így áll: „kicsoda különböztet meg téged?” s itt mindjárt meg is mondja, hogy kicsoda, ugyanis Isten. Neki jogában áll megkülönböztetni téged másoktól. Vagyis Isten érdemessé tehet téged, habár nem vagy az, és érdemtelené, habár érdemes lennél a saját munkád miatt. Na, itt van Pál apostol ravaszsága, amivel megalapozza a kiválasztottak kiváltságait. Az egyedüli feltétel a hit és a hűség. Mert Pál apostol szerint Isten egyeseket eleve tisztességre, másokat meg alantas vagy visszatetsző használatra rendelt. Ez volt jellemző a rabszolgatartó és a feudális társadalmakra. Az ember és Isten ilyenén való példázása, mint a fazekas és az általa készített edény, egyáltalán nem illik bele a krisztusi tanításba. A fazekas és a fazék közt ég és Föld a különbség, míg a keresztény tanításban Isten és ember közt csak annyi, mint az apa és a tékozló fiú között. Az előbbi megközelítés jellemző az iszlám vallásra. Nagy a valószínűsége annak, hogy a fent említett, Pál apostol szájába adott mondatokat a konstanzi zsinat után írták be a Bibliába, amikor kísérletet tettek a három monoteista vallás egyesítésére.

A kérdés tehát az, hogy ki, vagy mi különböztethet meg téged egy másik embertől? A keresztény doktrínában mindenki Isten gyermekének számít, és épp ennek a felismerése, vagy

⁹⁰⁰ „Illustre prorsus praesens scriptionis argumentum, quanto quidem sublimius est, tanto fluentior memet absterret intingere calamum atramento.” (Ignác Pongrácz: Triumphus Pauli, pio dolo a deo decepti: e duplici volumine Annalium Ordinis... Landerer, Posonii, 1752. 442.

https://books.google.ro/books?id=iB1cAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁹⁰¹ „Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis?” (Uo.)

fel nem ismerése különbözteti meg az embereket egymástól. És ha Isten gyermeke vagy, ebből következik, hogy társalkotó is, és ha Istent illeti a dicsőség az alkotása miatt, így ennek a dicsőségnek az ember is részese kell legyen, mint társalkotó.

Az iszlám szerint az ember nem Isten gyermeke, hanem rabszolgája, szerintük ami megkülönbözteti az embereket, az a hit és a hűség. Így szerintük a megtermelt javak fölött nem azoknak kell rendelkezniük, akik megtermelték, hanem a hűséges hívőknek. Az igazi keresztény ember úgy tekint a nem hívő emberre, mint testvérére, aki tudatlanabb nála. Az iszlamista meg úgy tekint a hitetlenre, mint ellenségre, akit vagy alá kell vetni mint szolgát, vagy kiirtani.

Ahhoz, hogy elfogadhatóvá tegyék a kinyilatkoztatást és megőrizték az egyistenhit lát-szatát, kitaláltak egy csavaros történetet, melyben nemcsak csodák vannak, de mai szemmel nézve botrányos dolgok is.

Amikor Dürer megrajzolta az alábbi képsorokat, és Chelidonius ezek mellé írta a szövegeket, úgy tűnik, hogy az értelem még nem került teljes száműzetésbe a vallási doktrínában.⁹⁰²

Ifj. Ajtósi Albert (1471-1528), más néven Albrecht Dürer képes bibliája: Szűz Mária története

Ha nem lenne feltüntetve már az elején, hogy a szövegeket Chelidonius írta, azt gyaníthatnánk, hogy Dürer magyar származású lévén, ő maga szőtt olyan elemeket az írásba, ami a magyar őstörténethez kapcsolódik (lásd Emese álma). Ugyanakkor, úgy a szövegekben, mint a képekben olyasmiket találunk, ami talán sokak szemében blaszfémianak számít. Az is igaz, hogy Pál apostol már annó megmondta, hogy a gyerekeket és gyengéket könnyű táplálékkal (mint a tej és zöldségek) kell etetni, a keményebb táplálék viszont a felnőtteknek jár. Ne legyen kétségünk afelől, hogy a Bibliát számtalanszor átírták, amíg a mai formájában láthatjuk. Így feltehetjük a kérdést, hogy ha ilyen sokat kellett korrigálni, akkor valóban minden Isten szavának számít? Vagy valójában bizonyos világi hatalmi érdekcsoport a saját céljait próbálja ezen írásokkal érvényesíteni. Mert aki elfogadja azt, hogy „ha arcul ütnek, tartsd oda a másik arcodat is”, vagy csak annak lehet reménye a mennyek országára, aki olyanná válik, mint a gyermek, az már ki van szolgáltatva bárhonnai jövő atrocitásnak. Aki a csodák és a mese szintjén értelmezi a vallását, az gyerekké válik. Ezek a követelmények a teljes kiszolgáltatottságba taszították az európai „keresztény” embert, aki így más alfajok és más vallásúak szolgájává vált.

⁹⁰² EPITOME IN DIVAE PARTHENICES MARIAE HISTORIAM AB ALBERTO DŮRERO NORICO PER FIGURAS DIOES TAM CUM VERSIBUS ANNEXIS CHELIDONII. Nurnberge, 1511. https://digi.vat-lib.it/view/Cicognara.IX.2022?fbclid=IwAR3MHhJ5M1pge4xPou-NG912rTplzfMcqi_9BjtCA92fQuSE-bEBCWYNC0zM

EPÍTOME IN DÍVAE PARTHENÍCES MARI
AE HÍSTORIÁM AB ALBERTO DŮRERO
NORÍCO PER FIGŮRAS DÍGES
TAM CVM ŤERSÍBVS ANNE
XIS CHELÍDONÍŮ

8. ábra.

9. ábra. Joachim egy bárány felajánlásával próbálja a papnál kieszközölni, hogy gyerke foganjon.⁹⁰³ A pap tudván, hogy ez semmit nem használ, visszautasítja az áldozatot. „Éjszakákon át bánkódott Joachim és Anna, hogy a hitvesi ágy nem hozott gyereket... Így a fenséges Sólýom templom oltárához folyamodtak... Terméketlen vénség termékeny homlok-
kal. Inkább járj a gyülekezetbe nappal. Magtalanul mindhiába építész házat!”⁹⁰⁴

⁹⁰³ Jobb minőségű képek forrása: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/90/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_01.jpg

⁹⁰⁴ „Quondam dum steriles Ioachim deplorat et Anna coniugii noctes et sine prole thorum... Ergo aras adeunt Solymas templumque superbum... Infoecunde senex, audes qua fronte feraces. Inter conventus ire sub ora dei. Sterili te conde domo vir inutilis!” (Dürer, 1521. 1v-2r.)

10. ábra. Joachimnak megjelenik az angyal és azt tanácsolja neki, hogy vigye a feleségét az aranykapuhoz.⁹⁰⁵ Szokásban volt a görögöknél, hogy bizonyos templomokban olyan szolgáltatásokat nyújtottak férfiaknak, vagy nőknek, amit nem kaptak meg a hitvesi ágyban. Ebben az esetben ez nem más, mint a lombikbébi program primitívebb, vagy ha úgy tetszik természetesebb formája. „És elmentek a Sólyom templom kapujához, melyet aranykapunak hívnak, ahol a hitvese fog láttatni.”⁹⁰⁶ Ez nagyon hajaz az Emese álmára, amikor álmában a sólyom teherbe ejti, ami nem csoda, mivel ezek a mondák ugyanabban az időben keletkeztek, vagy is a reneszánsz korában. Viszont ez a „solyma” csak magyarul jelent sólymot (így megszépítve a dolgot), mert latinul vigasztalást akar jelenteni.

⁹⁰⁵ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1d/D%C3%BCrер - Life of the Virgin 02.jpg>

⁹⁰⁶ „Et peteret Solymam (quae dicitur aurea) portam qua visura sui coniugis ora foret.” (Dürer, 1521. 2v-3r.)

11. ábra. „Eljöttek a kapu bejáratához (melyet aranykapunak hívnak),⁹⁰⁷ ahol bemutatták mindkettőjük fogadalmát” (hogy ugyanis a születendő gyermeket felajánlják a templom részére). ... „Folyamatosan többször átvárták a templom küszöbét, ahol elvégeztetett az Istennek felajánlott orgia. Aztán bizonyosak lévén a születendő gyerekről, hazamentek.”⁹⁰⁸

⁹⁰⁷ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/99/Durer%2C_vita_della_vergine_03.jpg

⁹⁰⁸ „Venit ad ostensae (quae dicitur aurea) portae introitum, voti compos uterque fui. ... Continuoque sacri repetentes limina templi, magno persoluunt orgia vota deo. Inde lares patrios certi de prole revisunt.” (Dürer, 1521. 3v-4r.)

12. ábra. „Megszületett az isteni Mária Joachim és Annától,⁹⁰⁹ akik sok ideig magtalanok voltak.”⁹¹⁰

⁹⁰⁹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/26/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_04.jpg

⁹¹⁰ „Diva Maria nascitur ex Ioachim et Anna diu sterilibus.” (Dürer, 1521. 4v-5r.)

13. ábra. „Máriát három éves korában⁹¹¹ szülei átadták a templomnak.”⁹¹²

⁹¹¹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/ec/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_05.jpg

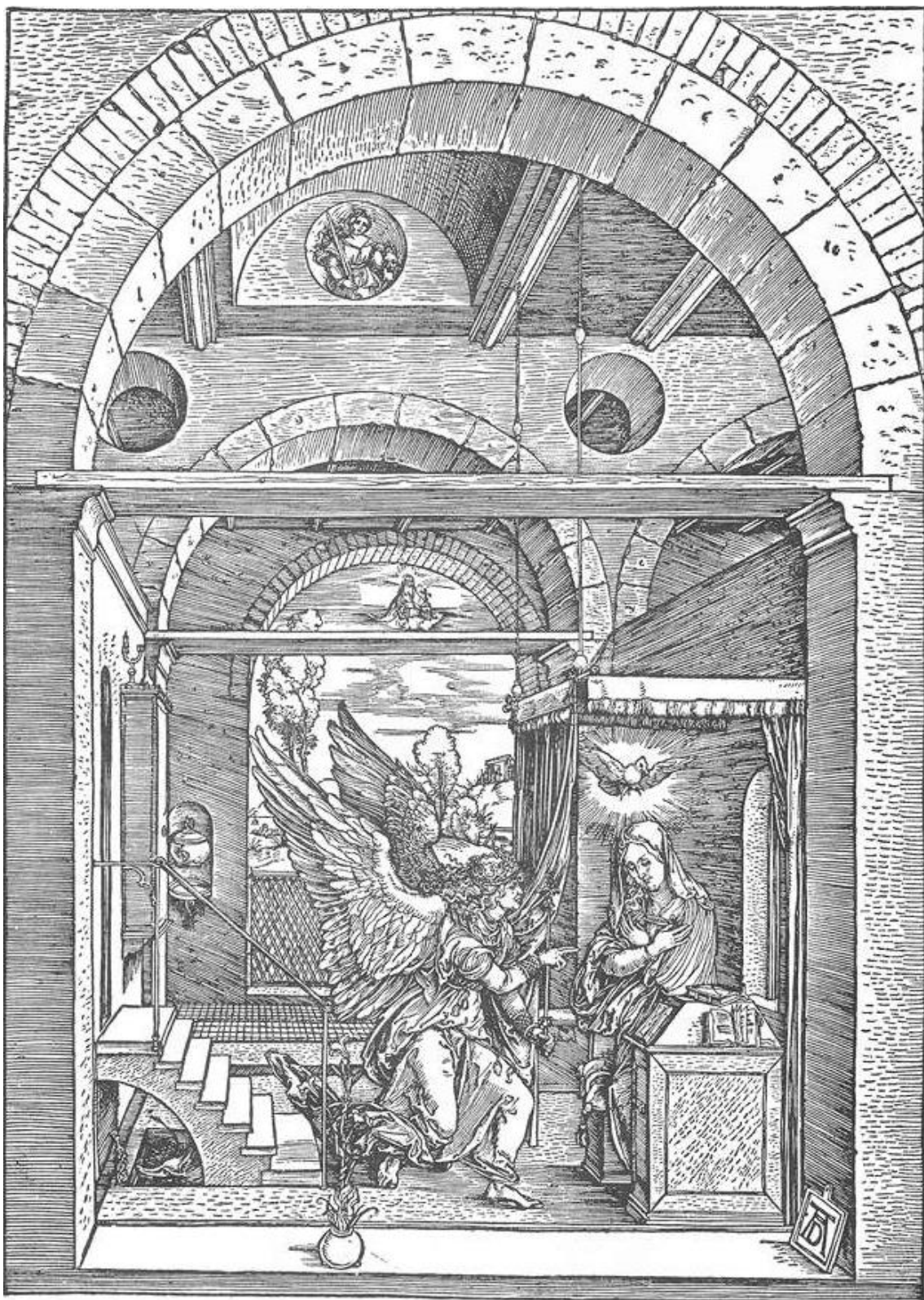
⁹¹² „Maria tres annos nata a parentibus in templo presentatur.” (Dürer, 1521. 5v-6r.)

14. ára. „Mária elérvén az érett kort,⁹¹³ szűzen eljegyeztetett Józsefnek a templom papja által.”⁹¹⁴

⁹¹³ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a3/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_06.jpg

⁹¹⁴ „Maria indicio frondentis virge desponsatur Iosepho a templi pontifice.” (Dürer, 1521. 6v-8r.)

15. ábra. „Máriát köszönti az angyal,⁹¹⁵ miközben úgy hiszi, hogy megfogant benne Jézus, a világ megváltója.”⁹¹⁶

⁹¹⁵ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/ca/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_07.jpg

⁹¹⁶ „Maria angelo salutanti dum credit Iesum mundi salvatorem concipit.” (Dürer, 1521. 8v-9r.)

16. ábra. „Mária áldott állapotba kerülve Krisztussal, sietett a hegyekbe menni rokonához,⁹¹⁷ Erzsébethez.”⁹¹⁸

⁹¹⁷ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9f/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_08.jpg

⁹¹⁸ „Maria Christo concepto, ab it in montana cum festinatione ad Helisabeth cognatam.” (Dürer, 1521. 9v-10r.)

17. ábra. „Krisztus megszületik szűz Máriától⁹¹⁹ judai Betlehemben.”⁹²⁰

⁹¹⁹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2a/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_09.jpg

⁹²⁰ „Christus ex Maria virgine in Bethlehem iudae nascitur.” (Dürer, 1521. 10v-11r.)

18. ábra. „Mária fiát, Krisztust a nyolcadik napon körülmetélik⁹²¹ és Jézusnak nevezik.”⁹²²

⁹²¹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4b/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_10.jpg

⁹²² „Christus Mariae filius octavo die circumciditur atque Iesus appellatur.” (Dürer, 1521. 11v-12r.)

19. ábra. „Mágusok jöttek kelet felől⁹²³ ajándékokkal imádni Jézust, Mária fiát.”⁹²⁴

⁹²³ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/45/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_11.jpg

⁹²⁴ „Magi venerunt ab oriente in Bethlehem cum muneribus, adorare Iesum Mariae filium.” (Dürer, 1521. 12v-13r.)

20. ábra. „A Jézust szülő Mária áldozatot mutat fel a templomban⁹²⁵ Mózes második törvénye szerint”, ahol Simeon az ölébe veszi a gyermeket... „Ez az öreg próféta Szibillával és tíz mással előre megjósolta Krisztus születését.”⁹²⁶

⁹²⁵ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/19/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_12.jpg

⁹²⁶ „Maria puerpera Iesum in templo ofert secundum Mosi legem. ... Haec senior vates, eadem praesaga canebat Anna Sibilla, aliis connumeranda decem.” (Dürer, 1521. 13v-14r.) Szó szerint: „ugyanazt az előérzetet énekelte”,

21. ábra. „Mária Heródestől való félelmében elmenekül⁹²⁷ Egyiptomba.”⁹²⁸

és Anna Sibilla lehet akár Sibilla Anya, magyar értelmezésének hitelt adva: <https://www.amagdala.hu/hu/ui-atomizmus/a-szibilla-rejtely>

⁹²⁷ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/30/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_13.jpg

⁹²⁸ „Maria metu Herodis regis cum filio suo Iesu fugit in Aegiptum.” (Dürer, 1521. 14v-15r.)

22. ábra. „Mária és József munkával keresik a kenyerüket Egyiptomban,⁹²⁹ majd hazamenek.”⁹³⁰

⁹²⁹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7a/Durer%2C_vita_della_vergine_14.jpg

⁹³⁰ „Maria et Ioseph quo studio victum in Aegypto quesierunt, et in patriam quando redierunt.” (Dürer, 1521. 15v-16r.)

23. ábra. „Mária Jézust Jeruzsálemben⁹³¹ az írástudók és hitoktatók között találja.”⁹³²

⁹³¹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/83/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_15.jpg

⁹³² „Maria Iesum puerum Iherosolymis in templo inter scripturarum magistros reperit.” (Dürer, 1521. 16v-17r.)

24. ábra. „Mária gyászolja a fiát aki Bethániából Jeruzsálembe menet⁹³³ a zsidók kezébe esett.”⁹³⁴

⁹³³ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f2/%27Life_of_the_Virgin%2C_Christ_Taking_Leave_of_his_Mother%27%2C_woodcut_by_Albrecht_D%C3%BCrer%2C_c._1504%2C_Honolulu_Academy_of_Arts.jpg

⁹³⁴ „Maria qui doluerit filio suo ex Bethania Iherosolymam in manus iudeorum proficiscente.” (Dürer, 1521. 17v-18r.)

25. ábra. „Mária tizenöt évvel Krisztus menybemenetele után⁹³⁵ meghal.”⁹³⁶

⁹³⁵ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c0/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_17.jpg

⁹³⁶ „Maria anno quintodecimo post Christi ascensionem astante eodem cum sanctis omnibus obit.” (Dürer, 1521. 18v-19r.)

26. ábra. „Mária az angyalok kara fölé emelve⁹³⁷ az atya székének baloldalán megkoronáz-
tatik.”⁹³⁸

⁹³⁷ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/25/D%C3%BCrer_-_Life_of_the_Virgin_18.jpg

⁹³⁸ „Maria supra choro angelorum exaltata ad levam dei patris sedet coronata.” (Dürer, 1521. 19v-20r.)

Mária és Jézus története több változatban megjelent a reneszánsz korában. Ebben a változatban nem csak Joachimot, de Józsefet is már élemedett korban találjuk. A szövegekből csak a képekhez közvetlen kapcsolódó mondatokat idéztem.

27. ábra. Innentől kezdődnek a Jézus kálváriáját ábrázoló képek, ahol Pilátus török turbánt visel, mint az aktuális „római” birodalom képviselője.⁹³⁹

Sok forrást áttanulmányozva arra jöttem rá, hogy téves az a nézet, hogy előbb megjelent a keresztény vallás, és majd utána kezdtek megjelenni a különböző eretnek szekták. A valóság inkább az, hogy előbb jelent meg nagyon sok vallási irányzat, és ezekből emelkedett ki később a katolikus egyház, mint a keresztény vallás letéteményese. Akárcsak a természetben a nagyhalak felfalják a kisebbeket, és így még nagyobbak lesznek, ugyanígy a katolikus egyház magába olvasztott többféle gyülekezetet, ami által nagyra nőtt, és ugyanakkor irtotta a saját doktrínájával szemben renitens irányzatokat. Ugyanolyan ellenségnek számítottak azok, akik felhívták a figyelmet a bibliai kinyilatkoztatásokban található ellentmondásokra.

⁹³⁹ Dürer, 1621. 27r.

Aranykapu és katarok Theodosziosz császár idejében?

„A fiatal Theodosziosz császárságának ötödik évében pedig nagy földrengés volt, amikor a falak leomlottak, a Katicintár Amalekiták, kik a városban laktak, a Szent, szent, szent éneket keményen tépték, könyörgéseket és imádságokat intéztek Proklo pátriárkával az élen, a fórum téren. Amikor azonban az Isten irgalmaz éneket énekelték, amihez nagy tömeg csatlakozott, egy gyerek, mindenki szemeláttára a levegőbe emelkedett, ahol hallotta, amint az angyalok éneklük, hogy *Szent Isten, Szent Erő, Szent Halhatatlanság, kegyelmezz nekünk*. Amint a gyerekek visszatért a földre, az egész nép ugyanazt énekelte, és a földrengés elállt. A császár pedig az összes eretneket kiűzte a városból: a falakat lebonttatta hat oszlopig, egészen az aranykapuig, hogy a saját szobrát tudja felállítani...”⁹⁴⁰

Elképesztő, mily gyermekes magyarázattal állnak elő a Chatzintzarii (*Χατζιντζάριοι*) szó magyarázatánál, holott messziről látszik, hogy katarokról van szó, akiket a németek Katzereknek is neveztek. „In fact, the ideas of these Chatzintzarii, namely, the duplication of the person of Christ, can have ancient Jewish-Christian roots. (Valójában ezeknek a Chatzintzarii fogalmaknak, nevezetesen Krisztus személye megkettőződésének, ősi zsidó-keresztény gyökerei lehetnek.)”⁹⁴¹

Miután a zsidók átvették a keresztény vallás vezetését, az eretnekeket a saját ősi ellenségüknek tartva, mikor amalekitáknak, mikor filiszteusoknak nevezték. Tehát a katarok, mint őskeresztények, nem csak Európában, de Kis-Ázsiában is jelen voltak.

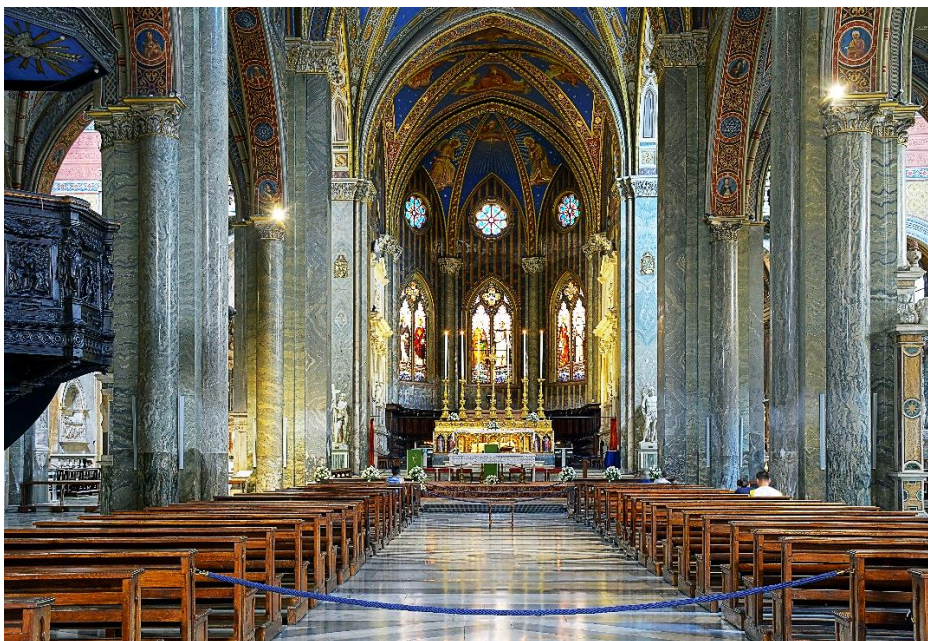
Az tény, hogy egy bizonyos történelmi időszakban a zsidók átvették a keresztény vallás fölötti uralmat. Az viszont kérdés, hogy miért kellett legyártaniuk a Jézus történetét, ami zsidó szemszögből, de logikusan nézve is elég botrányos történet. Egy másik nehezen megemészthető fogalom a szentháromság, ami nehezen egyeztethető össze az egyistenhit fogalmával. Meglátásom szerint, mielőtt megjelent Európában a Közel-Keletről behozott patriárchatusi szemlélet, Európában a fő istenség nem férfi, hanem nőszemély, akit Minervának, Nagyboldogasszonynak, vagy a Napbaöltözött Asszonynak hívtak. A Minervára felszentelt templomokban Minerva a trónon ülve, ugyanolyan pozícióban található, mint a Pantokrator. Könnyebb volt, és kevesebb ellenállásba ütközött, ezeket az ábrázolásokat átkeresztelni, mint megsemmisíteni. Így lett Minervából férfi Isten. Ez viszont már túl fiatalnak tűnt, és ezért lett fiú isten.

A Santa Maria sopra Minerva a domonkosok főtemploma volt Rómában, a Minerva-templom fölé építve, ami Iseum volt valójában, meg Serapeum is. Végül az Inkvizíció székháza lett. Az egyetlen reneszánsz kori épület Rómában, a sok barokk épület közt.

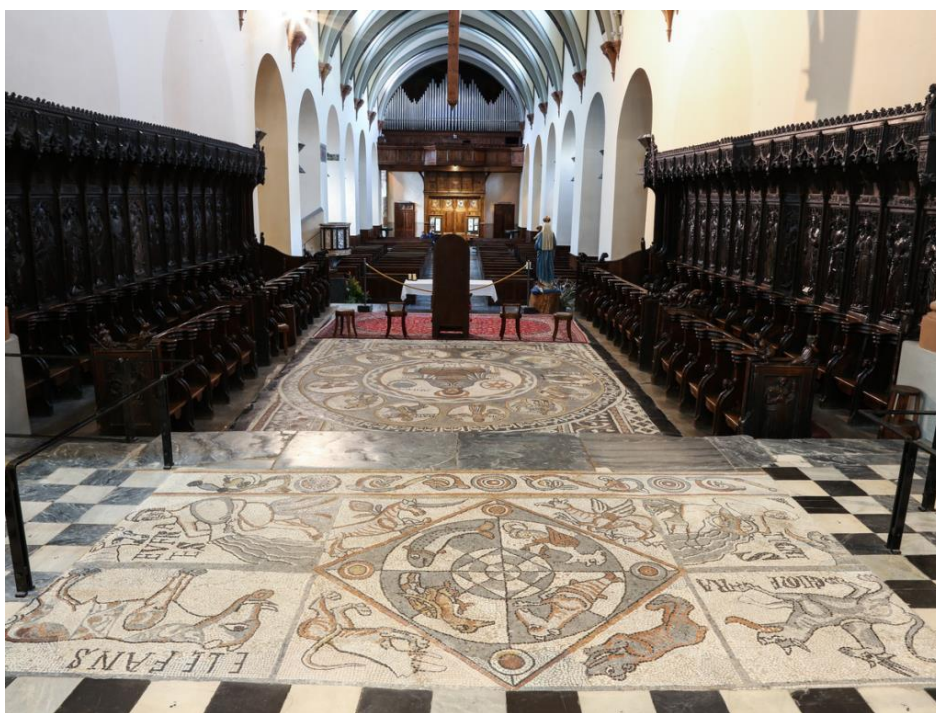
⁹⁴⁰ „Theodosius vero junior, quinto anno sui imperii, cum terrae motus esset, et muri ruerent, quia Amalechitae Chatzintzarii, urbis incolae, cantilenam Sanctus, sanctus, sanctus, vehementer lacerabant, preces et supplicationes in campo tribunalis una cum Patriarcha Proclo instituit. Cum vero Domine misere canerent, et multis horis in eo perseverarent, puerulus omnibus cernentibus, in aerem est surreptus: audivitque puer Angelos canentes et dicentes Sanctus Deus, Sancte fortis, sancte immortalis, misere nostri. Cum iam puer rediret, populo ad eundem modum canente, terre motus desiit. Imperator vero omnes haereticos ex civitate eiecit: murosque a sex columnis usque ad auream portam diduxit, propter quod et statuam suam pone...” (Georgius (Codinus): *Chronikon peri ton patron tes Konstantinupoleos...* Commelinus, 1596. p. 38.

https://books.google.ro/books?id=qbs7AAAACAAJ&dq=Selecta+de+originibus+Constantinopolitanis&hl=hu&source=gbs_navlinks_s

⁹⁴¹ Irina Kolbutova: Interrelation of Platonic and Jewish-Christian Aspects of the Symbolism of the Cross in the Apocryphal Acts of the Apostles, Church Fathers and Christian Iconography. *Scrinium* 28 Nov 2017 https://brill.com/view/journals/scri/13/1/article-p309_21.xml?language=en&fbclid=IwAR30PvM2Ql3i5TY-SyvCkvoHz7fmgDDfkBEMeV0QriNLmED_oapM_R_yJHqg

28. ábra. A római Santa Maria sopra Minerva (Minerva [temploma] fölé [emelt] Szűz Mária) bazilika.⁹⁴²

29. ábra. Aostában a Mennybe-fölvett Szűz Mária és Keresztelő Szent János székesegyház⁹⁴³ kórusa alatt a padlón 12. és 14. századi mozaik látható, előbbi valós és képzeletbeli állatokat ábrázol, utóbbi az év hónapjait, valamint a Tigris és az Eufrátesz folyót.⁹⁴⁴

⁹⁴² https://en.wikipedia.org/wiki/Santa_Maria_sopra_Minerva

⁹⁴³ <https://www.lovevda.it/en/database/8/churches-and-sanctuaries/aosta/santa-maria-assunta-cathedral/722>.

⁹⁴⁴ <http://www.aostaclassica.it/locations/cattedrale-di-aosta>.

30. ábra. Aostában az Év vagy Hónapok ciklusa mozaik közepén Krisztus, az Idő Ura alakja látható, aki egyik kezével a Napot, a másikkal a Holdat tartja. Körben kör alakú medallionokban az év tizenkét hónapjának megszemélyesítői vannak ábrázolva, elsősorban az elvégzett munkatevékenységekre utalva. A jelenlévő díszítő motívumok a mozaikot szőnyegre emlékeztetővé teszik. A sarkokban a paradicsom négy folyójának allegóriái láthatók.⁹⁴⁵

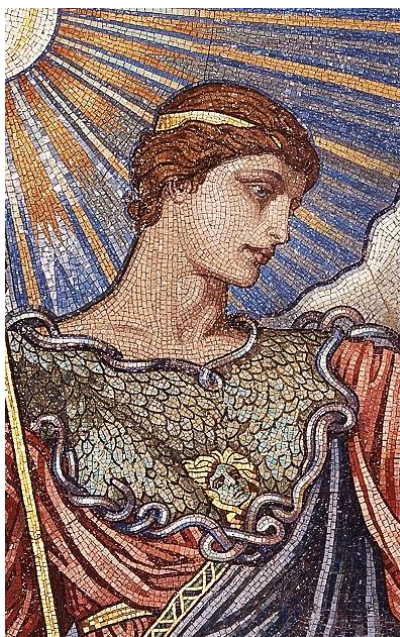
Az előző oldali képről sem gondolnánk, hogy 12. századi. Pedig lehetséges, ugyanis a képen szerintem nem Krisztus, hanem egy nőalak van. Aki nem más, mint Minerva. A kataroknál nagyon sok Minervára felszentelt templom volt. De Olaszországban is van egy, mint előbb láttuk, amelyiket átkeresztelték Szűz Máriára. Valószínűnek tartom, hogy mivel sok

⁹⁴⁵ <https://twitter.com/ParvaVox/status/1026841332294320129/photo/2>

ilyen ábrázolás volt, a judeo-keresztény vallás bevezetésekor, kénytelenek voltak kitalálni egy fiú istent is. A zsidó vallásban nincs fiú isten.

31. Minervát és a csillagjegyeket ábrázoló tányér (kerámia).⁹⁴⁶

32. ábra. Minerva napsugarakkal: Fiatal férfi vagy nő? – eldönthetetlen!⁹⁴⁷

⁹⁴⁶ <https://www.bridgemanimages.com/en/noartistknown/plate-depicting-minerva-and-signs-of-the-zodiac-ceramic/ceramic/asset/130014>

⁹⁴⁷ <https://hmn.wiki/hu/Minerva#wiki-1>

33. ábra. Az előző és ez a kép Elihu Vedder: Minerva Béke mozaik. Kongresszusi Könyvtár, Washington.⁹⁴⁸

⁹⁴⁸ https://hmn.wiki/hu/Library_of_Congress#wiki-9

34. ábra. A „Sulis-Minerva” feje a Bath-i római fürdők romjaiban található.⁹⁴⁹

35. ábra. Minerva domborított képe római aranyozott ezüstitálon Krisztus előtről.⁹⁵⁰

⁹⁴⁹ <https://hmn.wiki/hu/Minerva#wiki-5>

⁹⁵⁰ <https://hmn.wiki/hu/Minerva#wiki-3>

Sok forrást áttanulmányozva arra jöttem rá, hogy téves az a nézet, hogy előbb megjelent a keresztény vallás, és majd utána kezdtek megjelenni a különböző eretnek szekták. A valóság inkább az, hogy előbb jelent meg nagyon sok vallási irányzat, és ezekből emelkedett ki később a katolikus egyház, mint a keresztény vallás letéteményese. Akárcsak a természetben a nagyhalak felfalják a kisebbeket, és így még nagyobbak lesznek, ugyanígy a katolikus egyház magába olvasztott többféle gyülekezetet, ami által nagyra nőtt, és ugyanakkor irtotta a saját doktrínájával szemben renitens irányzatokat. Ugyanolyan ellenségnek számítottak azok, akik felhívták a figyelmet a bibliai kinyilatkoztatásokban található ellentmondásokra.⁹⁵¹

Egy írásban minél több az abreviáció, annál régebbi az írás. Ebben az írásban rengeteget találunk: Ioannis Altenstaig Mindelhaimensis – sacrum litterarum baccalaureo (a szent irodalom dijjazottja): Latin szómagyarázat és nyelvtan a 15. századból.⁹⁵² A múlt hamisítása, abból a kényszerű képzeletből indult ki, hogy az írás már évezredekkel ezelőtt megjelent. A társadalmi életben, akár a fizikában, az ok-okozat törvénye érvényesül. Valami csak akkor jöhet létre, ha annak oka van, vagyis szükségszerűen. Azt tudjuk, hogy a reneszánsz korában az írás robbanásszerűen terjedt. Vajon létezett-e két évezreddel a reneszánsz előtt egy olyan ok, ami szükségessé tette volna az írást? Ez az ok a nagy római birodalom léte lehetne, ami viszont úgy néz ki, hogy csak egy fikció. A kezdetleges római számjegyekkel lebonyolított számítási technika mellett teljesen lehetetlen lett volna egy ilyen óriási birodalmat működtetni. De a nagy Szent Római Német birodalom léte is csak egy vágyálom, mert soha nem volt olyan egységes, hogy az lett volna, ami a neve. A nagy földrajzi felfedezések a reneszánsz korában kezdődtek, és ekkor vált igazán szükségessé az írás. Az írás nem más, mint a beszéd papíron való rögzítése. Az tudott igazán írni, aki a beszédnek is ura volt. Ezek pedig a kereskedők voltak.

Az istenek nevének magyarázatánál ezt olvassuk: „Mercurius az ékesszólás istene, mivel úgy tartották, hogy jobban beszélt az embereknél. Ugyanakkor a kereskedés és a torna istene, az istenek hírnöke és tolmácsa.”⁹⁵³ Így ne csodálkozzunk azon, ha kereskedőktől származó írástudók (teológusok) írták a szent könyveket is. A kereskedők, szükségszerűen nyilvántartást kellett vezessenek az áruikról, de az idegen országokban bejárt útjaikról is feljegyzéseket készítettek. Így nem csoda, ha az írás a nagy földrajzi felfedezések alkalmával érte el a csúcspontját.

Mielőtt az írás terjedni kezdett, vagyis a 14. század előtt, az Evangéliumot képi és szobrászati ábrázolások által terjesztették. Jól szemlélteti ezt az Anjou legendárium,⁹⁵⁴ de az akkori templomokban található freskók meg szobrok is. A 14–15. századtól mindinkább előtérbe kerül az Evangélium írásos terjesztése. Az írással sokkal precízebben és részletesebben lehetett magyarázni és egyszersmind félremagyarázni a tanítást.

A valódi beavatott hittanítók helyett megjelentek az üzleti adottságokkal megáldott világhatalomra törő papok és pápák, akik egységesíteni próbálták a keresztény, a zsidó és az iszlám vallást. A katolikus szó értelme az egyetemesség. Ekkor dolgozták ki a világteremtésétől megkezdett történelmet és a Jézus Krisztus történetét. A Jézus története, halála és feltámadása

⁹⁵¹ Lásd például az Anjou-legendárium és egy korai szentek élete ilyen összefüggéseit Fábíán, 2021. VIII/8. Nagyboldogasszonytól Máriáig, pp. 450-469 és VIII/9. Érdekes üdvtörténet, pp. 470-508 című fejezetét.

⁹⁵² Johann Altenstaig Mindelhaimensis: *Vocabularis Joannis Altenstaig Mindelhaimensis. Vocum quae in opere grammatico plurimorum continentur, brevis & vera interpretatio Henrici Bebelii Epigramma...* Joannes Prüz, Tübinga, 1509. https://books.google.ro/books?id=iDDikKkACTIC&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summari_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.

⁹⁵³ „Mercurius: deus facundiae dictus nam hominibus loqui prestare dicebant. Dicitur etiam deus mercatorum et palestra, nunciusque et interpret deorum.” (Altenstaig Mindelhaimensis 1509. Fo. II.)

⁹⁵⁴ Lásd Fábíán 2021. 92-99, 450-508. (III/7. Az Anjou legendárium és Piccolomini Gétikája. VIII/8. Nagyboldogasszonytól Máriáig. VIII/9. Érdekes üdvtörténet.)

számtalan mítoszban visszaköszön, más néven, más helyen és más időben. Így nagyon megkérdőjelezhető a történet hitelessége. De vajon ez hitelteleníti a krisztusi tanítást is?

Ha logikusan értelmezzük az írásokat és kiszűrjük azt, ami nem odaillő (mert nyilvánvaló, hogy az idő folyamán az érdekek mentén csúrték-csavarták a tanítást), akkor rájövünk, hogy becsületes egyenes gerincű ember számára ez az egyedüli elfogadható vallás.

Mi az, amit ki kellene szűrni a tanításból? A jézusi történetben megtaláljuk azt a primitív és egyben groteszk, ha úgy tetszik barbár felfogást, hogy csak véráldozat árán lehet üdvözülni. A primitív népeknél az volt a szokás, hogy a bűnök bocsánatáért, vagyis a jogos büntetés elkerülése végett, egy ártatlant feláldoztak. Ez legtöbbször egy ártatlan állat, de volt idő, amikor gyerekeket, vagy szüzeket áldoztak. A hangsúly mindig a tökéletességen és az ártatlanságon volt. Így akarták megvesztegetni a kegyetlen, féltékeny, bosszúálló zsarnokot, akit Istennek neveztek. Ez nemcsak tudatlanságot, hanem a legnagyobb elvetemültséget is tanúsítja, azok részéről, akik ezt gyakorolták. Milyen módon tudná ezt egy jogtudós olyan köntösbe öltöztetni, hogy egy mai törvényszék előtt erre felmentést találjanak?

Ráadásul „az Isten feláldozta a saját fiát” egy cél érdekében, mely célt sokkal humánusabban és példamutatóbban el tudta volna érni, mint teljhatalmú Isten? Ha egy mai islamista ezt teszi, amikor öngyilkos merénylet csinál a saját gyerekéből, ugye hogy mélyen elítéljük és joggal. De ha egy Istenről van szó, akkor abba már nincs kivetnivaló. Az effajta gondolkodási mód vezet oda, hogy a tyúktolvaj a börtönben van, a nagy tolvaj a parlamentben.

Abban, hogy az Isten feláldozta a fiát, nincs semmi racionalitás. Ugyanis ha Jézus feltámadott, akkor az nem volt igazi halál. Így csak a szenvedés marad, amit Jézusnak el kellett szenvednie a bűnök bocsánatáért. Egyesek a húsvét nevét azonosítják ezzel a szenvedéssel, amit a katolikus egyház stációkra bont, hogy minél jobban kidomborítsa ezt a szenvedést. Nézzük meg, ezzel kapcsolatban mit ír a forrás: „A pascatis és pasci név zsidó eredetű: a pascat átmenetet jelent: Mint ahogy azt Hieronimus tanítja mondván: A pasca, amit a zsidók pase-nak mondanak, nem a szenvedésszóból ered, ahogy sokan vélekednek, hanem az átmenet szóból. És mikor Krisztusról azt mondják, hogy pasca, ez azt jelenti, hogy a halálból átment az életbe.”⁹⁵⁵

Mivel a különböző nyelvek szavai nem fedik tökéletesen egymást, ezért szükség van egy kis magyarázatra. Tehát a húsvét, ami latinul pascat, két szó összetétele, a pas és a cat. A pas lépés, átlépés, átmenet, stb. A cate =hozzáértően. Vagyis bölcs átmenet a halandó állapotból a halhatatlansági állapotba, amikor a tanítvány eljut arra a bölcsességre, amint megéri és megtapasztalja, hogy az ember több, mint a halandó test. Ez volt az eredeti keresztényeknél a beavatás ünnepe, amit a tavaszi napéjegyenlőség utáni holdtöltekor ünnepeltek. A pascat ugyanakkor élelmezést, legeltetést is jelent. Például a román nyelvben a paste=legeltetés, pas-tele=húsvét. Maga a legeltetés is úgy zajlik, hogy a juhok menetközben esznek.

Tehát a húsvét eredeti értelmében nincs szó sem áldozatról, sem kínzásról. Vegyük észre, hogy itt szimbolikus dologgal állunk szemben. Értelmezzük a következő szöveget, melyhez hasonló a bibliában is találunk, de már a jézusi történethez igazítva: „Verbigena Christus ex verbo Dei natus. – Az igelényegű Krisztus az Isten igéjéből (szavából, tanításából) született.”⁹⁵⁶ A verbigena=igefajú. Vagyis Krisztus nem más, mint Isten tanítása. Az Isten élő lélek és tanítás. Nem igényel áldozatot, még szimbolikus formában sem, s nem lehet sem megvesztegetni, sem megpuhítani. Nincsenek számára előre kiválasztottak, akiknek mindenáron kedvezne, és többre értékeli a becsületet és igazságosságot, mint a mindenáron való hűséget és imádatot.

⁹⁵⁵ „Pascatis et pasce nomen hebreum: est pascat transitum: ut docet Hieronimus sic inquires: Pasca quod hebraice dicuntur pase: non a passione: ut plerique arbitrantur, sed a transitu nominant. Et Christus dicitur pasca: que transivit a morte ad vitam.” (Altenstaig Mindelhaimensis 1509. Fo. XI.)

⁹⁵⁶ Altenstaig Mindelhaimensis 1509. Fo. X.

Az európai ember el kell döntse, hogy az emberi értelem útján közelít Istenhez, vagy az állati érzelemtől elvakítva továbbra is obszkur dolgokban hisz. Ha nem tudunk felülemelkedni a tévhiteken és összefogni az értelmes emberekkel fajtól, nemzetiségtől függetlenül, akkor a fanatizmus fog győzni, ami csak pusztulást jelenthet.

Szenteokról. Szent Erzsébet

A katolikus egyház leglátványosabb erőfeszítése a vallások feletti uralom megszerzésére III. Ince pápa idejében történt, amikor az eretnekeknek nyilvánított európai szekták tagjait tizezerszámra semmisítette meg. Ez az esemény 1181 körül történt, az ekkor regnáló III. Ince pedig mint ellenpápa szerepel a pápák listájában. A halottak gyors elföldelése nem a legsikeresebben történt, ugyanis 1183-ban úton-útfélen kezdtek megjelenni holttestek, amit a nép csodaként értelmezett, s mint ilyenre az egyháznak magyarázatot kellett találnia. Azt a verziót kezdték terjeszteni, hogy ezek az Attila hunjai által lemészárolt keresztények holttesteik. Ehhez kellett egy gyorstalpalással kreált szent, akire hivatkozva el lehetett hitetni az emberekkel ezt a verziót. Ez a nagy feladat IX. Gergely pápára hárult, aki nemsokára soron kívül szentté is avatta Erzsébetet.

„Így az istentelenek számára visszatetsző, de sok jámbor számára tiszteletre méltó, anynyira, hogy IX. Gergely pápa, amikor hallott az erényeiről, azonnal akár a saját lányát az apostoli pártfogás alá vette, és Krisztus papjára Marburgi Konrádra bízta, mint vigasztaló és biztató gyámolító, hogy tanítsa a szentek türelmességére, tisztaságára és kitartására...”⁹⁵⁷

Konrádról annyit érdemes tudni, hogy mint inkvizítor működött III. Ince mellett. Róla és IX. Gergelyről itt olvashatunk: Miért buzdított az egyház a macskák irtására a középkorban? *Múlt-kor* 2019. április 3. 16:41.⁹⁵⁸

„Eljött a szent húsvét napja, amikor keresztény szokás szerint fedetlen fővel megjelentek az oltár előtt, Erzsébet megragadta az idő és a hely alkalmát (ugyanis az ünnep a minoriták templomában zajlott), ahol a magiszteren kívül nem kevés szerzetes is volt, az oltárra tette a kezét, ünnepélyesen és nyomatékosan megragadta a szüleit, gyerekeit, testvéreit, a világi pompát és hiábavalóságokat, továbbá saját akaratóból lemondott minden földi vagyonáról...”⁹⁵⁹

„Így a király lánya a gazdagság legmagasabb csúcsáról ledobott a szegénységbe.”⁹⁶⁰

⁹⁵⁷ „Erat itaque impiis ostentui, piis vero plurime venerationi, intantum ut et pontifex maximus Gregorius nonus audita fama virtutum eius, tanquam filiam sub apostolice sedis protectionem assumpserit. assumptam Christi sacerdoti Conrado Marpurguensi commendaverit commendate solatium pariter et ad hortatorem adhibuerit, docueritque eam propositis sanctorum exemplis patientiam castitatem perseverantiam servare...” (Jacobus Montanus (Spirensis): *Vita illustris ac dive Helisabeth Hungarorum regis felix...* G. L. 1511. https://books.google.ro/books?id=M99oAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁹⁵⁸ <https://m.mult-kor.hu/miert-buzditott-az-egyhas-a-macskak-irtasara-a-kzepkorban-20190403>

⁹⁵⁹ „Advenerat dies sacratissime parasceves, quum pro Christiano ritu sacris nude tegminibus visuntur are, Elisabeth sumpta occasione temporis et loci (erat enim in cenobio fratrum minorum) sacellum quoddam una cum magistro ac nonnullis ex fratribus ingressa, positus super altare manibus solenni ac magnanima pressione renunciat parentibus liberis, consanguineis pompis ac vanitatibus mundi, denique voluntati proprie ad nexura etiam evestigio cessionem terrene possessionis...” (Uo.)

⁹⁶⁰ „Sic filia regis ab altissimo divitiarum culmine deiecta cousque paupertatis devenit.” „Hac in paupertatem degentem, missus ex Hungaria Comes quidam non sine vehementi stupore invenit: tentatusque reducere ad opes natales soli affirmans eo se nomine illinc missum a patre. Illum audito quam infelicitate filia mariti viduata solacio ageret nequissime diutius legationem differe. Flagitare proinde paterna vota in pectus admittat seque honorifice unde sit oriunda reduci permittat. Non decere filiam regis lanicio deditam amictu scallidam facie deformem intra argilosos fumosarum edium parietes inveniri. Aliam esse conditionem nobilium aliam populorum. Singula pro sui dignitate locis suis constitui decorum esse ac minime a virtute abhorrere. Cum his verbis nihil omnino

András király miután tudomást szerzett lánya sanyarú sorsáról, elküldte egy főemberét, hogy hazahozassa.

„A Magyarországról küldött főember megdöbbenve vett tudomást a király lánya nyomorúságos helyzetéről. Megmondta neki, hogy az apja nevében jött, és megpróbálta rávenni a hazajövetelre: Nem illik egy király lányának posztó ruhában járni, sápadt arccal füstös vályogházban lakni. Más körülmények illenek a nemeseknek és mások a közembereknek. Mivel ezek a beszédek nem tudták meggyőzni Erzsébetet, a küldött visszament Magyarországra dolga végezetlenül.”⁹⁶¹

„Erzsébet három nappal előbb megmondta halálának idejét. Sírja mellett számos csodás esemény történt. IX. Gergely pápa avatta szentté 1235-ben ugyanott, ahol 27 évvel korábban Assisi Szent Ferencet.”⁹⁶²

A fenti állítás szerint Szent Ferencet 1208-ban avatták szentté, aki 1226-ban halt meg. Hát vannak csodák. A csodáknak az a tulajdonságuk, hogy az idő elteltével mind nagyobbakra duzzadnak. Így van ez Szent Ferencel is. A fent bemutatott Jacobus Mintani által a 15. században írt Szent Erzsébet életéről szóló könyvben nyoma sincs sem Szent Ferencnek, sem az általa létrehozott rendnek, de a legújabb írásokban már összekötik Szent Erzsébet tevékenységét a ferences rendiekkel (fratres minores).

Ahogy mondani szokás, evés közben jön meg az étvágy. Látna a pápaság hogy milyen nagy szolgálatot tett neki Szent Erzsébet, rögtön kapott az alkalmon, amikor ugyanabból a vérből IV. Béla jóvoltából egy másik szentet is lehetett faragni. A hazugság kényszere: „A születendő gyermek az Istennek szolgálatára lett felajánlva, hogy sértetlenül el tudjanak menni Magyarországról a barbár istentelen nemzet elől. Meghallgatásra találtak a jámbor király imái... Eltávozásuk után a királynő megszülte a lányszereket, kit Margitnak neveztek és a szokásnak megfelelően a királyi udvarban tápláltak. De amikor betöltötte a harmadik évét, megfélemlőnek látták, hogy inkább isten szolgálatára szánják, mint a világi örömök gyakorlására... Betöltvén ötödik évét, a tanítónője jónak látta feladni rá a flagellációs övet (cinctorium cilicinium), amitől ő nem ijedt meg, hanem ahogy megérintette a fiatal ágyékát, azonnal a meztelen testére övezte.”⁹⁶³

A szabad enciklopédiában ezt találjuk: „Szülei – a tatároktól elszenvedett vereség miatti kétségbeesésükben – felajánlották őt Magyarországot megmentéséért.”⁹⁶⁴ Viszont a fenti idé-

moveretur, Elisabeth diceretque si ita ut erat permansuram ac deo famulaturam Comes infecto negotio in Hungariam est regressus.” (Uo.)

⁹⁶¹ „Hac in paupertatem degentem, missus ex Hungaria Comes quidam non sine vehementi stupore invenit: tentatusque reducere ad opes natales soli affirmans eo se nomine illinc missum a patre. Illum audito quam infeliciter filia mariti viduata solacio ageret nequiverit diutius legationem differe. Flagitare proinde paterna vota in pectus admittat seque honorifice unde sit oriunda reduci permittat. Non decere filiam regis lanicio deditam amictu scallidam facie deformem intra argilosos fumosarum edium parietes inveniri. Aliam esse conditionem nobilium aliam populorum. Singula pro sui dignitate locis suis constitui decorum esse ac minime a virtute abhorrere. Cum his verbis nihil omnino moveretur, Elisabeth diceretque si ita ut erat permansuram ac deo famulaturam Comes infecto negotio in Hungariam est regressus.” (Uo.)

⁹⁶² https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%81rp%C3%A1d-h%C3%A1zi_Szent_Erzs%C3%A9bet?fbclid=IwAR2CJPReTOzowZLOQAlbeGul_NnAymOwP_c6pD5rX5vWIEf-JkpQ5t7oNcjs.

⁹⁶³ „...nascituram prolem Divino se dicaturos servitio, si detur divinitus, ut barbara, Deoque inimica gens, ipsi incolumibus, ex Hungaria abeat. Exaudita sunt piorum Principum preces... Post quorum abitum, edita est Regina infantula, Margarita nominata est, Regali postea cultu in Regia nutritur. At vero ubi complevit tertium aetatis annum, visa est eam esse indole: quam dei potius esset mancipanda famulatui, quam delitiis abdicanda saecularibus... Quintum agens annum, oblatum ei ab educatrice cinctorium cilicinium, non horruit, sed haud cunctanter lumbos tenerrimos suos ad nudam carnem, praecinxit.” (Pietro Ranzano 1746. 147.)

⁹⁶⁴ https://hu.wikipedia.org/wiki/%C3%81rp%C3%A1d-h%C3%A1zi_Szent_Margit.

zetből azt látjuk, hogy szó sincs Magyarország megmentéséről, hanem csak a saját testi épségük megmentéséről. Sőt, az idézetből nem világos, hogy melyik az az Istentelen nemzet, így azt is lehet feltételezni, amit egyébként az osztrák krónika is sugall, hogy a király a saját népe elől menekül.

Egy beszámoló miután a kunokat ugyanolyan stílusban festi le, mint Jordánes a hunokat, vagyis, hogy nyersen eszik a húst, a lótejet meg vérrel keverve isszák, a hatalom elvárásához híven, úgy írja le, mintha Béla király engedte volna be őket az országba. „Akik már bent voltak az országban egyesültek az újonnan érkezőkkel és megszámlálhatatlan tömeggé lettek. Kiknek a királya, Gotán öngyilkos lett, miután megöli két királynéját és más ott tartózkodókat, félvén Ausztria hercegetől, ki a házat ostromolta. Magyarország királya pedig összegyűjtötte a sereget, ahogy mondják százezer embert és Pest mellett a kunok elé állt. Amíg ők a táborban ettek (ittak), a kunok hajnalban váratlanul megrohanták őket, felgyújtották a tábor, megöltek minden püspököt, nemest, öreget fiatalot, senki sem tudott ellenállni, így a nagy tömegből alig menekült meg néhány a királlyal. Ezek után a történetek után megjelent egy másik nemzet napkeletről, akiket Tatároknak hívtak.”⁹⁶⁵

Az idézetből látszik, hogy Béla király nem a tatárok, hanem a kunok elől menekül. A kunok lázadását pedig az váltotta ki, hogy Kálmán püspök, Béla testvére rá akarta kényszeríteni a kunokat egy keresztes hadjáratra a bogumilok ellen. Bármennyire megpróbálták elkenődni a történeteket, valahol mindig kilóg a lóláb:

„IV. Béla, II András király fia idejében 500 000 szkita feldúlta egész Oroszországot és Podoliát (Lengyelország): Ezután benyomultak Magyarországra és megtámadták Pestet. Béla király úgy menekült el a táborból, hogy szolga ruhát öltött magára... három év eltelté után a dühös, veszett rablók a Meotiszon keresztül visszamentek a hazájukba, és ez után felvették a mohamedán szokásokat.”⁹⁶⁶

Itt a király Pest mellett vonul ki a „tatárok” elé, tehát szó sincs egy úgynevezett Mohi mezei csatáról. Három év múlva a király visszatér, de mit jelent az, hogy „a dühös, veszett rablók elvonulnak a Meotiszon túlra és ezután felveszik a Mohamedán szokásokat”? Ez csak azt jelentheti, hogy addig keresztények voltak, akik fellázkodtak a király ellen. Vagyis a király nem a tatárok elől, hanem a fellázadt kunok elől menekült.

Margit „nem szerette a sok beszédet, dicséretesen különösen szerette a hallgatást, néha persze mosolygott, de sosem fakadt hangos nevetésre, tizenhét éves koráig tartózkodott a mosdástól.”⁹⁶⁷ Kiskorú gyereket zárdába kényszeríteni ilyen körülmények közé barbárság,

⁹⁶⁵ „Illi vero, qui prius coeperunt habitare in terra, coniunxerunt se in suis, et factus est turba innumerabilis. Quorum rex nomine Gutan, seipsum interfecit, prius interfectis duabus Reginis, et aliis, qui secum in domo convenerant, pre timore Ducis Austriae, qui domum illam impugnabat. Rex autem Ungariae, collecta in unum multitudine copiosa (ut dicebatur) C millibus, occurrit illis circa Pest. Illis ibi in castris comedentibus, Chumani summo diluculo inopinate supervenerunt: et primo incendebant castra, deinde interfecerunt omnes episcopos, comites, senes et Juvenes, nemine sibi resistente, ita quod ex tanta multitudine vix pauci cum ipso Rege salvarentur. His itaque praeparatis secuta est alia gens, quae dicitur Tartari, veniens ab ortu solis...” (Pez, 1721. 705.)

⁹⁶⁶ „Bela IV. regis Andreae II. filius, hoc regnante, quinties centena millia Schyitarum totam Rusciam et Podoliam devastarunt: inde Hungariam ingressi aliquoties Pestam adorti sunt. Rex ipse Bela ex improvise in castris deprehensus habitu servili vix evasit... triennio elapso furiosi isti et rabidi praedones repetentes Maeoticam paludem in patriam redierunt, et Mahometis traditiones post haec amplexi sunt.” (Turma Nigra: *Respublica et status regni Hngariae I. kötet*. Elzeviriana, Leiden, 1634. 123.
https://books.google.ro/books?id=00BIAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁹⁶⁷ „Erat paucis contenta verbis, ideoque laudabilem taciturnitatem mire amabat, subridere quidem aliquando, sed in cachinnum nunquam laxari visa est... decem et octo annos corporis abstinuit lavacro.” (Pietro Ranzano 1746. 147.)

nemcsak mai szemmel nézve, de példátlan a történelemben is. Nem csoda, hogy fiatalon meghal.

Ezt a barbárságot persze csakis a magyarok nyakába varrják, ami miatt önérzetes írók kényszerűen nem riadnak vissza a hazugságtól sem, lásd a leprások szigetét átkeresztelik nyulak szigetének (leprozum=leprások, leprorum=nyulak). Ha a dolgok mögé nézünk, rájövünk, hogy ennek semmi köze a magyarsághoz. Ugyanilyen körülmények között hal meg fiatalon Erzsébet, Margit nagynénje Németföldön. Umberto, a sziget főapátja, akire Margitot bízta, nem volt magyar, ahogy Konrádus sem az, Erzsébet „mentora”, de a legtöbb pap, meg apáca, mind magyaridegenek voltak. Ez a magyar átok, ugyanis hogy idegenekre bizzuk a magunkat, majd mi visszük el a mások okozta balhét.

Ha figyelembe vesszük Kapisztrán János tevékenységét a 15. században, amikor a nagy egyházi szakadások zajlanak, azt gyaníthatjuk, hogy a Szent Ferenc legendája nem más, mint ennek a fantomképe. Erre azért volt szükség, hogy valamiképpen kedvezőbb képet fessenek III. Ince pápáról, aki elkövette a katarok elleni mészárlást.

„Ebben a gyászos időben az isteni gondviselés megvigasztalta az egyházat a Szeráfikus renddel, két példaértékű szenttel, kik közül egyik kisebb, a másik nagyobb: Bernardinus és Kapisztrán János. Egyik a Mester, másik a tanítvány...”⁹⁶⁸

Itt Bernardinus a mester és Kapisztrán a Tanítvány. A Szent Ferenc legendában Ferenc a mester és Bernardus a tanítvány.

„Kapisztrán János 1422. évben felvette a Minorita vallást az Obszervánsoknál.”⁹⁶⁹

A Szent Ferenc legendáját a Jókai kódexben olvashatjuk. Ezt több latin verzióból kompilálták, mely legendák valószínű, hogy a 15–16. században jelentek meg, de vissza lettek datálva száz évvel oly módon, hogy a kéziratban a 14. században használatos betűket használtak.

Érdekes, hogy akár Máninak és Krisztusnak a legendában, Ferencnek is tizenkét tanítványa van, de hogy még inkább hasonlítson Krisztushoz, itt van egy Judás szerep is, aki felakasztja magát.

„Először is tudni kell, hogy boldog Ferenc testvér mindenben ténykedésében követte Krisztust. Mert mint Krisztus a prédikáció előtt magához vett tizenkét tanítványt, akik mindent hátrahagytak és a szegénységet vállalták. Es ahogy a tizenkettőből az egyik felakasztotta magát, így itt is volt egy, Kápolnai Johann, aki felakasztotta magát.”⁹⁷⁰ A mellékelt magyar fordításban a "laqueo se suspendit" így áll: „magát térben megakasztotta”.

Ha a Jókai-kódexben leírt legenda a 15. században lezajló eseményekből ered, akkor az itt János néven megjelenő „Judás”, katolikus szemmel nézve nem más, mint Husz János, akire

⁹⁶⁸ „Luctuoso hoc tempore, inquam, Divina Providentia Ecclesiam totam, et specialiter Ordinem Seraphicum consolatus est duobus luminibus sanctitatis et exemplaritatis, quorum maius unum, minus alterum: Bernardinus et Johannes Capistranus, unus Magister, alter Discipulus...” (Amand Hermann. *Capistranus Triumphans, Seu Historia Fundamentalis De Sancto Joanne Capistrano, Ordinis Minorum Insigni Regularis Observantiae Propagatore: In Qua Omnes eius heroicae Virtutes, magnanimi Actus, gloriosae pro Ecclesia Dei Functiones... Miracula & Prodigia ... ac tandem ... mors, & Apotheosis fundamentaliter describuntur ...* Endter, Coloniae, 1700. p. 19. https://books.google.ro/books?id=4_hVAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

⁹⁶⁹ „J. Capistran suscepit illo anno videlicet 1422. Religionis Minoriticae apud Observantes...” (Uo. p. 44.)

⁹⁷⁰ „Primo igitur sciendum est, quod beatus pater noster Franciscus in omnibus suis actibus fuit Christo conformis. Nam sicut Christus benedictus in principio suae praedicationis assumpsit sibi duodecim apostolos omnia relinquentes, ita beatus Franciscus habuit duodecim electos socios paupertatem altissimam eligentes. Et sicut unus de duodecim apostolis laqueo se suspendit, ita unus de duodecim sociis praedictis, frater Johannes de Capella nomine, laqueo se suspendit.” (Jókai-kódex XIV-XV. század. A nyelvemlék betűhű olvasata és latin megfelelője. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1981. p. 22.

https://mek.oszk.hu/05100/05163/pdf/jokai1.pdf?fbclid=IwAR1GqnevApYYwwY-X-evrVF_ygkMBOH-Hbz3o2W1NQJMOnqiS1n329QUjcus.)

nem talált az akasztás, mert máglyán égették el. Azt nem hihetjük, hogy a fordító nem tudott volna különbséget tenni a felakasztás és a megakasztás között. Az alábbi idézetekből kiderül, hogy a husziták, épp úgy mint az összes európai keresztény, az obszerváns mozgalom hatalomra jutása előtt, hittek a lélekvándorlásba. Az obszerváns mozgalom a konstanzi zsinat (1415) után jött létre, és ezeknek a tagjai közül kerültek ki az inkvizítorok.

„De a keresztény emberek, kik hiszik, hogy Isten alkotta a világot, nem kételkednek abban, hogy kormányozza is azt, amit teremtett, és úgy gondolják, hogy távol áll tőle minden igazságtalanság, hisznek az ő és az új szentírásban. Vannak, akik úgy hiszik, hogy miután kiszáll a lélek az emberből, más helyre vándorolhat, ahol jutalmat kap a jó cselekedeteiért és kínszenvedést a rossz cselekedeteiért: pedig ebben a halandó életben jó emberek is szerencsétlen helyzetbe juthatnak, és gonosz embereket is sokszor megszál a szerencse, amit a világon minden nemzetnél észre lehet venni: A csehek a tanúság szerint ilyenek voltak. A mi időnkben elvetették a római egyház iránti engedelmességet eltaposván szüleik vallását, megölték a Krisztus papjait, lerombolták a szentek imahelyeit, hit nélkül, jó modor nélkül, rablásban és minden mocsokban élve, a leghatalmasabb királyokkal, a legképzettebb hadvezérekkel, a legjobban felszerelt hadsereggel szemben legyőzhetetlenek maradtak.”⁹⁷¹ Azt elfelejti oda- tenni Pius pápa, hogy a Zsiska vezette cseh lázadás, Husz János és Hieronimus elégetése után tört ki. A fenti idézetben Pius bevallja, hogy a Husz János által képviselt kereszténység hitt a lélekvándorlásban. Ezt a tényt mindenáron megpróbálták tagadni, és elrejtteni oly módon, hogy kitaláltak egy manicheizmusnak nevezett vallást, amit a történelemkönyvekben visszadatáltak az ókorra.

Boszorkányperek Erdélyben és máshol

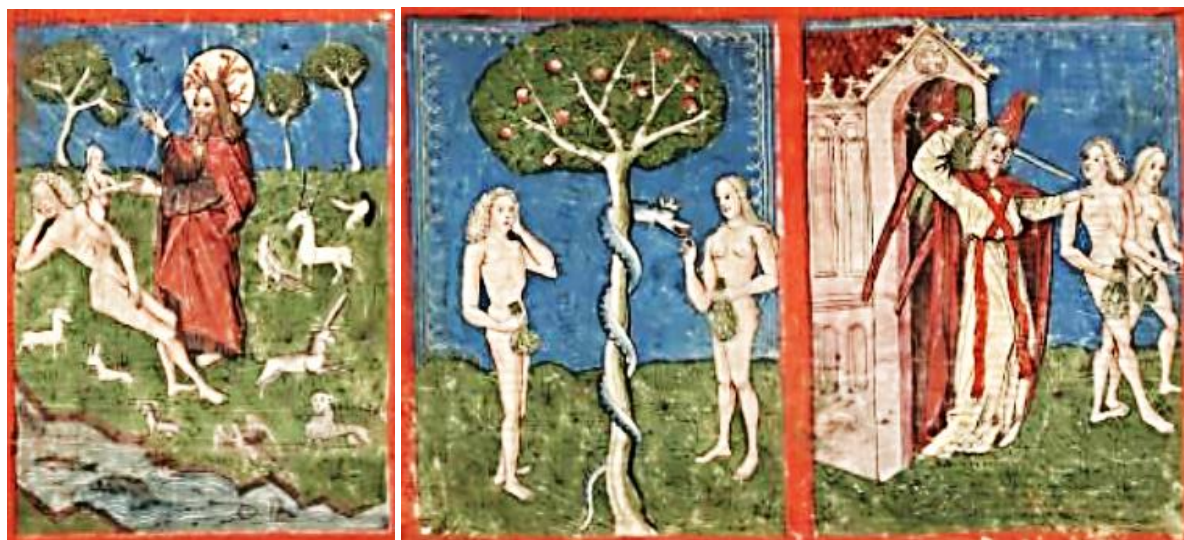
A pápaság már a 12. századtól a legkegyetlenebb módon lépett fel az eretnekekkel szemben, akik közt számláltattak a zsidók, manicheusok, albigensek, bogumilok, izmaeliták, de egész a 15. század végéig szinte szó sem esett a boszorkányságról. A vallás mindig is vallotta az ördög létezését, és ennek rossz befolyását az emberekre, de ilyen közvetlen kapcsolatot ember és ördög közt, mint ahogy azt a 15. századi inkvizítorok állították, soha a történelemben nem találunk. Ha megvizsgáljuk Johannes de Utino Bibliáját,⁹⁷² mely magában foglalja a Tórát, de sok mindenben eltér a Tóra mai tartalmától, akkor be kell lássuk, hogy valójában a 14. században kezdték megfogalmazni a Mózes 5. könyvét. Ha Utino idejében a Biblia meg lett volna írva a mai formájában, akkor Utino nem vette volna a bátorságot, hogy olyan dolgokat szőjön bele, ami hiányzik a Bibliából. Például, hogy Ádám és utódai sok ideig ikreket nemzettek, egy fiút és egy lányt. Említi Szibilla Egippt, aki megjövendőli Krisztus eljövételét.

⁹⁷¹ „At homini Christiano, qui deum fabricasse mundum constanter credit, nec dubitat illum gubernare quae condidit, iniquitatem quoque, omnem ab eo alienam putat, sacri veteres novique sermones fidei faciunt. Qui animas ex corporibus excedentes, in alia loca meare tradunt, in quis praemia pro benefactis, supplicia pro malefactis expendant: quamvis in hac mortali vita, et viros bonos in adversis rebus oppressos, et iniquos homines saepe numero blandis fortune afflatibus in sublime raptos cernimus licet in omni gente, quae sub coelo est hoc videre: Bohemi tamen testimonio satis fuerit. In qua nostra aetate reiecta Romanae ecclesiae obedientia, conculcata parentum religione, sacerdotibus Christi occisis, fanis sanctorum dirutis, sine fide, sine bonis moribus, in latrociniiis, in omni spurcitia viventes, adversus potentissimos reges, innumerabiles populos, peritissimos duces, structissimus exercitus invicti perstiterunt.” (Aeneae Silvii Senensis: *De Bohemoru[m] origine ac gestis historia, variaru[m] reru[m] narrationem complectens*. Heronem Alopecium, Coloniae, 1524. 1-2. http://digi-tool.bibnat.ro/view/action/nmets.do?DOCCHOICE=524885.xml&dvs=1663883599236~533&locale=hu_HU&search_terms=aeneae%20silvii%20senensis%20de%20bohemoru&adjacency=N&VIEWER_URL=/view/action/nmets.do?&DELIVERY_RULE_ID=4&usePid1=true&usePid2=true XVI_I_67 19 és XVI_I_67 20.)

⁹⁷² Manuscript - Ott.lat.479. DVL DIGIVATLIB. https://digi.vatlib.it/view/MSS_Ott.lat.479.

József, amikor Egyiptomba megy a Kisjézussal, lerombolja az összes bálványt, úgyhogy egy bálvány sem marad Egyiptom templomaiban.

Hogy miért épp ebben az időben (15. század) lett ilyen sürgetős felvenni a harcot az ördöggel, ennek több oka van. Ekkor fenyegeti Európát a török veszély, a katolikus egyházat pedig a protestánsok, akik megpróbálják új alapokra helyezni a keresztény tanokat. Az egyház úgy próbál szabadulni az egyik fő eretneknek tartott ellenséges szektától, nevezetesen a zsidóktól, hogy elfogadja a Tórát, mint az egyházi tanítások egyik alappillérét. Ezzel viszont el kell fogadtatni a néppel a mózesi tanítás két legfontosabb követelményét: 1. A nemi kapcsolat férfi és nő között kizárólag csak a nemzést kell szolgálja, ennek figyelmen kívül hagyása halálos bűn (lásd Onán példáját). 2. A mózesi tanításban egy másik halálos bűn a jövendőlés (ami kizárólag csak a próféták műfaja), és a halott vagy tisztátalan lelkekkel való érintkezés. Ezen követelmények betartásához (observantia), szükség volt drákói intézkedésekre. Ebben a században (15. század) jelent meg az Observans rend és az Inkvizíció intézménye. Carl Göllner írja: ⁹⁷³ „1484-ben VIII. Ince pápa kiadja a Summi desiderantes⁹⁷⁴ című bulláját. Ebben a Bullában a pápa panaszolja, hogy Németországban újabban nagyon sokan elestek a hit-től, és istentelen szövetséget kötöttek az ördöggel. Továbbá fájjalja, hogy egyes egyházi és világi emberek⁹⁷⁵ többet akarnak tudni, mint amennyi meg volna engedve, nem ismerik el az Inkvizíció tekintélyét, így akadályozzák az eretnekek jól megérdemelt büntetését.” A pápa a bullájában a hangsúlyt az ördöggel való bujálkodásra helyezte, így ugyanez lett a fő témája a Kramer és Sprenger által megírt *Malleus maleficarum* (*Kívánságcsont*) című könyvnek is, amit 1487-ben adtak ki, és amely a következő években olyan nagy számban jelent meg és terjedt, akár a Biblia.⁹⁷⁶

36. ábra. Paradicsomi jelenetek Utino Bibliájában.⁹⁷⁷

Érdekes a sors fintora, hogy a VIII. Ince pápa sugallatára megírt könyv és az egész boszorkányüldözés a nőkre volt kihegyezve, ez a pápa halála előtt hetekig csak dajka tejet volt

⁹⁷³ Carl Göllner: *Hexenprozesse in Sibenbürgen*. Dacia Verlag, Cluj, 1971. 20.

⁹⁷⁴ Tehát „A legmagasabbra vágnak” kezdetűt.

⁹⁷⁵ „... clerici et laici, quaerentes plura sapere quam oportet = klerikusok és laikusok, akik a kelleténél több bölcsességet keresnek”.

⁹⁷⁶ Henricus Institoris [valódi neve: Kramer, institoris=felbujtó] and Jacobus Sprenger: *Malleus Maleficarum*. 1487; facsimile reprint, Göppingen: Kummerle Verlag, 1991).

⁹⁷⁷ Manuscript - Ott.lat.479. 1v, 2r.

képes enni. Egy későbbi kiadásból idézzük a szerzők nőkről alkotott véleményét: „Kelleme-
sebb egy oroszlánnal, vagy sárkánnyal együtt lakni, mint egy gonosz asszonnyal... Nem hasz-
nos megházasodni. Mi más az asszony, mint a barátság ellensége, olyan büntetés, amitől nem
menekülhetsz, szükséges rossz, természetes kísértés, kíváncsú katasztrófa, házi veszély, kel-
lemes veszteség, stb.”⁹⁷⁸ Az, hogy a könyvet a Mózesi tanok elfogadtatása végett írták, abból
látszik, hogy minden állítást a Tórában talált szövegek igaz voltával bizonyítanak. A Tóra
igazát pedig azzal az állítással támasztják alá, hogy maga az Isten nyilatkoztatta ki Mózesnek.
Aki ezt nem fogadja el, az eretnek, és rosszabb esetben az ördöggel áll szövetségben. Innen
már csak egy lépés van a máglyáig.

A 99. oldalon azt az állítást próbálja bizonyítani, hogy a boszorkányok képesek elvenni
egy férfi nemiszervét: „E mellett nagyobb volt Lót feleségének sóbálvánnyá változtatása, mint
elvenni egy férfi nemi szervét, mivel az nem csak látszat, hanem valós volt, hisz a sóbálvány
most is megvan.”⁹⁷⁹

Érdekességgéppen még egy idézet a könyvből: „Egy nő, aki az inkvizítorok kezébe esett,
és később el lett égetve, hat évig az ördöggel bujálkodott, miközben a férje mellette aludt az
ágyban. Ezt tette hetente háromszor, szombaton, kedden és csütörtökön, vagy más szent na-
pokon.”⁹⁸⁰

A boszorkányüldözés másik gyakori áldozata a szülésznő. A vád itt is a szaporulat gát-
lása, és amint tudjuk a Bibliából, Isten egyik parancsa, hogy szaporodjatok. De bárkit meg
lehetett gyanúsítani különféle „praktikák” miatt: ha „szemmel megvert” valakit, megbetegí-
tette a szomszédot, vagy ennek az állatját, jégesőt okozott, vagy szárazságot, a lényeg, hogy
legyen rá tanú, amiből nem volt hiány. Magyarországon, így Erdélyben is Könyves Kálmán
óta nem volt boszorkányüldözés egész a Habsburg-uralomig. Ekkor a német betelepülőkkel
együtt Erdélyben is elindult a boszorkányüldözés. A Carl Göllner erdélyi boszorkányperekről
szóló könyvében a legtöbb perbefogott boszorkánysággal vádolt személy szász nemzetiségű,
ami lehet, hogy a szerző nemzeti hovatartozásának tudható be, de vannak köztük magyarok
és románok is, de az is lehet, hogy bizonyos okból a németek fogékonyabban a babonaságra.

Az emberek mindig láttak álmokat. Ezt kihasználva az inkvizítorok ártatlan és óvatlan
embereket bekasztottak, példát statuálva ezeknek máglyán való elégetésével, így biztosították
a katolikus egyház hegemoniáját és rémuralmát. Ebben az időben, ahogy a *Malleus male-
ficarum* könyvből is látszik, még nincs említés a testet elhagyó lélekről, valószínű elkerü-
lendő, hogy a manicheusok „malmára hajtás a vizet”, akik hittek a lélekvándorlásban. Itt az
incubus és succubusnak nevezett gonosz lelkek kizárólag az ördög rendjéhez tartoznak. Végül
Swedenborg, egy tekintélyes tudós ember a 18. század közepén tiszta vizet öntött a pohárba,
bár a vallás továbbra is megpróbálta ennek az embernek a kutatásait felhasználni a saját dokt-
rínájának alátámasztására. A kutatásnak mégis volt egy pozitív hozadéka, hogy ugyanis ettől
az időtől megszűntek a boszorkányperek. 1766-ban, amint a Carl Göllner boszorkányperekről

⁹⁷⁸ „Commorari leoni et draconi plus placebit, quam habitare cum muliere nequam... Non expedit nubere. Quid
aliud est mulier nisi amicitiae inimica, ineffugabilis poena, necessarium malum, naturalis tentatio, desiderabilis
calamitas, domesticum periculum, delectabile detrimentum, malum naturae, bono colore depicta, ergo si
dimittere illam peccatum est, cum oportet tenere iam vero tormentum necessarium est, ut aut dimittentes adulteria
faciamus, aut quotidianas pugnas habeamus.” (Jakob Sprenger: *Malleus maleficarum*. Candentis Salamandrae,
Venetiis, 1576. 69.)

https://books.google.ro/books?id=8NE7AAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=true.)

⁹⁷⁹ „Praeterea maior fuit conversio uxoris Loth in statuam salis, quam auferre membrum virile, sed illa fuit vera, et
realis et non apparens conversio, quia adhuc visibiliter, ut dicitur super est illa statua.” (Sprenger 1576. 99.)

⁹⁸⁰ „Mulier quedam capta et tandem incinerata, sex annis incubum daemonem habuerat, etiam in lateri viri
dormientis in lecto. Et hoc ter in septimana, sabbatis, quintis et tertijs feriis, aut aliis noctibus sacratoribus.”
(Sprenger 1576. 184.)

irt könyvében látjuk, Mária Terézia a következőket írja: „A feltételezett boszorkány kínzása mostantól megtiltatik, és az elmebeteg a kórházban orvosi megfigyelés alatt tartatik.”⁹⁸¹

A zsidó-keresztény tanítás legnagyobb buktatója a predestináció tana

A magyar értelmező szótár a *predestináció* szóról: „Kálvin legfontosabb tanítása, mely szerint Isten már a születéskor üdvözülésre vagy kárhozatra jelöli ki az egyént. ... Ha a predestináció igaz lenne, nem lenne értelme a javulásra való szándéknak. A predestináció a szabad akarat létezése ellen ható elmélet.”⁹⁸²

Téves és méltatlan ráfogni Kálvinra ennek a téves tanításnak a kiötlését. Valójában a predestináció szükségszerűen következik a bibliai szövegekből, és úgy is mondhatnánk, hogy ez nem más, mint a zsidó-keresztény tanítás achilleszi sarka. Pál apostol úgy fogalmazott, hogy a „cserépedények” (teremtmények) sorsát a Fazekas dönti el, nem a cserépedény. Hogy is kerülhetne egy éjjeli edény az asztalra? De olyan edényekről is ír Pál apostol, melyek sorsa az, hogy összetörtessenek. Ha az üdvözülés útja Jézus követése, akkor a Jézus előtti emberek eleve a kárhozatra rendeltettek. Ez már nagy igazságtalanságot jelent, amit nem lehet egy jó-ságos isten számlájára írni.

A *Válogatott egyháztörténeti fejezetek* írója szerint: „Tanácsosabb volna a predestináció (eleve elrendelés) kérdéséről hallgatni, mivel ez olyan magas fogalom, amit senki sem képes felfogni. Nagyon vétkeznek azok, akik újra napvilágra hozzák azt, amiről hallgatni kellene. Ezek Kámot utánozzák, aki felfedte apja meztelenségét, de inkább Szemet és Japhetet kellene utánózni, akik elfedték azt.”⁹⁸³

A józan gondolkodású ember megtanulhatta, hogy a titkosítások mögött mindig valami hamisság rejlik. Krisztus szerint az igaz ember a világosságban jár, a sötétben pedig a tolvaj. A tolvaj nem csak lopni szokott a sötétben, de néha jó pénzért talmit is árul. Máté evangéliuma szerint: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá rejtse, hanem hogy a lámpatartóba tegyék, és akkor világít mindenkinek a házában.” (Mt 5:14.)

A következő bibliai szövegben azt látjuk, hogy az embernek nincs szabad akarata, mert a szöveg szerint Isten nem csak kiválaszt egyeseket, de azokat meg is igazítja (magyarán úgy módosítja a tudatukat, hogy a Neki megfelelő módon éljenek):

„Mert akiket eleve kiválasztott (ismert – Károli Gáspár fordítás), azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.” (Róma levél 8:29–30.) Könnyű belátni, hogy ebből egyenesen következik a kollektív kiválasztottság, és a kollektív bűnösség.

Egy mai „bibliás keresztény” honlapon olvashatjuk: „Az eleve elrendelés tanítása valójában azt mondja, hogy Isten előre eltervezte és akarta a bűnt, hogy az emberek tömegei a pokolba jussanak. Így Isten lenne a bűn okozója. Mielőtt megszületnek, Isten eldönti, hogy

⁹⁸¹ Göllner 1971. 121.

⁹⁸² Holott Szent Ágoston filozófiája – irányzatát ezért nevezik voluntarizmusnak – még a szabad akarat léte mellett érvelt, és ettől teszi függővé az üdvözülést, mert az ember szabadon választhatja Isten törvényének teljesítését, mégha szüksége is van hozzá az isteni kegyelemre, amit ő megad jóságánál fogva, az ember viszont elutasíthatja.

⁹⁸³ „Consultius esse circa questiones illas de praedestinatione servare silentium. De his, inquit, taceri exigunt, quorum altitudinem nullus attigerit... Ipsos maxime culpandos, quod rediviva opinione diffament, quae silentio sepeliri oportebat. Ipsos Cham imitari, qui Patris nuditatem detexerat, cum Sem et Japhet potius imitari deberent, qui eam texerunt.” (Noël Alexandre: *Selecta historiae ecclesiasticae capita et in loca ejusdem insignia dissertationes historicae, chronologicae, criticae, dogmaticae*, 9. kötet. J. Du Puis, Paris, 1679 p. 239.

https://books.google.ro/books?id=lllAAAAcAAJ&dq=photius++scythia&hl=hu&source=gbs_navlinks_s)

soha nem lesz esélyük arra, hogy üdvözüljenek.” De ez „hamis istenkép: ha Isten eleve elrendeli, hogy ki üdvözül és ki nem, akkor azokat az embereket bünteti, akiket valójában nem akart üdvözíteni. Nem igazságos azért büntetni, amiről nem tehet, amiért nem felelős az ember.”⁹⁸⁴

Az igazság az, hogy az ember csak megigazulni tud. Megigazítani csak lelketlen tárgyakat lehet. Egy alkotás elkészítése sok időt vesz igénybe, még a legnagyobb tehetség mellett is. Az ember tökéletesedésére (a megigazulására) még több időre van szükség. Ezt a munkát senki más nem végezheti el helyette. Egy emberi élet túl rövid ahhoz, hogy valaki ez alatt elérje a tökéletességet (megigazuljon). A manicheizmus szerint a lélek a többszöri reinkarnáció által képes elérni a krisztusi tökéletességet.⁹⁸⁵ Értelmes ember számára csak ez lehet az isteni igazságosság.

Vallás és szexualitás

Tény, hogy a vallásnak sokkal több köze van az érzelemhez, meg az érzékiséghez, mint az értelemhez. Az érzelem fogalma valójában az érzékiség nemesebb változata, de mindkettő ugyanarról a töről fakad. Ember és állat közt a lényeges különbség az, hogy az ember az értelem által uralkodni képes az érzelmein és az érzékiségén, míg az állat és az állati ember erre nem képes.

Az hogy a vallás szinte kizárólag az érzelemre koncentrál, ez azt a célt szolgálja, hogy minél több hívet szerezzen. Ha az értelemre helyezné a hangsúlyt, akkor bizony nem sok híve maradna. Másrészt ez nem más, mint üzleti fogás, mert a vallás a régi időktől fogva üzletként működött. Az nem titok, hogy a hívek adakozásából származó jövedelem vetekedik szinte bármelyik üzlet profitjával, és ráadásul sosem áll fenn a csőd veszélye. Ezért élelmes ókori üzletemberek sikeresen összekapcsolták a vallást a prostitúcióval. Nyilvánvaló, hogy a legjövedelmezőbb üzletág a prostitúció. Nagyon sok jólmenő üzletember úgy érte el a sikereit, hogy valami módon meglovagolta a prostitúciót.

„A szent Vénus papnők a phöníciaiak ’kadesei’, a görögök ’hierodulái’, akik Aphrodité istennő szolgálói voltak, a templom környékén laktak. Számuk gyakorta igen nagy volt. Így például Korinthusban több mint ezer nő hierodulá állott a prostitúció szolgálatában, akik mesterségüket Aphrodite istennő előcsarnokában, sőt magában a templomban gyakorolták.”⁹⁸⁶

Bár a mai kereszténységből már hiányzik ez a praktika, azért az Evangéliumban olyan mondatokat találunk, ami rávilágít a vallási, és a nemi révület összefonódására. Mert ha Krisztus az egyház vőlegénye, akkor értelemszerűleg bármely egyháztag vőlegénye, amely kijelentés egy frusztrált nőnek (és ilyenből akad bőven) még jól is jön, mint gyógyír a frusztráltságára. Arról ne is beszéljünk, hogy az apácák legtöbbször ezt a szó szoros értelmében veszi és olyan érzelmi kapcsolatot ápol a képzeletbeli Krisztussal, mintha valóban a menyasszonya lenne. Ez a hozzáállás azonban a legnagyobb lelki rombolást a férfiaknál váltja ki, akik mint Krisztus menyasszonyai elbizonytalanodnak a nő és férfi kapcsolatát illetően.

⁹⁸⁴ Lásd: <https://www.keresztenyek.hu/eleve-elrendeles/>. A honlapkészítők aztán bibliai szövegek értelmezésével annak feloldásán dolgoznak, hogy „így Isten maga a felelős azoknak a kárhozatáért, akiket nem üdvözít”. Pedig szerintük éppen ellenkezőleg van, Isten szabad akaratot adott az embernek, hogy személyiség lehessen, megértse az élet értelmét, célokat kövessen és viselje tetteiért a felelősséget. Ám a Bibliát nehéz jól olvasni: „Ahhoz, hogy megértsük azon versek valódi jelentését, melyek látszólag eleve elrendelésről szólnak, alaposabb vizsgálódás szükséges. Nem kevésbé fontos emlékezetünkben tartani mindazt, amit Isten lényéről tudunk. Végül pedig, mind az Ó-, mind az Újszövetségben előfordul sok más kifejezés, melyek nem értelmezhetőek szó szerint.” – Azaz ők is megtagadják az eleve elrendelést mint keresztény tanítást.

⁹⁸⁵ Avagy ugyanezt jelentheti, hogy az egyes ember tökéletesedését az összesség a nemzedékek hosszú során át, az értelem által felhalmozott tudás révén elősegíti.

⁹⁸⁶ Dr. Bloch Iván: *Korunk nemi élete*. Kostyál Jenő kiadása, Budapest, 1910. 94..

A vallási fanatizmus térnyerése és a globalista birodalmi törekvések komoly félelemre adnak okot, és azt a víziót vetítik előre, hogy az emberiség nemsokára vissza fog hanyatlani az ókori társadalmi viszonyokba. Ha megkérdezném az embereket, hogy egy szóval jellemezzék az ókori társadalmi rendszereket, a legtöbben talán a rabszolgatartó szót használnák. Pedig szerintem a legrelevánsabb szó a fallokrácia. A fallokrácia nem más, mint az emberi érték falloszban való kifejezése. Ez a primitív értékrendszer Afrikából származik. Beszámolók szerint⁹⁸⁷ még a 19. században is egyes afrikai falvakban úgy választottak törzsfőnököt, hogy előre meg volt adva a fallosz mérete, és erre felhatalmazott női küldöttség járta a falut, amíg megtalálta a megfelelő méretű jelöltet. Minél kisebb volt egy egyén fallosza, annál csekélyebb volt az értéke. Ezekben a társadalmakban ugyan ez az ok is hozzá járulhatott, hogy a nő értéke kisebb volt a férfiak értékénél. Nyilván való, hogy a dominancia szempontjából a hordában élő állatoknál ez egy nagyon fontos tényező. Ugyanez a helyzet olyan emberi közösségekben ahol nyíltan, vagy burkolt formában dívik a többnejűség.

Az európai emberre nem volt jellemző a többnejűség, amíg nem keveredett az afrikaiakkal. A keveredésből létre jött egy kevert faj, amely délre haladva mind jobban feketékre, és északra haladva mindjobban a fehérekre hasonlít. A felületesen gondolkodó ember mindig a látszatra koncentrál, vagyis a bőr színére. Pedig a lényeg az intelligencia, és a vérmérséklet. Ahhoz, hogy valakiből domináns egyéniség váljon, nem föltétlen szükséges a magas intelligencia. Ezt mindig pótolni tudta a tanácsadók tábora, ami legtöbbször nőkből és eunuchokból állt. A keveredés következményeként az átöröklött tulajdonságok néha olyan kombinációt is létrehozhatnak, amikor az intelligencia párosul a magas dominancia hajlammal. Ezeket az eseteket kiemelve, vannak akik lándzsát törnek a keveredés mellett.

A gender elmélet nem más, mint a kevert fajú társadalom létjogosultságának elméleti megalapozása. A gender elmélet relativizálja a nemek közti különbséget. A gender elmélet propagálása kéz a kézben megy a kevert fajú társadalom propagálásával. Mert miről is van szó? A gyerekek nem szabad tudnia a nemi hovatartozásáról, ugyanakkor olyan csoportban kell nevelkednie, olyan társakkal, akik nemileg hamarabb érnek és akiknél a nemi aktivitás jóval hamarabb elkezdődik. Amennyiben minden szabadjára van engedve, a nemileg érettebb egyének elcsábítják már kiskorukban a nemileg éretlenebbeket. Ugye a genderelmélet szerint a homoszexualitás egy jó dolog. A nemileg érettek által elcsábított nemileg éretlenek nem is fogják elérni a nemi érettséget, így nem lesznek képesek soha a férfi szerepre. A csábító viszont képes lesz magának nem csak nőt szerezni, hanem e mellett homoszexuális viszonyt is folytatni. Nem nehéz megállapítani, hogy melyik népréteg fog prosperálni és melyik fog lassan eltűnni. Azonban a nemi érettség előtti mértéktelen nemi kihasználtság nemcsak a nemi szervek fejletlenségéhez vezet, hanem főleg az agy és az értelem fejletlenségéhez is. Mivel az iszlámhitűeknél megengedett az éretlen lányokkal való házasság, így nem csoda, ha náluk a nők gyengébb értelmi képessége egy nyíltan megvallott tény. Ez viszont vonatkozik a homoszexualitásra csábított kiskorú fiúkra is.

Az európai népesség az évszázadok folyamán keveredett az afrikaival. Ez a keveredés azonban elenyésző amellet, amit a mai bevándorlási politikával szorgalmaznak. A fenti levezetés szerint Európában egy olyan embertípus jön létre, amely a családon belüli többnejűség és az iszlám vallás felé fog elmozdulni. Ez a délről jövő nyomás előbb Észak-Afrikát, aztán a Köze-Keletet érintette. A keresztesháborúk ezt a nyomást próbálták megállítani váltakozó sikerrel. A 15–16. században már úgy tűnt, hogy a folyamat megállíthatatlan. Az, hogy mégis megállt és szünetelt egy fél évezredig, az talán inkább a pestis járványoknak köszönhető.

⁹⁸⁷ Stanley utazásairól. Lásd Otto Rumbaur: *Stanley's sämtliche Reisen in Afrika und Emin Paschas, Wissmanns, Dr. Peters Erlebnisse im dunklen Erdteil. Nach eigenen Berichten der Forscher für weitere Kreise bearbeitet.* A. Weichert, o. J., Berlin, 1890.

Mellébeszélések

A szent tanácsok és rendeletek új gyűjteménye 1272–1415. IV. fejezete felsorolja a keresztény egyház ellenségeit a múltban: „A kereszténység első ellenségei Istvántól kezdve a zsidók. A másodikak a bálványimádók, akik az apostolokat és a vértanúkat üldözték. A harmadikak a pogány filozófusok. A negyedik a különböző eretnek szekták. Az ötödik a császárok egész Nagy Konstantin idejéig, akik tíz főbb üldözést vittek véghez, amit az Apokalipszis a fenevad tíz szarvával szemléltet. A hatodikak a barbárok, éspedig a Vandálok, Gótok, Hunok azaz Hungárok, és a Tatárok. A hetedik a Szaracénok voltak és vannak, kiket Mahomet elcsábított azt állítván, hogy őt Isten küldte, hogy megreformálja a zsidók és keresztények törvényét. Ezek Izrael hét törzsének az ellenségei.”⁹⁸⁸ – Látszik, hogy itt Izrael már a keresztény egyházat jelenti. A gentes jelenthet törzset, nemzetséget, de ez esetben talán a hét gyülekezetről van szó, amiről az Apokalipszisben olvashatunk.

V. fejezet: „Ez a hét üldöző mára már nagyon meggyengült a szaracénokon kívül. A zsidók ugyanis tudás által, és hatalom által lettek alávetve, így már nem árthatnak a keresztényeknek. A bálványimádók a kereszt zászlaja alá kerültek északon egész a Poroszokig. A filozófusok le lettek győzve az igaz bölcsesség által. Az eretnekek, kik az egyház ellen ugattak, most visszahúzódtak a rejtekhelyeikbe. A császárok, kik régen az egyházat tapodták, most azt felemelik. Barbárok már nem jelennek meg a Tatárokon kívül, kik bár csak a magyarokat üldözik, de ennek ellenére segítséget nyújtanak a keresztényeknek a szaracénok ellen. A szaracénok folytatják a gonosz tevékenységüket.”⁹⁸⁹ – Azok a tatárok, akik a keresztényeket segítik, vajon miért éppen a magyarokat üldözik, ha csak nem lettek felbérelve?

VI. fejezet: „A szaracén üldözés, ami Heraclios idejében kezdődött, és már 660 éve tart, más üldözésekkel együtt ... mert egész Ázsiából ki lettek űzve a keresztények. A szaracénok egyész Afrikát a kezükben tartják, ott, ahol 444 püspök volt valamikor, mostanra csak Marokkóban van egy.”⁹⁹⁰

VI. fejezet tovább: „A bátor és kitartó munkának köszönhetően sok zsidó, filozófus, eretnek, bálványimádó meg lett térítve és keresztelve. A Vandálok, azaz Lengyelek, a Hunok, azaz Hungárok, a Gótok, azaz Dákok katolikussá váltak. A szaracénokból viszont semmi, vagy nagyon kevés lett megtérítve. A hetedik (a szaracénok) körülmény a ravaszságról szól.

⁹⁸⁸ „Primi impugnatores fuerunt Judaei a Stephano inchoantes. Secundi fuerunt idololatrae persequentes apostolos et martyres. Tertii fuerunt philosophi gentiles. Quarti sunt haeretici diversarum sectarum. Quinti fuerunt imperatores ante Constantinum magnum, qui moverunt decem generales persecutiones significatas per decem cornua bestiae monstruosae, de qua habetur Apocalipsis. Sextimi fuerunt barbari, videlicet Wandali, Gothi, Huni qui et Hungari dicitur, et Tartari. Septimi fuerunt et sunt Saraceni, quorum seductor Mohametus finxit se esse prophetam a Deo missum ad exponendum et corrigendum legem Judeorum et Christianorum. Isti septem gentes Israel impugnant.” (Catholic Church. Councils: *Sanctorum conciliorum et decretorum collectio nova: 1272-1415*. Ex typographia J. Salani, & V. Juncinii, Lucae, 1749. p. 5.

https://books.google.ro/books?id=4z8_AQAAMAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

⁹⁸⁹ „Quod ista septem genera persecutorum iam pene enervata sunt praeter Saracenos. Primum quidem Judaei scientia convicti potentia subacti, nihil ultra sciunt aut possunt contra populum Christianum. Secundo idolatria cum crucis vexillo exsufflata, tantum in partibus Aquilonis apud Prucinos et quosdam alios paucos exsultant. Tertio philosophia per veram, sapientiam destructa est, immo in obsequium fidei per viros excellentis ingenii explanata. Quarto Haeretici olim contra Ecclesiam palam latrantes, sua latibula sunt ingressi. Quinto imperatores ecclesiam quam olim conculcabant, a multo tempore iam exaltant. Sexto barbari non comparent praeter Tartaros, qui etsi solos Hungaros persequantur, contra tamen Saracenos praebent auxilium Christianis. Septimo autem, Saraceni semper in malitia perseverant.” (Catholic Church. Councils, 1749. pp. 5-6.)

⁹⁹⁰ „Persecutio vero saracenica que incepit a tempore Heraclii, iam duravit plus quam annos DCLX, et sic plus quam aliae simul iunctae ... nam de tota Asia sunt expulsi Christiani. Totam etiam Africam tenent Saraceni, in qua aliquando fuerunt CCCXLIV episcopi, nunc vero unus solus apud Marrochiam super Christianos sibi subiectos.” (Catholic Church. Councils, 1749. p. 6.)

Ugyanis a törvényeik nagyon ravaszul vannak megszerkesztve, ami kerüli a nehézkes megértést, és a szigorú életvitelt, megengedi a testi érzékiséget, és azt hirdeti, hogy akik Mohamedhez imádkoznak, a jövőben megváltást nyernek. A hetedik körülményből adódik, hogy miért szaporodtak ilyen nagyszámúra a szaracénok, ugyanis több feleségtől és szolganőtől nemzettek gyerekeket.”⁹⁹¹

A fenti mondatokból egyértelműen látszik, hogy *a hunok és magyarok egyazon nemzet*. Az is kiderül, hogy valamikor Ázsia- és Afrika-szerte nagyon sok keresztény volt, akik idővel ki lettek űzve. Érdemes megvizsgálni ennek az okát, mivel ez a folyamat, nem hogy megállt volna, de már Európát is veszélyezteti. Ahogy a fenti szövegben látjuk, az egyik ok a szaracénok túlszaporodása. A fenti szövegekben találunk egy érdekes mondatot: „Primum quidem Judaei scientia convicti potentia subacti, nihil ultra sciunt aut possunt contra populum Christianum.” Azaz: „Az első ellenség zsidók okosan meg lettek győzve, és alávetve, így már nem tudnak ártani a kereszténységnek.” Látjuk, hogy ellenségnek számítottak úgy a zsidók, mint az úgynevezett barbárok, akik közül kiemelt helyen vannak a magyarok. Hogy is van az, hogy „okosan meg lettek győzve és alávetve”? Hát bizony ezt elérték egy olyan hamis történelemírással, amivel bármikor sakokban lehet tartani egy népet. Ilyen a zsidó történelem, és ugyanilyen a magyar történelem is. Talán újra kellene gondolni, hogy kik a keresztények külső és belső ellenségei.

Karma

A karma nem más, mint a létet kormányzó természeti törvény, aminek értelmében minden cselekedetnek következménye van, és ezeket a következményeket nem lehet megváltani áldozattal, vagy könyörgéssel. Ennek a törvénynek az érvényre jutása – nézetem szerint – a lélekvándorlásan keresztül történik. A hatás és ellenhatás természeti törvényének érvényesülnie kell nemcsak az úgymond élettelen fizikai világban, hanem a társadalmi életben, de az egyén magánéletében is. Mivel néha azt látjuk, hogy úgy a jó, mint a gonosz cselekedetek az élet folyamán nem nyerik el méltó jutalmukat, ezért a logika azt diktálja, hogy a törvénynek érvényesülnie kell az aktuális életen túl is. A vallások ezt a pokol meg a mennyország által nyújtott büntetésben, illetve jutalomban látják. Könnyű belátni, hogy értelmes isten nem tölti fel sem a poklot, sem a mennyországot megszámlálhatatlan seregekkel, akiket valami módon felügyelni kell.

Léteztek és léteznek keresztény szekták, akik hisznek a lélekvándorlásban. A legtöbb mai keresztény felekezet viszont ezt tagadja, és azt állítja, hogy létezik a bűnbocsánat, és a gonosz ember ha megbánja a bűnét, akkor Isten, akár egy „jó” szülő, eltekint a büntetés alkalmazásától. Ez nem más, mint a természeti törvény (ok és okozat törvénye) tagadása. Hinni sok butaságban lehet, de a víz nem fölfelé, hanem csak lefelé folyik, és ha gáttal próbáljuk is megállítani, a végén áttöri a gátat. A mai vallások túlzottan érzelmiek. A jó pásztor elme egy megkeresni az egyetlen elcsángált bárányt, s közben megfélemez a többi milliőről. Jézus előtt hány milliárd ember élt és meghalt, és hány milliárd ember most is él, akiknek más a hite. A Biblia a megigazultakat Isten gyermekeinek nevezi. Ha az ember gyermekéből ember lesz,

⁹⁹¹ 7. old. VI. „Quinta circumstantia est quantum ad animositatem obstinationis ipsorum, quia multi Judei et haeretici et philosophi et imperatores et plures idololatrae conversi sunt et baptisati. Nam Vandali, qui et Poloni, et Huni qui et Hungari, Gothi qui et Daci, sunt effecti catolici. Saraceni vero nulli vel paucissimi sunt conversi. Septima circumstantia est quantum ad calliditatem. Sicut enim lex illorum callide est conficta, quod contra difficultatem in credendis, austeritatem in preceptis, et poenis divinis, carnalia permittit, voluptuosa, sensibilia ad preces Mahometi omnes salvandos fore finaliter dogmatisat. Septima circumstantia est quantum ad multitudinem persecutorum, multiplicati sunt enim super numerum, propter multitudinem uxorum et ancillarum.” (Catholic Church. Councils, 1749. p. 7.)

akkor az Isten gyermekéből isten. Vagyis az ember a tökéletesedés által istenné válhat. Valójában ez az eredeti krisztusi tanítás lényege. Az ember élettartama viszont szerintem olyan rövid, hogy a tökéletesedés nem mehet végbe egy emberi élet alatt. „Bármit teszel, egyszer váratlan úton jön vissza hozzád. Csak olyat tégy, amit nem fogsz megbánni, ha visszakapod!”

Ha vannak elévülhetetlen bűnök, akkor ezek egyike a történelemhamisítás. Az alábbi könyvet 1837-ben adták ki. Már az első mondatoknál ki lóg a lóláb, és rájövünk, hogy mi tette sürgetővé a szkita probléma tárgyalását. Valahogy még hazugság árán is ki kellett fogni a szelet a szabadságharchoz vezető reformkor vitorláiból. Tehát a magyarokat még a 19. században is a szkítákkal azonosították. A hamisító odáig képes menni, hogy ad absurdum Hérodotoszt a szkíták iránti részrehajlással vádolja. „Mivel Herodotosz a legtermékenyebb szerző ezekben a dolgokban, ki a legtöbbet írt a szkítákról, mindazonáltal nem mentes a tévedésektől: sőt ahogy mondani szokás, nem írt harag és részrehajlás nélkül.”⁹⁹² Vagy értsük úgy, hogy *Hérodotosz valójában nem is görög, hanem szkita volt?*

„Szkitia északi részén nyugatról sorban négy nép él: Agatyrsek, Neurok, Andropofágok, Melanchlénok, melyek határait Herodotosz nem tudta pontosan leírni, mivel nagy pusztaságok vannak közöttük. A görögök mondái szerint Szkitiát nagy fenyvesek veszik körül, ezt a dolgot Herodotosz hőiséssel magyarázza, ahonnan, lehet, a 'szkita hó' szólás-mondás származik.”⁹⁹³ Ebből is látszik, hogy a szerző mennyire felületesen ismeri Hérodotosz írását. Hérodotosz valójában egy régi mondát idéz, ahol az áll, hogy az északi hegyeken nem lehet átmenni, mivel a rengeteg sas tollai lehetetlené teszik a látást. (Ebből lehet persze hőésésre következtetni, de ezt Hérodotosz nem teszi.)

Továbbá „Szkitia, mely négyszög alakú, de nem négyzet alakú, két oldala tenger felé igazodik, egyik a belső föld felé néz, másik oldala meg a tenger mellé. Tudnillik az Isztertől a Boristenesig tíznapi járás, és a Boristenesztől a Meotiszig ugyancsak tíznapi járás. A Pontusztól a föld belseje felé a Melanklenokig húsznapi járás. Egy napi járás szerintem 200 stádium. Ilyen értelemben Szkitia átmérője 4000 stádium, és ugyanennyi a föld belseje irányában.”⁹⁹⁴ A szerző nem csak tévesen fordított, de tévesen idézett Hérodotosztól. Ilyen durva hamisítással ritkán találkozni. Itt ennek a résznek az eredetije Hérodotosztól: „Szkitia területe négyzet alakú, két oldala tengerek felé néz, az egyik a Mediterrán, a másik a (Fekete) tenger, ezektől egyenlő távolságra. Mert az Istertől a Boristenes folyóig tíznapi járás, és ugyanennyi a Boristenesztől a Meotiszi-mocsarakig. A Mediterrán tenger felől (Szkitia déli határától) a Melanchlénokig, akik a Szkíták fölött laknak, húsznapi járás. Feltételezve, hogy egy nap alatt kétszáz stádiumot lehet megjárni. Így Szkitia szélessége négyezer stádium. Ekkora a föld nagysága.”⁹⁹⁵

⁹⁹² „Quum enim Herodotus sit de illis rebus auctor locupletissimus longeque plurima de Scythia attulerit, is quoque omni errore vacuus non est: imo non scripsit, ut aiunt sine ira et studio.” (Franz August Brandstätter: *Scythica: Dissertatio auctoritate ampl. phil. ord. in acad. Albert. pro ... Fratres Bornträger*, 1837. VI. https://books.google.ro/books?id=fJxOAAAACAAJ&hl=hu&source=gbs_navlinks_s)

⁹⁹³ „Ad boream Scythiae habitant ex ordine ab occidente IV. populi: Agathyrsi, Neuri, Androphagi, et Melanchleni, fines vero Herodotus non potest accurate describere, propterea quod vel deserta interiaceant. Quod supra eos omnia casu pinnarum perpetuo intercludi Scythae Graecis narrabant, eam quidem rem Herodotus facile per nivem cadentem explicat, inde fortasse nix Scythica in proverbium abiit.” (Brandstätter, 1837. p. 30.)

⁹⁹⁴ „Scythia quae est quadrangularis (minime vero quadrata) duo habet latera in mare prorecta, unum ad interiorum terram spectans, alterum praeter ipsum mare. Scilicet ab Istro ad Boristenum usque est decem dierum iter, a Boristene ad Meotim paludem iter decem. A Ponto in interiorum terram ad Melanchlaenos usque, viginti dierum iter est. Diei iter vero 200 stadia mihi numeratur. Hac ratione obliqua Scythiae efficiuntur 4000 stadia, et recta in interiorum terram itidem. Talem haec terra habet magnitudinem.” (Brandstätter, 1837. p. 32.)

⁹⁹⁵ „Itaque Scythiae veluti formam quadratam habentis, duae partes quae ad mare pertingunt, altera ad mediterranea ferens, altera ad maritima, usquequaque sunt pares. Nam ab Istro ad Boristenum, decem dierum est iter, tantundem a Boristene ad Meotidem paludem. A mari mediterranea versus, usque Melanchlaenos qui supra Scythas habitant, viginti dierum iter. Supputantur autem a me in singulos dies itineris ducena stadia. Ita transversa

Ha Szkítia valóban a Fekete-tengertől északra kerül el, akkor hogy jön ide a Mediterrán tenger? Hogy pontosan mit értett Hérodotosz egy stádium alatt, azt ebből a mondatból lehet kiszámítani: „Mert az Istertől a Boristenes folyóig tíznapi járás, és ugyanannyi a Boristenestől a Meotiszi mocsarakig.”

„A jónok a hajóikkal átmentek a Hellészpontoszon, elhaladtak a Cineas mellett, és behajóztak az Isteren, ahol kétnapi hajózás után eljutottak oda, ahol a folyó elszűkül és kettéválk, ide hidat építettek. Dárius tutajon átkelt a Boszporuszon, Trákiában haladt egész a Teari folyóig, ahol három napot időzött.”⁹⁹⁶ A folyó a Vaskapunál szűkül el és azért válik ketté, mert innen fölfelé Dunának nevezték, innentől lefelé Iszternek. Ez a szöveg is bizonyítja, hogy Dáriusz nem az orosz síkságon kereste a szkítákat.

Azt látjuk, hogy az őstörténeti eseményekről néha nagyon eltérően írnak a történétírók. Ez így van a szkíták, a hunok, sőt a magyarok történetével kapcsolatban is. Próbáljuk megfejtetni ennek az okát. A történelmi írások a reneszánsz korában kezdtek gombamód szaporodni. Ekkor kezdték felkutatni a régi történelmi írásokat, amiből minden bizonnyal nagyon kevés volt, és azok is csak töredékekben maradtak fenn. Ilyen volt Hérodotosz, Ammianus, Plinius, stb. írása, de valószínű, hogy a legtöbb „ókori” történelemíró valójában a reneszánsz korában írt, csak visszadatálták őket. Mindegyik reneszánszi író megpróbálta a rendelkezésre álló kevés információt tartalmazó régi írásokat kibővíteni a saját elképzelése szerint, a kornak és a hatalmi elvárásoknak megfelelően.

Az, hogy Herodotosz művét mikor hamisították a következő idézetből derül ki: „Azok a perzsák, akik itt harcoltak, a következőképpen voltak öltözve: a fejükön egy vízhatlan süveget viseltek, amit tiarának neveztek.”⁹⁹⁷ Ebből már kiderül, hogy ezt a könyvet a reneszánsz korában hamisították. A tiara nem más, mint a pápai süveg. Viszont a pápák sok ideig három abroncsos koronát viseltek, aminek a neve eredetileg triara. Az ara a magyar nyelvben eljegyzett hajadon, vagyis aki le van védve. A királyi korona és a pálíum védelmet jelentett. A király a sakban is immunitást élvez. A pápa, aki a hármass abroncsú koronát viselte, így a királyokkal szemben hármass védelmet élvezett. Pontosán meg lehet határozni azt a történelmi időszakot, amikor a hármass abroncsú pápai süveget lecserélték a zsidó papi süvegre. Az utolsó pápa, aki hármass abroncsú süveget viselt II. Pius. Utána következett II. Pál, aki triara helyett már tiarát viselt. Ekkor vált a keresztény egyház zsidókeresztény egyházzá. Az abroncs két szó összetétele az ab=tól, től (latin) és a roncs (magyar). Ab ovo = a tojástól, vagyis kezdetől. A fából készült kerekre is abroncsot húznak, hogy megvédjék a rongálástól. A koronának nevezett diszes abroncs is a rontás ellen való védelmet szimbolizálja.

A reneszánsz korban már el volt döntve, hogy melyik nép jogos örökös bizonyos európai területekre, és melyiket kell jövevénynek tekinteni. Miután a hatalom megalkotott egy törté-

Scythiae erunt quator millium stadiorum: recta quae ad mediterranea ferunt, totidem stadiorum. Tanta est haec terra magnitudinis.” (Herodotus: *Historiarum Libri IX ... Ejusdem Narratio de Vita Homeri. Excerpta e Ctesiae Libris de Rebus Persicis et Indicis*. Dunmore, 1679. p. 257.

https://books.google.ro/books?id=wlpTAAAcAAJ&dq=vita+heroum+scytharum&hl=hu&source=gsb_navlin_ks_s

⁹⁹⁶ „Ducebant enim classem Iones et AEolos et Hellespontii. Hi praetervecti Cyneas, recta ad Istrum navigarunt, subvectique duorum dierum itinere a mari ad fauces fluminis, ubi in diversa scinditur, illud ponte jungunt. Darius transmissi per ratem Bosphoro, faciebat per Traciam iter, et quum ad fontem Teari amnis perventum esset, triduo hic habuit stativa.” (Herodotus, 1679. p. 253.)

⁹⁹⁷ „Ex quibus qui militabant hi erant Persae hunc in modum ornati: Circa capita gestabant pilea (quas vocant tiaras) impenetrabilia.” Herodotus: *Historiarum Libri IX...* Dunmore, 1679. 406.

https://books.google.ro/books?id=wlpTAAAcAAJ&dq=vita+heroum+scytharum&hl=hu&source=gsb_navlin_ks_s

nelmi építményt, ezt szinte lehetetlen kikezdeni, még a legjobb éleslátással megáldott történészeknek is. Az alábbi linken található Otto Maenchen-Helfen (ez is álnévnek tűnik), írásában láthatjuk, hogy milyen óvatosan nyúl a témához:

A hunokról író „Priszkosz ’királyi szkítái’ vajon az uralkodó törzs, mint Hérodotosznál, vagy a királyi klán tagjai, vagy egyszerűen nemesek? Nem elegendő azt mondani, hogy e kifejezés csupán egy a számos irodalmi példa közül, amit Priszkosz Hérodotosztól átvett. Ez biztosan így van. De furcsa lenne, ha az az ember, aki a nagy történetírónak ezt és más kifejezéseit használta, itt-ott nem engedett volna a kísértésnek, hogy úgy lássa a hunokat, ahogy az ókoriak látták a szkítákat.”⁹⁹⁸

A hivatalos történelem szerint Priszkosz Attila kortársa. Itt viszont az író azt sugallja, hogy Priszkosz nem szemtanúja az eseményeknek, hanem az egész történetet Hérodotosztól „plagizálta”. Azon nem csodálkozom, hogy ez az emberke (Maenchen), csak félve merete leírni a véleményét, mert bizony az érzelmek veszélyes dolgok. Kétségbe vonni Attila létét, egyesek számára olyan, mintha valaki Mohamed létét tagadná. Ne feledjük, hogy mongolok, tatárok, törökök épp olyan nagy becsben tartják Attila emlékét, mint a magyarok. Azon el kellene gondolkodni, hogy hogy is van az, hogy a mongol–tatár invázióról alig tudunk valamit, miközben a hun invázióról egész regényre való „információ” áll a rendelkezésünkre, bár ezek az események majdnem ezer évvel régebbiek. De amennyiben a szerző úgy látja, hogy Priszkosz valójában a Hérodotosz szkítáinál vendégeskedett, akkor helyesen értelmezte Hérodotosz írását, hogy ugyanis a szkíták nem az orosz síkságon, hanem a Kárpát-medencében laktak. Tehát ez az őshaza, és nem az a fiktív, ahonnan a hamis történetírók „kihozták” Attilát.

Ezt más források is bizonyítják, amennyiben helyesen értelmezzük ezeket, és a helyes értelmezésből az is kiderül, hogy miért ragaszkodnak a kelet felé terjeszkedni vágyó nyugatiak ahhoz a hazugsághoz, hogy a szkíták őshazája valahol Ázsiában volt.

„A gótok, kik az elején az Iszteren (Dunán) túl laktak, ahol más barbárok fölött uralkodtak, a hunok által ki lettek szorítva és átmentek római területre. Ezeket a hunokat a régiek Nebrosoknak (Neuros, ma úgy mondhatnánk, hogy Nyíriek) nevezték, akik a Riphei (az erdélyi Kárpát koszorú) hegyek mellett laktak, ahonnan a Tanaisz (Tisza) folyó ered, amely a Meotiszi mocsarakba ömlik. Ez a nép ezelőtt ismeretlen volt a trákok számára, akik az Iszter mellett laknak, de még a gótok számára is. Hiába szomszédosak voltak, de nem ismerték egymást. Azért, mert egy nagy tó választotta el őket egymástól és mindketten úgy gondolták, hogy a határ egy óriási tenger (a Pannon-tenger maradványa, mely időről időre feltöltődött). Azonban egyszer egy bika, egy bögöly csípésétől megbokrosodva, átment a tavon és a pásztor őt követvén, felfedezte a túlsó partot, ezt elmesélte a társainak. Mások szerint a hunok úgy fedezték fel a túlsó partot, hogy egy szarvast követtek vadászat közben...”⁹⁹⁹

⁹⁹⁸ „Are Priscus ’Royal Scythians’ the dominating tribe as in Herodotus, or are they the members of the royal clan, or simply noblemen? It is not enough to say that the phrase is merely one of the several instances of Priscus literary debt to Herodotus. It certainly is. But it would be strange if the man who used this and other expressions of the great historian would not, here and there, have succumbed to the temptation to see the Huns as the ancients had seen the Scythians.” (Otto Maenchen-Helfen, Otto Helfen: *The World of the Huns: Studies in Their History and Culture*. University of California Press, 1973. p. 7.

https://books.google.ro/books?id=CrUdgzSICxcC&dq=eunapius+sigynnae&hl=hu&source=gbs_navlinks_s)

⁹⁹⁹ „Gothi namque qui primum ultra Istrum domicilia habuere, et alij ibi barbaris imperavere, ab Hunnis inde expulsi, Romanorum fines transierunt. Sunt autem Hunni isti, quos veteres Nebros appellarunt, Ripheorum montium accolae: unde Tanais fluvius ortum trahens, undas suas in Meotidem paludem provoluit. Haec gens antehac ignota fuit thracibus, qui Istrum accolunt, atque ipsis etiam Gothis. Quamvis enim finitimi sibi invicem essent alteri tamen alteros ignorarunt. Maximus namque lacus eos dirimens, effecit ut gens quaeque, quam ipsa coleret terram, continentis finem esse, et ulteriora loca immensis maris undis teneri crederet. Quum autem bos aliquando ab oestro ictus lacum traiecisset, et in ulteriorem ripam pervenisset, eumque pastor insequens aquarum terminum vidisset, rem eam popularibus suis indicavit. Alia quoque fama fert, non bovem sed cervum potius, vadosum hunc traminem, summis aquis tectum indicasset, quum retia venantium Hunnorum effugisset, qui

Vajon miért kellett bolhából elefántot gyártani? Azért, mert a források szerint a történet úgy kezdődött, hogy a gótok zaklatják a szkítákat. Ha a történetet meghagyjuk a Kárpát-medencében, akkor a gótoknak nincs elsőbbségük a régióban. Ellenben ha mindez valahol a mai Don torkolatánál, a mai Meotisz mellett történik, az már nem érinti a Kárpát-medencei őshonosság kérdését.

Bár a Meotiszt most csak az Azovi-tengerrel azonosítják, de ez más mocsár-tengerekre is vonatkozott, mivel a meo latin szó átjárót jelent (vagyis a Meotisz egy olyan csekély vízű tavat jelent, amelyen át lehet gázolni).

Az elveszett tenger kérdése

Aki feltette a honlapjára az alábbi képet (37. ábra) és a hozzá tartozó szöveget 2005-ben a világhálóra, úgy tervezte, hogy filmet fog forgatni a témáról. Úgy látszik, hogy ebből nem lett semmi, pedig már sokkal unalmasabb dolgokról készített filmek is váltak népszerűvé. A jelenlegi világhatalom, aminek az erkölcsi gerincét a papság jelenti, nem engedheti meg magának, hogy megkérdőjelezzék az általuk gyártott történelmi képet. Tudni kell, hogy a jövőt nem csak a jelen, de nagymértékben a múlt is meghatározza. Aki pedig a jövő ura akar lenni, az a múltat is kell birtokolja. Ha bebizonyosodik, hogy a birtoklevél hamis, akkor nem tarthat jogot a jövő birtoklására sem. Ezért van ilyen nagy ellenállás a múlt tisztázása irányában.

A hamis történelemíróknak jól besegített egy természeti jelenség, éspedig a Pannon-tenger eltűnése. A tudomány állítása szerint a Pannon tenger kb. 600.000 évvel ezelőtt száradt ki. Ez igaz lehet. De ugyanakkor figyelembe kell vennünk azt a tényt is, hogy mielőtt szabályozták volna a folyók medrét Magyarországon, a nagy áradások szinte évente megismétlődtek, óriási tavakat képezve.

Nem sokan teszik fel maguknak a kérdést, hogy vajon a Dunának miért volt két neve? Az ókorban Dunának hívták a Vaskapuig, de onnan a Fekete-tengerig Isternek. Ez jó ok arra a következtetésre, hogy volt időszak, amikor a Vaskapu zárva volt. Egy kapunak az a tulajdonsága hogy néha kinyílik, máskor bezárul. Tudjuk azt, hogy az erdők legnagyobb pusztítója az ember. Amikor az ember még nem volt ennyire elszaporodva, sokkal több erdő volt Európában. Egy nagy esőzés alkalmával, amilyenek mindig is léteztek, olyan óriási mennyiségű fa hordalék került a Vaskapuhoz, ami elzárta a folyást. Így automatikusan egy időre újra megjelenhetett a Pannon-tenger. Így ez a tenger nem 600.000 évvel, hanem csak pár ezer évvel ezelőtti, de ez is tenger az akkori emberek szemében.

Az ókori történelem, ahogy az írva van a könyvekben, azt a benyomást kelti, hogy Hérodotosz idejében az írástudók előtt már ismeretes volt Európa, Ázsia és Afrika nagy része. Ha azonban csak az akkori térképre ránézünk, azonnal láthatjuk, hogy ez távolról sem így van. Hogy számolhatnak be Hérodotosz írásaiban olyan népekről, például a Káspi-tenger környékéről, amikor abban az időben még úgy gondolták, hogy a Káspi-tenger nem más, mint az északi jeges tenger egy öble? Úgy, hogy meghamisították Hérodotosz írásait. Amikor kidolgozták a népvándorlás elméletet és sok népet, köztük a magyarságot is Ázsiából származtatták, akkor ki kellett találni ezen népek őseit és őshazáit. Ekkor a Hérodotosz és más történészek által említett Kárpát-medencei és balkáni népeket és földrajzi helyeket áttették keletre. Az elején Ázsiát sem képzeltek annyira keletre, mint manapság. Előbb a Dunától keletre számított Ázsiának, aztán a Tanai (Don) folyótól, és végül az Uráltól.

tum feram persequentes, ultra lacum pervenere regionemque eam inspexere...” (Nicephorus Callistus (Xanthopulus): *Ecclesiasticae Historiae libri decem et octo*. Oporinus et Herwagen, Basilea, 1561. p. 585. https://books.google.ro/books?id=7PIFAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

Ez a folyamat a földrajzi ismeretek bővülésével párhuzamosan történt. Ezért van az, hogy a népek és földrajzi nevek egy része megduplázódott, egyet találunk nyugaton, és egyet keleten. Példa: Ibéria, Albánia, Bithania (Britania), Ethiopia (egy Afrikában és egy Kisázsiaiban), stb. Szarmata (nyugaton), Szaumata (keleten), Szkiták a Kárpát-medencében és Szkiták Ázsiában. A Tiszaiget, ami nem más mint tiszai nemzet (vagyis egy nép mely a Tisza mellett lakik), áttették valahova a Don környékére, ahol nincs is Tisza nevű folyó. A hamisítást elősegítette egyrészt az a tény, hogy a régi írások csak töredékekben maradtak fenn, így a hiányzó részekbe a kompilátorok írhattak, amit akartak.

Mit is jelent a kétségbe vonás. Magyarul azt jelenti, hogy a célzott fogalomból kettőt csinálunk. Ez történt a történelmi országokkal, népekkel. Van egy európai Szkitia, és egy ázsiai, aztán van kis Szkitia (Scythia minor), amiből ugyancsak kettő van: egy dobrudzsai, és egy krími. Úgy látszik, hogy a növekedéssel járó osztódás nem csak a sejtekre, hanem a történelmi írásokra is érvényes.

Az alábbi könyv-idézete a Fekete tengerről és környezetéről szól, valamikor az időszámítás kezdetén: „Appianus feketének mondja az igen nagy mélysége miatt, de amivel sokan nem értenek egyet. Méla például pont az ellenkezőjét állítja és épp a csekély mélységének tulajdonítja az erős hullámverést. Ammianus pedig egyenesen azt állítja, hogy átgázolható a csekély mélysége miatt. Nem kevesen állítják, mint Boccatio is, (hogy nem sós) és a Pontus név a pont szóból származik.”¹⁰⁰⁰ Ezek a fenti állítások bizonyítják, hogy az a Fekete-tenger, amelyikről Hérodotosz, majd később Ovidius ír, az nem a mai Fekete tenger. Ez egy sokkal kisebb méretű, sekély vizű sótalan tó.

Ovidius: „Nem hinnénk, hogy ne tudnád az okát, hogy ez a borzasztó Szarmat-tenger miért fagy be télen. Közelünkben vannak lakhatáshoz készített szekerek, melyekben olyan hideg van, mint a csillagok alatt. Itt keletkezik a Bóra, melynek az otthona a tengerpart, és amely egymáshoz kényszeríti az embereket. Az enyhe szellő, mely délről fúj, távol van és ritka, nagyon lassan jön. ... És valóban, mint megrekedt víz, e lomha mocsár színe nem tiszta, hanem zavaros.”¹⁰⁰¹

Ptolemeus: „És a' Maeotisz (tova) egész oldala mellett a Jazygesek.”¹⁰⁰² A meotis nem más, mint egy átjárható, sekély vizű tó. Ha a Vaskaput eltorlaszolta a hordalék, valószínű, hogy Ptolemeus idejében kialakult egy tó. A Jászok (latinul jazigok) nyilván e tónak az északi

¹⁰⁰⁰ „Appianus eum nigrum appellat nimiae profunditatis ratione ut nonnulli volunt. At vero Mela Pontum non nimis profundum, atque idcirco ferventem fluctuosumque esse dicit. Amianus quoque eundem vadosum esse ait, ob quam modicam eius profunditatem nonnulli teste Boccatio (que tamen inulsa nimis videtur esse notatio) Pontum quasi punctum voluerunt esse dictum.” (Johann Wilhelm Stucki: *ARRIANI HISTORICI ET PHILOSOPHI PONTI Euxini [et] maris Erythraei Periplus, ad Adrianum Caesarem August.* Evstathivm Uignon, Genevae, 1577. 9.

https://books.google.ro/books?id=a25kAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gb_s_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.)

¹⁰⁰¹ „Crede tamen, nec te causam nescire sinemus, / Horrida Sarmaticum cur mare duret hyems. / Proxima sunt nobis plaustri praebentia formam, / Et quae praecipuum frigora sydus habent. / Hic oritur Boreas, oraue domesticus huic est, / Et sumit vires á propiore loco, / At Notus adverso tepidus qui spirat ab axe, / Est procul et rarus, languidiorque venit... Quinetiam stagno similis, pigraeque, paludi / Caeruleus vix est, diluiturque, color.” (Stucki 1577. 11, 12.)

¹⁰⁰² Horvát István, A' Széchényi Országos Könyvtár őrzője : Jászok. II. Értekezés. A' Jászokról, mint Toxotákról, Iónokról, Pannonokról, Pelasgusokról, Paeonokról és Hellenekről. *Tudományos gyűjtemény. Tizennegyedik esztendei Folyamat 1830.* VII. kötet. Trattner és Károlyi, Pest. 16.

https://books.google.ro/books?id=iL85AAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gb_s_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

oldalán laktak. „Mint az éjszaka tizedik órai sötétje, ez a nagy Puszta, nagy kiterjedésű, melynek a homloka és oldala a Kincs Nemzetéhez iratik, melyet az ősi Puszta Szkitiának mondanak.”¹⁰⁰³

Ezt a Szkitiát nem lehet máshova lokalizálni, mint a Kárpát-medencébe. Itt található rengeteg arany, ezüst, vas, só (gaza=kincs) a terület homlokán (Erdély), és oldalán (Felvidék).

Ovidius sem beszélhetett más Szkitiáról. Attól eltekintve, hogy valójában megjárta a száműzetést, vagy csak az otthon melegeben, régi írásokból kompilálta a Szomorú művét. „Szarmát föld az ahová a vitorláim visznek.”¹⁰⁰⁴ Azért a román tengerpartot nem nevezném Szarmátföldnek. „Számomra ez egy más szkita tenger. Közel az (A) Erymanthidos Ursae földhöz vagyok tartva, melyet felperzsel a fagy. A Boszporosz és a Tanais szeli át a szkítiai mocsarakat, mely helyek alig ismertek. Ezeken túl nincs semmi csak lakhatatlan hideg.”¹⁰⁰⁵

Ez a másik szkita tenger, nem más, mint a Pannon-tenger, mely időről-időre feltöltődött. Az Erymanthidos-hegy Görögországban van, de az Ursae jelző mutatja, hogy itt egy más helyről van szó, ami inkább az Arymaspi névre utal, ahogy nevezték az ijjaszó szkítákat: „Az arimaszpiak (más néven arimaszposzok, arimaszpoi; ógörögül: Ἀριμασπός, Ἀριμασποί) az északi Szkítia egyszemű népének legendás törzse volt, amely a Rifeai-hegység lábánál élt, amelyet többféleképpen azonosítottak az Urál-hegységgel vagy a Kárpátokkal.”¹⁰⁰⁶

A Bosporos egy átjáró a sekély vizű tavon, ahol a legenda szerint átment az ökör, és így győződtek meg a hunok, hogy a tó átjárható. A Tanais meg, lehet, a Duna, amely átfolyt a tavon.

„Tudatták velem, hogy a sauromaták barbárjai vesznek körül, vad népek, besenyők és géták.”¹⁰⁰⁷ „Tiszta (hideg) szelek fújnak, a befagyott Iszter jégtakarója alatt a víz a tengerfelé kigyózik. Ahol eddig tutajok úsztak, most lábon lehet járni, a megfagyott hullámokat a lovak patái kopogtatják, az új hidakon (jégtakaró), melyek alatt folyik a víz, barbár szarmata szezereket húznak az ökrök.”¹⁰⁰⁸

¹⁰⁰³ „Decima ut hora noctis grandis Eremus est, et nimis spatiosa invenitur, cuius a fronte, vel latere Gens Gazorum adscribitur, quae Eremosa et antiqua dicitur Scythia.” (Horvát 1830. 17.)

¹⁰⁰⁴ „Sarmatis est tellus, quam mea vela petunt.” (Horvát 1830. p. 25.)

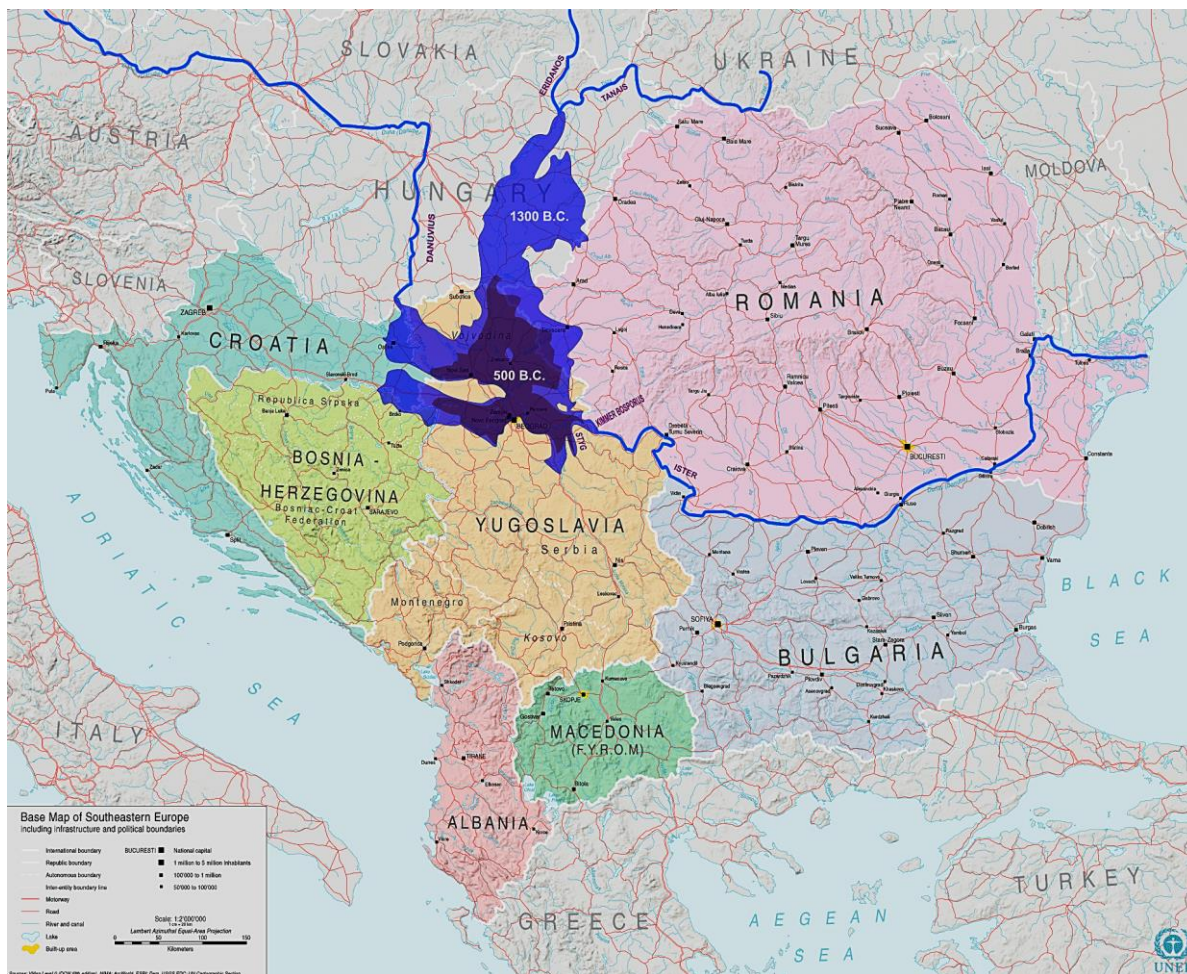
¹⁰⁰⁵ „Scythicus caetera Pontus habe. Proxima sideribus tellus Erymanthidos Ursae me tenet astrico terra perusta gelu. Bosporos et Tanais superant Scythieque paludes, vixque satis noti nomina pauca loci. Ulterius nihil est, nisi non habitabile frigus.” (166.)

¹⁰⁰⁶ „The Arimaspi (also Arimaspians, Arimaspos, and Arimaspoi; Ancient Greek: Ἀριμασπός, Ἀριμασποί) were a legendary tribe of one-eyed people of northern Scythia who lived in the foothills of the Riphean Mountains, variously identified with the Ural Mountains or the Carpathians.” (<https://en.wikipedia.org/wiki/Arimaspi>)

¹⁰⁰⁷ „Me sciat in media vivere barbarie / Sauromatae cingunt, fera gens Bessique Getaeque.” (Publius Ovidius Naso: *Tristium libri quinque et Ibis*. Reimer, Berolini, 1837. 194.)

https://books.google.hu/books?id=i8hVAAAACAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_book_other_versions_r&cad=4&fbclid=IwAR1t1NUTA08sVBD0Q_shDv2p7QI1mr11C14etT7yLo4e8pHx4ZSsEoX9Ehg#v=onepage&q&f=false.)

¹⁰⁰⁸ „Caeruleos ventis latice durantibus Ister / Congelat et tectis in mare serpit aquis. / Quaque rates ierant pedibus nunc iturum, et undas / Frigore concretas ungula pulsant equi, / Perque novos pontes subter labentibus undis / Ducunt Sarmatici barbara plaustra boves.” (Ovidius 1837. 197.)

37. ábra. A „Pannon-tenger” az ókorban.¹⁰⁰⁹

Térnyerés időszámítás hamisítással

A könyvek tanúsága szerint Domicián, Tacitus, Probus, Joviánus, Valentinian, Valens, Gratian, II. Valentinian magyar származású császárok voltak. Túl naivnak kellene lennünk, hogy ezt el is higgyük a mai történelem felfogás kontextusában. Az biztos, hogy a probléma az időszámításból adódik. Ilyenkor a legtöbbször Heribert Illigre hivatkoznak,¹⁰¹⁰ és eszükbe sem jut, hogy egy Fomenko nevű matematikus és csapata sokkal komolyabb kutatást végzett ez irányban. Szerintük az ókori történet nagy része nem más, mint a koraközépkori történet visszavetítése az ókorba. Ha viszont valahonnan elveszünk valamit, ott hiány keletkezik, ezért annyira szegényes szerintük a görög koraközépkori történet. De ugyanezt mondhatjuk mi is a 12–13. századi magyar történelemről, ahol az akkori királyokról alig csak egy mondat erejéig futotta. A koraközépkorban a bizánciak¹⁰¹¹ rómaiaknak nevezték magukat, tehát ez volt a római birodalom. Ezek szerintem sok ideig gazdasági és kulturális kapcsolatban álltak a magyar

¹⁰⁰⁹ Martin Chlupáč: Quest For The Lost Sea. *Skriker* 12. 11. 2005. <http://fredfred.net/skriker/index.php/quest-for-the-lost-sea/lang-pref/sv/>

¹⁰¹⁰ V. ö. Heribert Illig: Kitalált középkor. *A kitalált középkor. A történelem legnagyobb időhamisítása.* Allprint, Budapest, 2002. Uwe Topper: *A nagy naptárhamisítás. Kitalált évszázadaink rejtélye.* Allprint, Budapest, 2003. Heribert Illig, Klaus Weissgerber: *Magyarok a kitalált középkorban. Újraírt történelem.* Allprint kiadó, Budapest, 2003.

¹⁰¹¹ A „Bizánci Birodalom egy viszonylag újkeletű kifejezés, amit maguk a bizánciak nem értettek volna meg. 1557-ben (több mint száz évvel a Birodalom bukása után) született meg a kifejezés Hieronymus Wolf német

királysággal. A 12. századtól viszont valami okból (ami talán a nyugat „divide et impera” ármánykodásának a következménye) több évtizedes háborúra került sor, ami végletesen meggyengítette mindkét birodalmat. A sok keresztes háború legfőbb célja inkább ez volt, mint a Krisztus sírjának a védelme. Nagyon sokan áhítoztak arra a gazdagságra, ami a keletiekkel való kereskedeleméből adódott. Itt a római birodalom alatt a bizáncit értem tehát. Szerintem a német-római, a frank birodalommal és Nagy Károllyal együtt, csak egy vágyálom volt. Csak kisebb német és olasz hercegségek léteztek, akiket a pápa a szerzetes kémhálózatával az orrukánál fogva vezetett.

A történelmi írásokat olyanok írták, akik tudtak írni és olvasni. Ezek papok, vagy barát-papok közül kerültek ki. A történelmi írások szinte mindig bizonyos hadászati cselekményekhez vannak kötve. Mivel egy barát-pap, aki csak írni és olvasni tud, ha fiktív ókori történetet fabrikál, és meggyőző akar lenni, akkor az ihletet az ismert írott adatokból meríti. Ezek az adatok viszont nagyrészt a keresztes háborúk idejéből származtak. Voltak lusta fráterek, akik csak lemásolták ezeket a történeteket dátumozással együtt. De ugye ha római történelemlről van szó, akkor legyen egy római időszámítás is. Ekkor jött kapóra a Róma alapításától, a (teljesen fiktív) Kr. e. 753-tól számított datálás. Így már nem volt gond, ha egy-egy írásban felbukkannak a 11–13. századi dátumok, ha rá lehet fogni, hogy ezek a Róma alapításától számított évek. Amit egyszer összekevertek, azt nehéz tisztára mosni. Mindenesetre találunk egy pár érdekes egybeesést. Nagy Konstantin bizánci szent császár ideje (a Róma alapításától számított éra szerint) egybe esik Szent László magyar király idejével (a krisztusi éra szerint). És ha jól utána nézünk, biztos találunk majd más párhuzamokat is.

Érthetetlen, amit az egyházi írásokban olvasunk, hogy amikor a keresztények a legnagyobb üldözést elszenvedik a 3–4. században a római hatalom részéről, mégis van idejük és erejük egymás torkának esni kisebb értelmezési dolgok miatt, egymást eretnekséggel vádolni és anatemizálni. A másik érthetetlen dolog, hogy ugyanazokon a vitákon esnek egymásnak a 13–14. században is. Ennek csak egy lehet a következtetése, hogy ugyanis némileg eltorzítva, de lényegében ugyanazokról az eseményekről van szó. Ami a koraközépkorban történik, azt a krisztusi időszámítás szerint datálták, amit pedig visszavetítettek az ókorba, azt a római időszámítás szerint (Róma alapításától számított idő szerint).

A kunok szerintem hunok, és a 13. századi történelem tisztázása kulcsfontosságú a következő századok történelmének megértésében. Ebben a században emelkednek ki azok az erők, melyek később rejtőzködő formában, de mindig jelen lesznek a történelem alakításában.

történetíró tollából, aki munkájában (*Corpus Historiae Byzantinae*) új rendszert alakított ki az ókori római és a középkori görög Római Birodalom megkülönböztetésére. A kifejezés általánossá válása egyébként a XVII–XVIII. században következett be, amikor híres francia írók (pl. Montesquieu) kezdték népszerűsíteni. Wolfot a kilencedik századra datálható frank-római (azaz bizánci) konfliktusból eredő szakadás befolyásolta: Nagy Károly frissen kiépített birodalmában (a pápákkal teljes egyetértésben) az új hódításokat azzal kívánták igazolni a frankok, hogy magukat a rómaiak örökösének nyilvánították. Ebből következően a Keletrómai Birodalomban őket már nem tekintették *igazi* rómaiaknak. Ebben a történelem egyik legnagyobb hatású hamisítványa, Constantinus adománylevele is nagy szerepet játszott. A nyugati államokban elterjedté vált, hogy a Konstantinápolyban székelő uralkodókat nem a frank uralkodóknak fenntartott *Imperator Romanorum* (a rómaiak császára), hanem az *Imperator Graecorum*” (a görögök császára) címmel illették. Ezzel párhuzamosan a területet is Imperium Graecorum (a görögök birodalma), Graecia (Görögország), Terra Graecorum (a görögök földje) sőt akár az Imperium Constantinopolitanus (konstantinápolyi birodalom) néven nevezték. Ebből táplálkozhatott Wolf, aki újfajta megvilágításba akarta helyezni a történeteket. Az általa kitalált név egyébként az egykor Konstantinápoly helyén álló, jelentéktelen görög gyarmatváros, Büzantion (latinosan Byzantium) nevéből ered. Esetében azonban ekkor még nem feltételezhetünk lealacsonyító szándékot, hiszen változtatásával csak a történetírást, nem pedig a történelemtudományt befolyásolta.” (Harmat Árpád Péter: A Bizánci Birodalom története. *Történelem cikkek* 03/21/2015 - 09:25 <http://tortenelemcikkek.hu/node/382>.)

Európai viszonylatban két hatalom áll szemben egymással: a császárság és a katolikus egyház. A császárság és a nemesek megpróbálják fentartani ősi kiváltságaikat, az egyház pedig az univerzalitás jegyében megpróbál eltörölni minden olyan kiváltságot, szokást, vallást, mely etnikumokhoz kötődik és különbözik az egyház által lefektetett dogmáktól. A katolikus egyház meghirdeti a keresztes háborút minden olyan néppel szemben, amely nem akarja alávetni magát a pápa hegemoniájának. Magyarország vonatkozásában, a középkori forrásokat vizsgálva, azt vesszük észre, hogy a 13. század közepéig a források a magyarokat úgy említik, mint szkíták vagy hunok. Aztán hirtelen a tatárjárás után eltűnik a hun név és megjelenik a kun, amit latinosítva kumánnak írnak. Normális ember láthatja, hogy egy nép (mármint a hun) nem tűnhet el egyik napról a másikra, mint ahogy tavasszal a hó elolvad. Ugyanakkor gyanús az az állítás, hogy épp ekkor jelennek meg a kunok, és úgymond bekéretszkednek Magyarországra területére. Ha viszont figyelembe vesszük a kunok (hunok) életformáját, mint nagyállattartó nép, kiket az egyház és a király nem egykönnyen tudott „kötőféken tartani”, mivel félnomád életet éltek, akkor rájövünk, hogy valójában a kunok nem ekkor jöttek, hanem pont fordítva, ekkor lettek kitagadva a nemzetből, épp az egyház nyomására. Ekkor indult meg a kunok keletre való vándorlása.

Eloolvasva az alábbi linken található krónikákat, felmerül a kérdés, hogy vajon ezek a krónikások annyira tudatlanok voltak, hogy nem tudtak különbséget tenni kun és hun között? Szerintem nagyon is jól tudták, hogy a kun és hun ugyanaz a nemzet. Csak az ilyenfajta könyvek nagy részét megsemmisítették, vagy átírták. Az Anjou legendáriumban Szent László a kun vitézzel küzd, aki úgymond elrabolta a magyar lányt. Ennek komoly szimbolikus mondanivalója van, ugyanis a 12–13. században éleződött ki az ellentét az egyház és a kun lakosság között. A legendákban Szent László az egyházat képviseli, miközben az egyház által a kunokra szórt összes mocskok Kun László fejére hull. Két síkon zajlott a kunok elleni háborúskodás. Mint eretnekeket, vagy eretnekekkel szimpatizáló népcsoportot (lásd a filiszteus megnevezést), kiűldözték az országból. Elméleti síkon leválasztották őket a hunokról, így megtagadták tőlük a nemzetalkotó státust, és ráfogták, hogy egy keletről nemrég érkezett, a magyarságtól idegen népcsoport. És hogy ne kívánja magát semmiképpen a hunokkal azonosítani, gyártottak a hunokról egy elrettentő történelmi képet.

Magyarország területén van egy Kiskunságnak nevezett régió, de van egy terület a határtól keletre, amit egy időben Kunországnak hívtak. A keleti pusztaságokban és idegen népek közti kóválygást, majd honfoglalást, a krónikát író papok egyenesen a Bibliából koppintották le. Mivel a magyarokra nem tudták bizonyítani sok nép kiirtását a „honfoglaláskor”, de valahogy mégis be kellett „jönni” (ingressus), akkor biztosan azok a fránya besenyők kergették be őket a Kárpát-medencébe. Ez nagy tekintélyvesztés volt a magyarság számára, mert „hont foglalni csak véráldozattal lehet”. De hát, ami elmaradt, azt pótolni kellett. Erre szolgáltak a nagy kalandozások. Ott aztán volt nemcsak véröntés, de vérivás is, persze csak papíron.

Ha elfogadjuk az evolúció elvét, akkor egy népesség az élelemszerzés szempontjából bizonyos fázisokon megy át. Az első a primitív gyűjtögető, halász, vadász periódus. A következő lépcsőfok az állatok megszelídítése. Ez már bőségesebb ételmet biztosított, ami elindította a népszaporulatot, megindultak a kirajzások. A harmadik korszak, a növények nemesítése és a gabonatermesztés, ami sokkal fáradtságosabb és sokkal több tudást igénylő feladat volt. A szárírtott búza meg köles örlemény, ami már nem annyira romlandó, mint a hús, már lehetővé tette a nagyobb távolságokra való kolonizációs folyamatokat. Ha Hunort és Magort, akiktől a magyarság származtatja magát, két népcsoporttal azonosítjuk, jelesen az állattenyésztőkkel (Hunor), és a gabonatermesztőkkel (Magor), akkor rájövünk, hogy előbb tényleg az állattenyésztő népcsoport jött létre, majd csak később a gabonatermesztő, amit a történelmi mese úgy ír le, hogy előbb bejöttek a hunok, majd később a magyarok (kettős bejövétel=ing-

ressus). A gabonatermesztők munkája sokkal izzadságosabb, ezért mindig is eléggé megalázott, és lenézett volt ez a réteg, ellentétben a szabad vándorló állattartó népcsoporttal, akik a hadászathoz szolgáltatták a lovat és az embert, így nagyobb tekintélynek örvendtek. Ezért megkapták a hunortól (honor=tisztelet) való származás kiváltságát. Ez a különbség jól érzékelhető a történelemírásban, ahogy a hunokról, illetve a magyarokról ír a történelem. A magyarokat megalázóan bekergetik a Kárpát-medencébe, míg a hunok Attila vezetésével térdre kényszerítik Európát.

„Tehát olyan hírek voltak, hogy a kunok be akarnak törni Galliába...”¹⁰¹² A lábjegyzetben ez áll: „A hunok betörése Galliába a 450. év után történt, amint Szkaliger bizonyítja az 'idők javítása' című könyvében.”¹⁰¹³ A lábjegyzet írása egy könyvben mindig később történik, mint maga a könyv írása. Tehát a kun név volt a hun előtt, és nem fordítva. Szkaliger csak az évszámot bizonyítja. „Tehát a kunok kijöven Pannoniából, ahogy mondják, épp a húsvéti virasztáskor bementek Metensem városába, mindenkit legyilkoltak, felgyújtották a várost, az Úr papját is a szent oltár előtt gyilkolták le.”¹⁰¹⁴

Aztán ugyanez a történet megjelenik a 13. századra datálva, amikor a kunok betörnek Magyarországra húsvétkor, Radna városában legyilkolják az ünneplő népet. Más forrásokból tudjuk, hogy ezt a mészárlást nem kunok követték el, így az is valószínű, hogy a Metensei eset nem más, mint ennek a fantomképe. Az alábbi szövegek egyáltalán nem úgy írnak a hunokról, mint a hivatalos történelem, sőt azok, akik barbársággal vádolták a hunokat, ők voltak a barbárabbak.

Kivonatok Idatii krónikájából Marcianus császár idejében: „A kunok megszegvén a békét, betörtek Galliába, akiket mikor Agecius patricius észrevett, az aureliáni Ananius Theodor gót királyhoz küldte segítséget kérve tőle a kunok ellen: ha sikerül őket feltartóztatniuk, nekik adja országa felét. Miután Theodor király igent mondott és megígérte a segítséget, Agecius küldötteket menesztett Attilához, segítséget kérve a gótok ellen, akik meg akarják szállni országát. Nekik is megígérte az ország felét. Attila, a kunok királya nagy sietséggel indult a gótok ellen, megkímélve a német és gall városokat. Az ütközet a Ligere folyó mellett esett meg, nem messze Aurelian várostól. Ebben az ütközetben elesett 200 000 gót, a királyukkal együtt. A kunokból 150 000 esett el. Thorismundus, a király fia, hogy megbosszulja apja halálát, nagy sereget gyűjtött össze és megütközött Attilával a Mauriak mezején, ahol három napot tartott a harc, és számtalan ember elesett mindkét részről. Agecius, aki ravasz tanácsadó volt, éjszaka elment Attilához, és figyelmeztette, hogy eddig csak egy kis csapattal ütközött meg, de a gótok igazi nagy serege melyet Theodorikus, Torismundusz testvére vezet, csak ezután jön. Így jobban tenné, ha nem állna ki velük. Ekkor Attila adott Ageciusnak 10 000 szolidust és visszament Pannóniába. Ugyanezt a mesét beadta Thorismundusnak is, így megszabadult Gallia mindkét ellenségétől.”¹⁰¹⁵

¹⁰¹² 51.old.: „Igitur rumor erat Chunos in Gallias velle prorumpere...” (Grégoire de Tours: *Sancti Georgii Florentii Gregorii, episcopi Turonensis, Opera omnia, necnon Fredegarii scholastici Epitome et chronicum, cum suis continuatoribus et aliis antiquis monumentis, ad codices manuscriptos et veteres editiones collata, emendata et aucta, atque notis et observationibus illustrata, opera et studio domni Theoderici Ruinart...* Excudebat Franciscus Muguet, 1699. p. 51.

https://books.google.ro/books?id=v2tTAAAcAAJ&dq=Amnarus+Hunorum+rex=hu_s

¹⁰¹³ „Anno 450 sequenti vero Hunnorum in Gallias irruptionem contigisse probat Scaliger lib. 6. de emendatione temporum.” (Uo.)

¹⁰¹⁴ „Igitur Chuni a Pannoniis egressi, ut quidam ferunt, in ipsa sancti Pasche vigilia, ad Metensem urbem, reliqua depopulando, perveniunt, tradentes urbem incendio, et populum in ore gladii trucidantes, ipsosque sacerdotes Domini ante santosacra altaria perimentes.” (Grégoire de Tours, 1699. p. 51.)

¹⁰¹⁵ „Inter excerpta ex Idatii Chronicon. Martianus etc... Gens Chunorum pace rupta ruunt in Galleis, quos cum Agecius patricius venientes comperisset, sanctum Ananiam Aurelianensium episcopum ad Theodorum regem Gothorum in legationem dirigit, petens auxiliare contra Chunis: si praevalebat resistere, mediam partem Galliae

Kb. száz évvel Attila halála után: „A kunok ismét Gallia ellen jönnek, akik ellen Sigibertus kivonul egy nagy sereggel. A kunok, kik mágikus mesterségekkel voltak kiképezve, sok káprázattal megijesztették Sigebertus seregét, akik így meghátráltak. Sigibertust bekerítették a hunok, de hála óvatosságának, megmenekült. Ugyanis ajándékot adott az ellenségnek, ami semmilyen módon nem vált szégyenére. Örök békét kötött a kunokkal, és a kunok királyától méltó ajándékokkal lett megtisztelve.”¹⁰¹⁶

„Abban az évben az avarok közt kiket kunoknak is hívnak, nagy feszültség támadt, azon okból, hogy ki legyen a vezér, egyik avar volt, a másik bulgár. A két tábor megütközött és végül az avarok győztek. A bulgárok legyőzetvén kilenc millió férfi, feleségeikkel és gyerekeikkel ki lettek űzve Pannoniából. Ezek Dagoberthez fordultak segítségért, megkérve őt, hogy francia földön telepedhessenek le. Dagobert megparancsolta a bajoroknak, hogy télire fogadják be őket otthonaikba, míg megbeszéli a franciákkal, hogy mi legyen. Amint a menekültek a bajorok házaiban teleltek, Dagobertus a franciák tanácsára megparancsolta a bajoroknak, hogy ki-kí a saját házában egy éjszaka ölje meg a nála levő bolgárokat feleségeikkel és gyerekeikkel együtt, amit a bajorok pontosan végre is hajtottak. Nem sok bulgár maradt életben, csak Alticeus hetven férfival és feleségeikkel, gyerekeikkel menekültek meg, akik a Winidek (szlávok) területére mentek, és sok évig velük együtt éltek.”¹⁰¹⁷

Latinok

A Latinok név a keresztesháborúk idején jelenik meg és különös jelentőséggel bír Konstantinápoly (Bizánc) kifosztásának alkalmából. Ezen név alatt valójában azt a több nemzetiségből álló sereget és ezek vezetőit értjük, ami az akkori körülményeknek megfelelő katonai

Gothis daret. Cum a Theodoro rege huius petitionis annuens auxilium fuisset promissum, Agecius legatos mittens ad Attilanem regem Chunorum obviam, petens auxilium contra Gothis, qui galleas conabant invadere: si praevalerent Chuni e contra Gothis defendere, medietatem Galliae ab Agecio perciperent. Attila rex cum Chunis festinans, et parcens civitatibus Germaniae et Galliae, contra Gothis, super Ligere fluvio residens, nec procul ab Aurelianis confligit certamine. Caesa sunt Gothorum ducenta millia hominum. Theodorus rex hoc praelio occubuit. Caesa sunt Chunorum centum quinquaginta millia. Thoresmundus filius Theodori, qui ei successit in regnum collectum Gothorum exercitu, patrem ulcisci desiderans, cum Attilam et Chunis Mauriaco confligit certamine, ibique tribus diebus uterque phalangae in invicem praeliantes et innumerabilis multitudo gentis occubuit. Agecius cum esset strenuosissimus consilii, per noctem ad Attilam veniens, dixit ad eum: Optabilem duxeram ut tua virtute regionem hanc a perfidis Gothis potuisses eripere, sed nullatenus fieri potest. Usque nunc cum minimis pugnatoribus praelias, hac nocte Theudericus germanus Thorismundi cum nimiam multitudinem et fortissimos Gothorum pugnatores advenit: haec non sustines, atque utinam vel evadere possis. Tunc Attila dedit Agecio decem millia solidorum ut per suo ingenio Pannoniam repedaret...” (Grégoire de Tours, 1699. p. 707.)

¹⁰¹⁶ „Chuni in Gallias venire conantur, adversus quos Sigibertus cum magno adgreditur exercitu. Chuni magicis artibus instructi, multis phantasiis ostensis exercitui Sigeberti metum concutiunt, terga vertunt. Sigebertus a Chunis circumdatur, sed sua prudentia dona offerens liberatur, nec ei quicquam haec conditio fecit opprobrium. Pacem sempiternam cum Chunis firmavit, et a rege Chunorum condignis muneribus honoratur.” (Grégoire de Tours, 1699. p. 571.)

¹⁰¹⁷ „Eo anno in Abarorum, cognomento Chunorum, regno in Pannonia surrexit vehemens intentio, eo quod de regno certarent, cui deberetur ad succedendum, unus ex Abaris, et alius ex Bulgaris, collecta multitudine uterque in invicem pugnarunt, Tandem Abari Bulgaros superant. Bulgaris superatis, novem millia virorum cum uxoribus, et liberis de Pannonia expulsi, ad Dagobertum expetunt, petentes, ut eos in terra Francorum ad manendum reciperet. Dagobertus iubet eos ad hiemandum Baioarios recipere, dummodo pertractaret cum Francis, quid exinde fieret. Cumque dispersi per domos Baioariorum ad hiemandum fuissent, consilio Francorum Dagobertus Baioariis iubet, ut Bulgaros illos cum uxoribus et liberis unusquisque in domo sua in una nocte Baioarii interficerent, quod protinus a Baioariis est impletum. Nec quisquam ex illis remansit Bulgaris, nisi tantum Alticeus cum septingentis viris, et uxoribus cum liberis, qui in marca Winidorum salvatus est. Post haec cum Walluco duce Winidorum annis plurimis vixit cum suis.” (Grégoire de Tours, 1699. p. 645.)

tömböt jelentette. Ennek a katonai tömbnek a megszervezője és finanszírozója a katolikus egyházat irányító pápa.

Ahhoz, hogy tiszta képet alkothassunk, a tatárjárás és az ezt követő korszakról, meg kell vizsgálnunk az előzményeket. III. Ince pápa meg akarja szerezni a hegemoniát az összes keresztény felekezet felett, ezért 1180 körül elindítja a keresztes háborút, előbb a katarok és albigensek ellen, majd 1204-ben Konstantinápoly ellen, mely város a görög ortodox egyház központja. III. Ince kétszer jelenik meg a pápai listában. 1180 körül mint ellenpápa. Érdekes adatokat találunk ezekről az eseményekről Assemani Egyetemes Egyházi Naptárában:

„Niceforus Gregoras *A történeti dolgokról* (I. könyv 2. fejezet) így számol be: Ami történt, nagyon fontos. A abban a bizonyos évben (1204) a latinok dolgai ekképp alakultak. Már arról álmodoztak, hogy a következő évben megszállják, és hatalmukba kerítik az egész keletet, hogy a rómaiaknak (görögöknek) ne maradjon semmi remény a terület visszaszerzésére. És át is mentek volna, és a rómaiak megmaradt seregét le is verték volna, ha hirtelen, mint menydörgés hangja, a bulgárok megmozdulása ebben őket nem akadályozza meg. Aszán testvére és örököse, Joannes összegyűjtötte a bolgár lakosokat és egy nem kis sereget az Iszter északi oldalán lakó szkítáktól, és eljöttnek látta az időt, hogy megtámadja a trákiai területeket, zaklatva a rómaiakat, és a latinokat elvonja a súlyosabb cselekményektől. Ezt látván Balduinus, és akikkel megosztotta a birodalmon, összegyűjtötte a seregét és gyorsan Oresztiádisz mezejére vonult. Itt hatalmas ütközet vette kezdetét, ahol a bolgárok az elején meghátráltak, úgy gondolom, hogy a latinok nehéz fegyverzete miatt, vagy pedig csapdába akarták csalni a latinokat. Mert miután sokáig üldözték a bolgárokat, hirtelen előjöttek a szkíták a leshelyeikből, mire a bolgárok is megfordultak, így a körbevett latinokat, akik a nehéz páncél öltözetük miatt menekülni sem tudtak, nyilakkal és lándzsákkal leölték. Nem keveset viszont élve elfogtak, köztük Balduinust. Ludovicus Blesnensis gróf a csatában esett el, a velencei Henricus Dandalus menekülés közben belehalt a szerzett sebesüléseibe. A bolgár és szkita sereg pedig megkóstolván a latinok gazdagságát, lovakat és szekereket ezekkel megrakva, akadálytalanul a túloldalra távoztak. Sok város átpártolt Joanneshez, de sokat a földdel tettek egyenlővé. Így Joannes könnyedén eljutott Tesszalonikáig és Makedóniáig a földdel egyenlővé téve a városokat, ahogy mondani szokták, szkita szokás szerint.”¹⁰¹⁸

¹⁰¹⁸ „Niceforus Gregoras lib. I. cap. 2. ram gestam sic refert: Ac illo quidem anno (1204) res Latinorum secundo cursu processerunt. At vero in annum sequentem somniabant se Orientem ipsum invasuros, et omnia illic in potestatem suam reducturos, adeo ut nulla Romanis (Graecis) Imperii recuperandi spes relinqueretur. Ac forsitan traiecissent, et Romanorum reliquias interneccione delevisent, nisi de repente veluti magni tonitrus fragor, Bulgarici motus terror impetum illorum retardasset. Asanis frater et successor Joannes, delectu ex omnibus Bulgaris habito, et non parvis Scytharum copiis, qui Boreales Istri partes accolunt, conductis, occasionem sibi oblatam ratus est, Tracios pagos, et urbes opprimendi, re Romana vehementer turbata et afflicta, Latinis autem rebus gravioribus distractis. Unde necessitate coacti, suas omnes copias revocare decreverunt Balduinus et qui cum eo partiti erant Imperium, ac usque ad Orestiadis planitiem celeriter progredi. Quo facto, exercitus illustri pugna conflixerant, et multa utrinque strages edita est, omnibus fortiter longo temporis spatio dimicantibus, donec tandem Bulgari cesserunt, haud scio an quod Latinorum gravem armaturam sustinere non possent, an vero quod de industria illos in insidias pertrahere vellent: id quod probabilius est. Nam quum eos Latini longissime persecuti essent, Scythae ex insidiis consurgunt: et Bulgari velut ex composito conversi, hostes praeter omnem expectationem circumventos sagittis et jaculis strenue confixerunt: et terra sanguine et cadaveribus repleta, ingentem Latinorum stragem ediderunt: qui ob pondus armorum, continentes Scytharum incursiones et circuitus, et expeditissimus incursiones tolerare non poterant. Nonnullos etiam vivos ceperunt: inter quos et Balduinus fuit: nam Ludovicus Comes Blesensis acie ceciderat. Venetiarum vero dux Henricus Dandalus cum perpauca fuga elapsus, non multo post ex acceptis in pugna vulneribus decessit. Bulgarorum vero Scytharumque multitudo, Latinorum opulentia gustata, equisque et curribus splendidis potiti, alacriter ad ulteriora pergebant, resistente nemine. Quare Traciarum urbium aliae ad Joannem se conferebant: pleraque vero vi expugnatae et direptae sunt, moenibus solo aequatis. Sic Joannes omnia facile Thessalonicam et in Macedoniam usque pervagatus, pagos, oppida castella, propemodum Scytharum, quod aiunt, solitudinem effeciit.” (Joseph Simonius Assemani: *Kalendaria ecclesiae universae*, in quibus... sanctorum nomina, imagines

„Joannes pedig, aki a saját seregénél jóval nagyobb szkita sereget hozott, ezt úgy intézte, hogy a latinok ne tudjanak erről.”¹⁰¹⁹

A szkiták (kunok, azaz magyarok) durván beleköptek a pápa levesébe, így nem csoda, ha jött a tatárbüntetés, és később a többi.

A pápa levélben megpróbálta kieszközölni a bolgár királynál Balduin szabadítását, de nem járt sikerrel: „Abból a különös kegyelemből, amivel dicsőítünk téged az összes keresztény király között, annyira szeretünk, hogy a te kényelmedre és tiszteletedre törekszünk, és bizton reméljük, hogy a római szent egyház iránti hűséged, aminek a győzelmedet köszönheted az ellenségeid felett...Tudd tehát szeretett fiunk, hogy nyugat felől hatalmas sereg indul Görögország irányába. Hogy meg tudd védeni a földedet, amíg lehet, köss békét a latinokkal, nehogy egyfelől ők, másfelől a magyarok megtámadjanak, mert nem fogsz tudni ellenállni a törekvéseiknek. Ezért ajánljuk és tanácsoljuk kegyelmednek, jóhiszeműen, hogy Balduin Konsztantinopoli császár szabadon engedésével békét köthetsz a latinokkal, hogy nyugodt lehess a te és földed biztonságában.”¹⁰²⁰

„Nicetas¹⁰²¹ ezt jegyzi fel: 6812-ben (Kr. u. 1204.) a latinok elfoglalták a császári várost (Konstantinápolyt), 1205-ben a szkiták legyőzik a latinokat, és ezt adja hozzá: De mi következett ezután? Egy más csapás, sokkal kegyetlenebb és kellemetlenebb jelent meg... ez az új szokatlan gonosz, mely tútesz minden isteni büntetésen, ugyanarról a területről, ugyanaz a nemzet, mindkét népet megtámadta.”¹⁰²²

A kompilátornak nehezére esik megmagyarázni, hogy miről is van szó, mivel a történelemhamisítók szkitáknak nevezték úgy az Isztertől északra lakó magyarokat, mint a tatárjárás alatti mongol-tatárokat.

„Hogy mit jelent a szkiták név, helyesen bemutatja Cángius a Nikefor Gregori könyvében: 'Azok a szkiták (mondja Niketas Gregoras), kiket Villhardus kunoknak (cumanos) nevez. Hogy hol laktak a kun szkiták, azt ugyanaz a Gregoras mondja meg. 'Ezeket hunoknak és kunoknak hívják, de voltak, akik szkitáknak nevezték őket. Ezek megrettenve a súlyos és tűrhetetlen Szkiták (tudniillik a Dzsingiszkhán tatárjai) nyomásától, úgy döntöttek, hogy elhagyják lakhelyeiket... Elkecserevedve a szkiták (tatárok) harci sikerei miatt, szalmával megtöltött

et festi per annum dies ecclesiarum orientis et occidentis... recensentur... studio... Tomus I-VI. Kalendaria ecclesiae slavicae sive graeco-moschae. Sumptibus F. Amidei, Romae, 1755. p. 154.

https://books.google.hu/books?id=VA_8NWBw-r0C&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

¹⁰¹⁹ „Joannes vero, qui suas copias et auxilia Scytharum pene maiora numero adducebat, opera dabat, ut Latinos lateret.” (Assemani, 1755. p. 157.)

¹⁰²⁰ „Ex illa gratia speciali, qua Te glorificamus inter omnes Principes Christianos, usque adeo Te diligimus, ut ad tuum commodum et honorem efficaciter aspiremus, pro certo sperantes, quod Tu in devotione sacrosancte Ecclesiae Romanae matris tuae proficere debes incessanter, per cuius merita gloriosum acquisivisti triumphum adversos eos, qui Te nitebantur graviter molestare. Quum igitur Regium diadema et militare vexillum a nobis per Legatum Apostolicae Sedis acceperis, ut Regnum tuum B. Petri speciale, providere volumus diligenter, ut ab hostium undique liberatus incursibus tranquilla pace laeteris. Noveris ergo, fili carissime, quod ingens exercitus de Occidentalibus partibus est in greciam profectus, praeter illum qui nuper accessit. Unde Tibi, et terra tuae debes summopere providere, ut dum potes, pacem ineas cum Latinis: ne si forte ipsi ex una parte, et Ungari ex altera Te studuerint impugnare, non facile possis resistere conatibus utrorumque. Quocirca Serenitate Tua suggerimus et consulimus fide recta, quatenus quum Balduinum Constantinopolitanum Imperatorem dicaris tenere captivum, ita Tibi provideas, ut per liberationem ipsius, veram et firmam pacem facias cum Latinis, ut ab impugnatione Tua et Terrae tuae penitus conquiescant...” (Assemani, 1755. pp. 158-159.)

¹⁰²¹ Nicetas Coniate.

¹⁰²² „Nicetas hanc notat: Imperatrix urbs (Constantinopolis) XII. die Aprilis Indictione VII. anni 6812. a Latinis capta est: decimoquinto die eiusdem mensis, octava Indictione (anno Chr. 1205) Latini a Scythiis victi sunt, et addit: Sed quid secutum est? Aliud flagellum atrocissimum, et calamitosissimum emicuit... Ibi novum inusitatum malum quod omne divinitus inflictum suplicium superat, erat cernere, terram eandem, eandem gentem, bini populi infestabant, alias utrique, alias alternis irruentes.” (Assemani, 1755. p. 157.)

bőröket tutajként használva, feleségeikkel és gyerekeikkel átjöttek az Iszteren, sok ideig Trákiában kóboroltak, megfelelő kolóniát keresve maguknak: nem kevesebb, mint tízezer (ember). De még mielőtt megállapodtak volna, Joannes császár (III. Joannes bizánci császár) nagy ajándékokat és kedvezményeket nyújtott nekik, közülük sokat felvett a római légióba, másokat elhelyezett Trákiában, Makedóniában, meg Kis-Ázsiában Frígiában.”¹⁰²³

„Balduin haláláról Nicetas a 10. fejezet tanúsítja, hogy így történt: Végülis Balduin halála a következőképp történt. A szkita háborúban elfogták és bilincsben sok ideig Ternobiban tartották. Amikor pedig Aszpietes átpártolt a latinokhoz, Joannes haragra lobbant, a betegsége miatt is szinte megveszett, kihozatta Balduint a börtönből, levágatta a lábait térdből, a karjait könyökből, és megparancsolta, hogy vessék a szakadékba: ahol haláláig a madarak lakmároztak belőle. De nem csak őt, hanem a római foglyokat is a legnagyobb kegyetlenséggel végeztette ki.”¹⁰²⁴

Látszik, hogy a kompilátor (másoló és hamisító) megpróbálta elrejteni az igazságot, ezért felcserélte a normális idősorrendet, és olyan ködösen próbált fogalmazni, hogy ne kerüljön ellentétbe a hivatalos történelmi szemlélettel. Sajnos ez a hozzáállás még ma is tapasztalható. Itt volna ok sok magyarázatra, de akinek van értelme, úgyis rájön.¹⁰²⁵

Az idők, az emberek, a jelmezek változtak, de a világhatalmat megcélzó ideológia ugyanaz maradt. A középkori egyház szerint az embernek az értékek teremtésében nincs érdeme, – Soli Deo gloria!¹⁰²⁶ – ergo: az anyagi javak birtoklása, és elosztása is Isten és a földi helytartója joga. A mai liberális szemlélet szerint anyagi javakat előállítani nem lehet csak hiteltől, tehát: a javak szétosztása azokat illeti, akik a hitelt nyújtják.

Az események sorrendjéből világosan látszik, hogy az 1206 és 1215 közötti keresztes hadjárat valójában büntetőhadjárat volt azok ellen, akik gátolták a pápaság világuralmi törekvéseit. Ezek voltak a szkiták (kunok), akik 1205-ben vereséget mértek a latinokra. Az albigensek ellen elkövetett vérengzések szerintem csak példastatuálásnak számítottak, ugyanis a pápaság legnagyobb ellenségei a szkitáknak nevezett kunok (hunok) voltak. Azok a szkiták (kunok), akik a latinokat megverték, bár a magyar királyság alattvalóinak számítottak, a fél-nomád életmódjuk miatt mégis nagy szabadságnak örvendtek, így sem az egyháznak, sem a magyar királynak nem volt módjában egyenesen végrehajtani ellenük a bosszúhadjáratot. Viszont az elkövetkező történelmi eseményekből kiderül, hogy a bosszú nem maradt el. De kik is voltak ezek a szkitáknak nevezett kunok?

Bár az *Alexius császár története* c. írást Anna Komnénának (Piroska lánya, Szent István unokája) tulajdonítják, valószínű, hogy a legtöbb okfejtés a későbbi kompilátorok agymenése.

¹⁰²³ „Quinam Scytharum nomine hic designentur, recte exponit Cangius in libri Nicefori Gregorae 'Quos Scythae (inquit Nicetas Gregoras), hos Comanos vocat Villhardinus. Ubi vero habitarent Scythae Comani, exponit idem Gregoras.' Hi vero Hunni et Comani vocabantur, erant etiam qui eos Scythas nominarent. Ii gravi et intolerabili Scytharum (Tartarorum scilicet sub Ginghamano militantium) impressione territi, mutandas sibi sedes censuerunt... Unde et hi Scythici belli successu desperato pellibus palea plenae pro ratibus usi, cum uxoribus et liberis Istrum transierunt, et satis longo tempore in Tracia oberrarunt, idoneam sibi coloniam queritantes: decem millibus haud pauciores. Sed priusquam vagandi finem fecissent, Imperator Joannes (III. Joannes) magnificis muneribus aliisque beneficiis eos sibi adjungit, et ipsos etiam in Romanas legiones refert, alias aliis sedes partitus, quibusdam in Tracia, et Macedonia, quibusdam in Asia ad Maeandrum et apud Phrigia.” (Assemani, 1755. p. 153.)

¹⁰²⁴ „Demum Balduini mortem Nicetas num. 10. sic accidisse perhibet: Ceterum Balduinus mors ita contigit. Scythico bello captus et vinculis, ut dixi, oneratus, longo tempore Ternobi fuit. Quum autem Aspietes ad Latinos defecisset, Joannes ira aestuans, et dolore in dies ingravescens pene in rabiem actus, Balduino educto e carcere, pedes a genibus, et manus a brachiis tenedia plane securi amputari, et deinde ipsum in vallem praecipitari jubet: ubi tertio demum die esca volucrum miserabiliter expiravit. Neque vero hunc solum, sed Romanos etiam captivos eadem crudelitete interfecit, omni voce et supplice gestu reputatio.” (Assemani, 1755. p. 158.)

¹⁰²⁵ Aki nem tudja, hogy hogyan hamisították a történelmet, annak egyszerűen zagyvaságnak tűnhet.

¹⁰²⁶ Egyedül Istené a dicsőség!

De olvassunk a sorok között! Például: „Tehát a szkita nemzet mely a sauiromatáktól származik, elhagyta saját helyeit és leereszkedett a Dunához.”¹⁰²⁷ – „Ad Danubium descendit = leereszkedett a Dunához.” Vajon honnan lehet leereszkedni a Dunához, ha nem Erdély felől.

De már itt is megtaláljuk a szkíták legnagyobb bűnét, hogy ugyanis manicheusok: „Mert a manicheus faj természete vérengző, nap mint nap háborúznak és a kiontott vért kutyák módjára felnyalják, mint valami csemegét. Ezt megtudván Alexius császár megparancsolta a nyugati haderők parancsnokának, hogy maga mellé véve Bránát, ki maga is kemény férfi, induljon a sereggel a szkíták ellen.”¹⁰²⁸

Amint tudjuk a történelemből, a szkíták itt is nagy vereséget mértek a császárra, akárcsak száz évvel később a latin császárra (Balduinusra).

„Domonkos a küldetésen Acebói Diego, az osmai püspök kísérője volt, és miközben átutaztak Dél-Franciaországon, szembesültek az albigenes eretnekség elterjedtségével. 1206-ban hazatérésük előtt Rómába utaztak, ahol Domonkos kérte III. Incét, hogy engedje keletre, a kunokat téríteni. Az egyházfő erre nem adott engedélyt, viszont Domonkos kiválóan kamatoztathatta prédikátori képességeit a hazafelé vezető úton.”¹⁰²⁹

A pápa 1205-ben megtanulta, hogy nem jó ujjat húzni a kunokkal, ezért más eretnekeken próbálta levezetni a dühét. Ekkor szervezte meg Domonkos az inkvizíció intézményét, mely évszázadokon keresztül a legnagyobb kegyetlenséggel lépett fel az úgynevezett eretnekek ellen. *Az első századok prédikátorai szent rendjének évkönyveiben* olvassuk: „Humbert krónikájából: Ezek után a király küldöttei a Kuria többszöri látogatása után Didacus és Domonkos két évig Toulouse vidékén prédikáltak, és ez alatt több utat tettek Magyarország és Róma között.”¹⁰³⁰ Továbbá: „Mielőtt tovább mennénk, meg kell jegyeznünk, hogy Didacus és Domonkos nem véletlenül, vagy saját ösztöntől hajtva mentek prédikálni és téríteni az albigensekhez, hanem Ince pápa tudtával és felügyelete alatt, aki ezt a két kiváló embert szemelte ki erre a nagy feladatra.”¹⁰³¹

„Vincenzius 29. könyv: Domonkos azon a helyen maradt, Didacus halála után mintegy tíz évet, egész a Lateráni zsinatig. Theodoricus: Domonkos tíz évig maradt a Narboni vidéken:

¹⁰²⁷ „Gens quidem Scythica genus ducens a Sauromatis, propriis sedibus relictis ad Danubium descendit.” (Anna Comnena: Alexias, Sive De Rebus Ab Alexio Imperatore Vel Ejus Tempore Gestis gestis, Libri Quindecim etc. Bartholomaeus Javarina, Venetiis, 1729. p. 145.

https://books.google.hu/books?id=YW5YAAAACAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gb_s_g_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

¹⁰²⁸ „Est enim Manicheorum genus natura sanguinarium, fundendoque quotidianis pugnis ac quasi liguriendo humano cruore luxuriari amans canino quodam genere deliciarum. His Imperator Alexius auditis, Domesticum Occidentalis Pacurianum (...) jussit, adjuncto sibi Brana, viro et ipso strenissimo, adversus Scythas vadere cum copiis.” (Uo.)

¹⁰²⁹ [https://en-m-wikipedia-](https://en-m-wikipedia-org.translate.goog/wiki/Diego_de_Acebo?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=hu&_x_tr_pto=sc)

[org.translate.goog/wiki/Diego_de_Acebo?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=hu&_x_tr_pto=sc](https://en-m-wikipedia-org.translate.goog/wiki/Diego_de_Acebo?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=hu&_x_tr_pto=sc)

¹⁰³⁰ „Humbert Chronicon manuscriptum haec habet: 'Deinde paracta Legatione Regis, semel et iterum Curia visitata ab ipso Episcopo Didaco, remansit S. Domenicus cum eodem quasi per biennium in praedicationis officio in partibus Tolosanis.' At cum dicat Humberus Didacum Episcopum, comite S. Dominico, semel et iterum Romanam Curiam visitasse, cogimur opinari in eundo, et redeundo ad Marchiam, vel in Ungariam, per Romam iter factum.” (Tomas Malvenda: Annalium sacri ordinis Praedicatorum centuria prima. Auctore A.R.P.F. Thoma Maluenda Setabitano, eiusdem instituti, sac. theologiae magistro, prouinciae Aragoniae. Iussu reuerendissimi P. fr. Seraphini Sicci magistri generalis in lucem edita. .. Ex typographia Lazari Scorigij, Neapoli, 1627. p. 57.

https://books.google.hu/books?id=a1UGsqu2VO0C&printsec=frontcover&hl=hu&source=gb_s_g_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

¹⁰³¹ „Sed antequam procedat oratio, diligenter illud observari cupimus, Didacum et Dominicum, non casu, et forte, vel instinctu privato, se illis tribus Apostolicis Legatis in praedicationis et conversationis Albigenis operi adiunxisse: sed scitu et auctoritate Romani Pontificis Innocentii, qui duos istos praestantissimos viros, legatis illis, socios, addi in praeclara functione voluerit.” (Maluenda, 1617. p. 60.)

főképp Karszonában, és Jovis templomában küzdött az eretnekekkel, hirdette a katolikus hitet, és sok megvetést és zaklatást kellett elszenvednie a Jézus Krisztus urunk szeretetéért.”¹⁰³²

„Albertus Stadiensi abbé krónikájából: Az urunk 1210. évében a keresztesek nagy tömege elindult Galliába az eretnekek ellen.”¹⁰³³ És: „Ez a nagy sereg ötszázezer emberre duzadt.”¹⁰³⁴

„Amint három eretnek az elégetésükre várt, és egy másik visszatért a katolikus hitre, a bírák megparancsolták ennek is a megégetését, mivel azt gyanították, hogy színlel: amikor mindhármut a tűzbe vetették, ez sértetlenül megmenekült.”¹⁰³⁵

„Amikor megvizsgálták a népet, ha megígér, hogy visszatérnek a hithez, ötvenen macsacsul ellenkeztek az ördög ösztönzésére, kikből negyvenet elégettek, a többi felakasztották.”¹⁰³⁶

Az akkori hadviselésnek egy formája, amit sajnos napjainkban is megtapasztalhatunk, az a migránsok (idegen országokból összegyűjtött csöcselék) előre küldése támadás előtt.

„Amikor a zarándokok hozzájuk érkeztek fegyvertelenül, ezek rájuk rontottak, és sokakat megöltek.”¹⁰³⁷ A peregrinus szót zarándokként is szokták fordítani, itt viszont nem valami jámbor zarándokokról van szó.

„Tehát a szolgálatban lévő püspökök bementek a várba, és prédikálni kezdtek az eretnekeknek, megpróbálván őket visszavonni a tévedéseikből: de mivel egyet sem tudtak megtéríteni, kimentek a várból: a zarándokok (migránsok) viszont megragadták az eretnekeket, hatvanat, és nagy örömmel megégették őket.”¹⁰³⁸

Tatárjárás

Érdekes, hogy IV. Béla nyolc lánya közül négy a boldog és a szent jelzőt kapta, miközben, ha igaz az alábbi források állítása, úgy Béla, mint fia István, a szentéletnek pont az ellentétét képviselte.

1259: „István Magyarország fiatal királya karhatalommal benyomul Karintiába, tűzzel és vassal, rengeteg foglyot hurcolt el Magyarországra... 1263: Ebben az évben nagy éhínség

¹⁰³² „Vincentius lib. 29.: Mansit autem B. Dominicus in eisdem partibus quasi solus, annis fere decem a transitu videlicet beate memoriae Didaci Oxomensis episcopi, usque ad illud tempus, quo Laterasense Concilium celebratum est. Theodoricus: Decem annis B. Dominicus in diversis Narbonensis provinciae locis moratus: imprimis vero apud Carcassonam, et Fanum Jovis haereticos oppugnando, Catholicum fidem promovit, animarumque salutis paranda addictus, totus concionandi officio vacabat, multas interim contumelias, multum sui contemptum, et abiectioem, multas angustias hilariter perferens propter amorem Domini nostri Iesu Christi.” (Maluenda, 1617. p. 71.)

¹⁰³³ „Albertus Abbas Stadiensis in cronici haec habet: Anno domini milesimo ducentesimo decimo, multitudo crucisignatorum contra haereticos in galliam sunt profecti.” (Maluenda, 1617. p. 76.)

¹⁰³⁴ „Hic magnus exercitus ad quinquies centum millia hominum devenerat.” (Maluenda, 1617. p. 79.)

¹⁰³⁵ „Cum duo heretici ustulandi essent, et alter ad Catholicam fidem rediisset, ac nihilominus Iudices hunc quoque exuri iuberent, quod fictam conversionem suspicarentur: cum uterque in ardentem rogam immisus fuisset, consumto haeretico, alter ille qui respuerat, integer et illesus mansit.” (Maluenda, 1617. p. 82.)

¹⁰³⁶ „In quo populo examinato, cum omnes promitterent, se velle redire a fide, quinquaginta in sua pertinacia indurati a diabolo, permanserunt, ex quibus quadringenti combusti sunt in igne, ceteri patibulis appensi. Idem actum est in ceteris civitatibus, atque castellis.” (Maluenda, 1617. p. 91.)

¹⁰³⁷ „...quo cum peregrini devenirent, illi insurrexerunt in eos, et quia inermes erant et proditori ignari, ex ipsis innumerabiles occiderunt...” (Tissier, 1669. p. 29.)

¹⁰³⁸ „Intraverunt igitur Castrum episcopi, qui erant in exercitu, coeperuntque haereticis praedicare, volentes eos ab errore revocare: sed cum nec unum convertere potuissent, exierunt a castro: peregrini autem arripientes haereticos ferme sexaginta, eos cum ingenti gaudio combusserunt.” (Tissier, 1669. p. 31.)

tombol Ausztriában, Magyarországon és Csehországban és Morvaországban, ami egész aratásig tartott. ... Ugyanebben az időben (1267) Béla király a fia, István király ellen vezette a seregét, melyet István gyorsan megvert, rengeteget levágtak és sok foglyot ejtettek az urak közül is. Ekkor Béla király az elszenvetett szegény miatt haragra gerjedt és újból összegyűjtötte a sereget. Aki ellen bátran kiállt fia, István király (mert a bátrakat segíti a szerencse), és újra megfutamította apja seregét, egyeseket megöltek, másokat foglyul ejtették. Később ugyanebben az évben István még négy győzelmet aratott az apja fölött.”¹⁰³⁹

Tehát az országban két ellenlábás király van. Ha elfogadjuk, hogy IV. Béla a kunok elől menekült, ahogy a bécsi krónika állítja, és észrevesszük, hogy István mindig a kun seregek segítségével háborúzik, akkor rájövünk, hogy 1241-ben valójában egy polgárháború zajlott, és csak ez után jöttek a tatárok, és azt is sejteni lehet, hogy kinek, vagy kiknek a hívására.

„1270-ben meghal Béla király. Ez a Béla II. Frigyes halála után sok éven keresztül rosszindulatúan bánt a kunokkal és más népekkel, ugyanis (kegyetlen lévén) saját kezűleg mind és oly sok gonoszságot véghezvitt Ausztriában, Stíriában és Morvaországban, hogy a krónikás keze is megremegett, ezeket leírván. Az említett országokban még keresztény király nem vitt véghez ilyen borzalmakat...”¹⁰⁴⁰ II. Frigyes az előtte uralkodó császárokhoz hasonlóan nem fogadta el a pápaság világhuralmi törekvéseit. A királyok egy része viszont, mint IV. Béla, vakon követték a pápa utasításait, ami az eretnekek ellen viselt keresztes hadjáratokat illeti. A kunokkal az volt a baj, hogy mivel félnomád életet éltek, nehéz volt tőlük behajtani úgy az egyházi tizedet, mint a királynak járó adót. A biztosítékot az verte ki a királynál, amikor a kunok nem voltak hajlandóak beállni a boszniai eretnekek ellen tervezett keresztes hadjáratba.

„Csehország királya nagy sereget gyűjtött, maga mellé állítva Ausztriát és Stíriát, megtámadta Magyarországot... Ebben az évben olyan nagy pestis járvány tombolt Ausztriában és Magyarországon, hogy közös gödrökbe hányták a halottakat és úgy földelték el őket, mint az állatokat.”¹⁰⁴¹

És mindezek után a történelemkönyvek úgy tanítják, hogy IV Béla volt a második honalapító (ami rossz értelemben még igaz is lehet), de az már tényleg felháborító, hogy minden rosszat, ami ebben az évszázadban történt, Kun László nyakába varrták. Magyarázatra szorul az a tény, hogy az írások szerint a mongol–tatár invázió alatt, ami majdnem három évig tartott, az ország teljesen elnéptelenedett és elszegényedett, és mégis IV. Béla visszajövelekor volt

¹⁰³⁹ „1259. Stephanus Juvenis Rex Ungariae manu armata intravit Kariintiam et eam incendiis et homicidiis heu devastavit, multosque captivos secum in Ungaria deduxit... 1263. Hoc anno fuit maxima fames per totam Austriam, Hungariam et Bohemiam et Moraviam, qualis ante raro visa fuit, et duravit usque ad messem. ... In tempore eiusdem anni (1267) Bela rex Ungariae contra filium suum Regem Stephanum misit exercitum, qui subito filio suo Rege Stephano vincitur et oppugnatur, et magna occisa multitudo hominum, ex eodem nihilominus exercitu potenter quosdam Comites captivat. Igitur iam dictus Rex Bela ira succensus, suffususque verecundia de tanta filii victoria, rursus cogit ad arma vocat exercitum. Cui audacter filius suus Rex Stephanus occurrit (quoniam audaces fortuna iuvat) patris exercitum vice in fugam vertit, et in congressu belli alios occidit, et alios captivos abduxit. Porro Rex Stephanus anno eodem de patre suo quator laudabiles triumphus titulos reportavit.” (Hieronymus Pez: *Scriptores rerum austriacarum veteres ac genuini, quotquot ex Austriae vicinarumque provinciarum bibliothecis et tabulariis, dedumano labore perlustratis, aut primum in lucem vindicari, aut ex Mss. codibus auctiores et emendatioes edi potuerunt.* Sumptibus Gleditschii, 1721. p. 465. https://books.google.ro/books?id=-bVJAAAcAAJ&dq=millibus+ungari&hl=hu&source=gbs_navlinks_s)

¹⁰⁴⁰ „Anno 1270. Bela Rex Ungariae obiit. Iste Bela post obitum Ducis Frederici secundi multis annis per Comanos et per alios quosunque malitiae suae habere potuit complices, imo (quod est crudelius) manu proprias tot et tanta mala perpetravit in Austria, Stiria, et Moravia, quod manus scribentis stilus Cronicus memoriae trepidat commendare. In prefatis nempe terris nunquam fecit tot horribilia Rex Christianus...” (Pez, 1721, p. 707.)

¹⁰⁴¹ „1270. Rex Bohemiae maximum exercitum traxit, Australes, cum Stiriensibus sibi coadunat, invadit Ungariam... Eodem anno tam inaudita facta pestilentia in Austria et in Ungaria, ut ex tam vehementi plaga pestilentiae huiusmodi in fossatis maximis simul et semel mortui homines tanquam pecora infoderentur.” (Uo.)

elég pénz és paripa nemcsak a csehekkel hadakozni, hanem Béla és István, apa és fia egymással vívott belháborúira. Én ennek a magyarázatát abban látom, hogy IV. Béla vallási okok miatt összetűzött a kunokkal, akik fellázadtak ellene, és ezért kellett menekülnie az országból. Ezt olvashatjuk ki az osztrák krónikából. Majd amikor az egyház hívására bejöttek a mongol-tatárok, és „rendet csináltak” az országban, visszatért, és ezeket az idegen harcosokat kun név alatt alkalmazta a seregében. Valószínű, hogy az István seregében az őshonos kunok harcoltak.

Az, hogy a három éves mongol-tatár megszállásról alig van magyar beszámoló, szerintem annak tulajdonítható, hogy úgy a világi, mint az egyházi hatalom képviselőinek volt egy „kis” rejtegetni valója. Nagyobb hitelt tulajdonítok az osztrák krónikának, akik nem valami jó véleményekkel voltak a kunok iránt, de írásaikból ki lehet hámozni az igazságot.

„Amíg a magyarok a sátraikban pihentek, a kumánok hajnalban megrohanták a sátoztáborot, majdnem mindenkit levágtak, öreget, fiatalot, urat és közembert, köztük az összes papot, úgyhogy a nagy seregből csak kevesen tudtak elmenekülni a királlyal, aki a kiátkozott Frigyeshez menekült. Miután mindez lezajlott, jött egy másik nép napkelet felől, nevezetesen a tatárok, akik már sok országot feldúltak, köztük Oroszországot és Lengyelországot... Ezek maguk alá kényszerítették a kumánokat, akik mindenben engedelmeskedtek nekik... Mindennek a bajnak az oka az urak voltak, akik megölték a király anyját, és ezért a király megfosztotta őket a vagyonuktól... A tatárok és a kumánok semmi ellenállás nélkül végtelen sok zsákmánnyal, arannyal és ezüsttel, szép ruhákkal, állatokkal, rengeteg fogollyal mindkét nemből, a kereszténység szégyenére, kivonultak az országból.”¹⁰⁴²

Az osztrák krónika utolsó mondatával nem értek teljesen egyet, mert szerintem sokan a tatárok és kumánok közül (kivált a jó harcosok) bent maradtak az országba, egy része a Béla, más része az István seregében. De ezeket az írásokban később mind kunoknak nevezték.

Történelmi tévelygés

Ez az írás nem történelmi regény, mint a legtöbb történelmi írás, hanem dokumentumok sorozata, ami világossá teszi, hogy kik a felelősek a nagy történelemhamisítás miatt. Vajon világi tudósok, vagy egyházi emberek, annyira tudatlanok voltak, hogy ne tudták volna azt a tényt, hogy a legrégebbi írásokban (görög, vagy latin) nem használták az m és az n betűket, vagy tudatosan tették ezt a tömegek megtévesztésére? Ezen betűk pótlására mindig az előtte lévő betű fölé egy vonalkát húztak. Amikor a későbbi másolók ezeket a vonalkákat ignorálták, akkor a szónak egy hamis értelme jelent meg. A félrevezetésnek persze rengeteg formája van. Ha egy szót, ami például egy főnév, át akartak alakítani tulajdonnévvé, akkor egyes latin hangzóit lecserélték görög hangzókra. Az i-t y-ra, a t-t th-ra (ami a görög tétát helyettesíti), Scita=tudás, Scytha=szkita (nemzet), Gente=nemzet, Gethe=Géta. Úgy látszik, hogy a görög agymosás, hogy ugyanis a görögön kívül minden nép barbár, nagyon hatékony volt. Így nemesítették sokan görög betűkkel a saját tulajdonnevüket: a Budai-ból Buday lett, a Hompot-

¹⁰⁴² „Illis ibi in castris quiescentibus, Chomani summo diluculo inopinate supervenerunt et primo incedebant castra, deinde interfecerunt omnes episcopos, comites, senes et juvenes, nemine resistente ita quod ex tanta multitudine vix pauci cum ipso Rege salvarentur, sub II. Friderico imperatore excommunicato. His itaque perpetratis secuta est alia gens que dicitur Tartari, veniens ab ortu solis, que multa regna, civitates et castra subverberat, scilicet Rusciam, Poloniam... Quae gens subiecit sibi Chomanos ut in omnibus parerent eis... Horum omnium malorum auctores erant Comites, qui matrem Regis occiderant, eo quod filius eliminasset eos de sedibus suis... Tartari et Chomani, nemine resistente et occurrente, recesserunt ab Ungaria cum infinita praeda auri et argenti, vestium, animalium, multos et captivos utriusque sexus ducebant in obproprium Christianorum.” (Pez, 1721. p. 816.)

ból, Hompoth, a Németiből Némethy stb. A régi írásokban helyszűke miatt a szavakat abbreviáltak, vagyis bizonyos jelekkel rövidítették. Mivel ezek nem voltak egységesek, aztán a szövegek értelmezésénél ismét adott volt a csalás lehetősége. De a legnagyobb félrevezetést az időrenddel követték el. Amíg nincs tisztázva a történelmi időrend, addig minden történelmi vita csak pusztá szócséplés. Számtalan bizonyíték van arra, hogy a történelmi időskála úgy Krisztus előttre, mint utánra, ezer évvel meg lett hosszabbítva. Ezt nehéz elfogadtatni több ok miatt. Elsősorban az érzelmi okok jönnek számításba. Másodsorban ez olyan szuperstrukturális összeomláshoz vezetne, amely káoszba taszítaná a társadalom nagy részét. Ezért nem is lehet elvárni, felelős társadalmi vezetők részéről, ennek a csalásnak az azonnali elismerését. Hazugságra azonban nem lehet jövőt építeni. Ezért kell erről beszélni, hogy fokozatosan megérjen a társadalom az igazság elfogadására. A történelmi időskálát Szkaliger szerkesztette, de később ezt módosította Denis Petavius az egyház elvárásának megfelelően.

Petávius vallomása a Krisztus születési évével kapcsolatban: „Egyesek úgy fogják fel ezt, mint a matematikában a posztulátumnak nevezettet. Példa a Krisztusi éra, vagy közismerten a krisztusi évek kezdete, ami 1627 évvel ezelőtt kezdődött, ez is egy posztulátum, amit nem bizonyítunk, hanem közmegegyezéssel használunk, mégis senki sem tagadhatja, hogy ez nem bizonyító értékű. De ha egyszer el van fogadva, akkor szükség van következetességre.”¹⁰⁴³

Ahhoz, hogy a Scaliger–Petávius kettős által felállított és a katolikus egyház áldásával elfogadott időskála minél hitelesebb legyen, rengeteg hamis írást gyártottak. Ezek nagy része a vatikáni könyvtárban található. Itt egy példa: Lucii Annaei Senecae, Annaei Senecae et aliorum opera. *Manuscript – Arch. Cap. S. Pietro. C. 121.* 1376–1425.¹⁰⁴⁴ A Wikipédia ezt így kommentálja: „Seneca népszerűségét mutatja, hogy a keresztények a Kr. u. IV. században hamisítottak is egy Szent Pál és Seneca közötti levelezést.”¹⁰⁴⁵ A nagy hamisítások a 14–15. században történtek, így valószínű, hogy ezek is. De nagy a valószínűsége annak is, hogy a kereszténység az ezredforduló után jelent meg, így az iszlám pedig még később. Ha egyházi emberek ilyen hamisításokra vetemedtek, akkor fennáll a gyanú, hogy nemcsak a történelem, hanem a vallástörténet is a feje tetejére van állítva, vagyis sok állításnak épp az ellenkezője igaz. Sokan úgy gondolják, hogy a latin nyelvet már időszámításunk előtt beszélték. Van egy szó, melynek a formája ugyanolyan a latinban is mint az oroszban. Ez a „pravo”, ami oroszul igazat jelent, latinul meg rosszat. Elég elgondolkodni a Pravoszláv kifejezésen, hogy megértjük ennek a miértjét. A pravoszláv=igazhitűt jelent. Gyanítani lehet, hogy a pravo az egyházszakadás után kapta a rossz jelentést. Egyébként a latin szavaknak általában van négy-ötféle jelentése, néha ellentétes is, hogy a hamisításnak megfelelően lehessen alkalmazni.

Amíg a tudomány terén kizárólag csak logikai érvek mentén megy a vita, a vallás terén vajmi keveset érnek a logikai érvek az érzelmi kötődéssel szemben. Az a bibliai mondat, hogy az Isten a „bölcsek elől elrejtette és a tudatlanoknak megjelentette” – mármint a hitbéli igazságot, megmutatja, hogy a vallás fütyül a logikára. Érzelmi szempontból kétféleképp lehet megközelíteni az istenhitét. Van, aki szeretetből teszi, és van, aki félelemből. A krisztusi tanítás az előbbi, az Iszlám és a judeo-keresztény tanítás az utóbbi utat járja. Szeretni tiszta

¹⁰⁴³ „Alia assumuntur cuiusmodi sunt ea, quae Mathematici postulata nominant. Exempli causa Christianam aeram, sive vulgare Christi annorum initium ab hinc anno millesimo sexcentesimo ac vicesimo septimo coepisse, postulatam est: quod etsi non demonstratione, sed usu, et consensione nititur: tamen neque negari ab ullo potest ad concludendam demonstrationem valet. Sit enim eo concessio quod consequens est necessarium.” (Petavius, Denis: *Dionysij Petavii Aurelianensis e Societate Iesu de doctrina temporum: pars altera: in qua temporum et historiarum disputantur, tum Doctrinae vsus atque fructus Chronico Libro traditur.* Sumptibus Sebastiani Cramoisy, Paris, 1627. Prolegomena. Principia Chronologiae tria.

https://books.google.ro/books?id=eg70CYi42dUC&hl=hu&source=gbs_navlinks_s

¹⁰⁴⁴ Biblioteca Apostolica Vaticana. http://digi.vatlib.it/view/MSS_Arch.Cap.S.Pietro.C.121.

¹⁰⁴⁵ <https://moly.hu/alkotok/lucius-annaeus-seneca/wikipedia>.

szívből csak egy igazságos jóistent lehet. Egy hatalomféltékeny személyválogató, kiszámíthatatlan istentől csak félni lehet. Akitől félünk, azt szeretni sem tudjuk. A krisztusi tanítás, legalábbis amíg a cseles eszű Pál (Saul) el nem ferdítette, nem a rabszolgaságra való nevelésről szólt. Amíg ezt nem vesszük észre és ki nem javítjuk, addig semmi esélyünk nincs az iszlámmal szemben. Ugyanis az Iszlám a teljes alávetettséget hirdeti. Itt az ember nem Isten gyermeke, hanem a rabszolgája. Sajnos az évszázadok során a kereszténységben is, főleg a katolikusságban, kialakult egy ehhez hasonló felfogás, amikor azt hangoztatják, hogy minden dicséret az Istené, vagyis az embernek nincs semmi érdeme. Minden jó dolog csak felülről jöhet, a hierarchia lépcsőjén lefelé. A kolostorokban és zárdákban, de még a középkori iskolákban is, az volt a szokás, hogy az újoncot a legmegalázóbb helyzetekbe hozták, így akarván a tudomására hozni, hogy mostantól az önállóságának vége. A végeredmény egy olyan rabszolga típus kialakítása, aki mindenben alá van rendelve a felettesének. A hierarchiában mindenki valakinek a szolgája volt. Innen származik a szervusz féle köszönési mód. De hogyan akarnának az emberből rabszolgát csinálni, amikor szerintük Jézus Jahve szolgája: „vagyis Jézus úgy beszél, mint Jahve szolgája (Iz 53,4-12), aki föláldozza magát.” (Magyar Katolikus Lexikon)¹⁰⁴⁶

Nincs szükség sok magyarázatra annak bizonyítására, hogy az ótestamentumi isten minden lehet csak nem jó isten. A Jó isten fogalma csak a krisztusi tanításban jelenik meg. A régi latin írásokban, melyek a Vatikánban lapulnak és még most is akadályozva van az ezekhez való hozzáférés, említés van egy Jov nevű pogány istenről. Ezek az írások persze mind másolatok, és nincs kizárva, hogy a másolás alkalmával az eredeti írás ne lett volna meghamisítva az aktuális hatalom igényeinek megfelelően. A latin írásban mivel nincs hosszú ó, így ezt az ou helyettesítheti. De a régi latinban az u-t a v helyettesítette. Ezért lett a Jó istenből Jov isten. Amikor a kereszténység magáévá tette az Ótestamentum tanait és eretneknek nyilvánította a szkita gnosztikus kereszténységet, akkor lett a Jó (Jov) isten pogány istennek nyilvánítva. A szkita – latinul scita=tudás – alapú kereszténységet felváltotta egy az érzelmekre, de primitívebb népeknél már az érzékiségre támaszkodó kereszténység. Elég megemlíteni a dél-amerikai, afro-amerikaiakat, akiknél a vudu tökéletesen keveredett a keresztény vallással.

Amíg a tudomány és a tudás fejlődött a keveseknél, addig a vallási felfogás az idő múlásával mindinkább primitívebb formákat öltött a nagytömegeknél. Így a keresztény vallás még viszonylagos tökéletessége nem előny, hanem hátrány az iszlámmal szemben. Maga a hit azt jelenti, hogy elhiszek olyan dolgokat (bizonyos jutalom reményében), amit sem tapasztalattal, sem logikus bizonyítással nem tudok alátámasztani. Így attól függetlenül, hogy keresztény, zsidó, iszlám, vagy bármilyen hitre alapított vallás, az nem más, mint a kiszolgáltatott ember korrumpálása. Mert a kiszolgáltatott ember mindent elhisz, mindent remél és mindenre kapható. Mindezzel nagyon is tisztában vannak a hit monopóliumának birtokosai, és ezért a nagy hallgatás, ezért inkább átkeresztelkednének az iszlámra, minthogy elveszítsék a monopóliumukat. Ez nem feltételezés, hanem logikus következtetés, ugyanis a Bibliában Pál apostoltól olyan mondás is van, hogy minden hatalom Istentől van. Tehát amint az Iszlám hatalomra jut, a Biblia szavait elfogadó keresztény azonnal a hatalom szolgálatába fog állni.

Ha elolvassuk a Tórát, amely zsidó történelem és ugyanakkor a zsidó-keresztény tanítás alapja, azt látjuk, hogy a zsidók épp olyan rossz színben vannak feltüntetve, akár a magyarok a saját történelmükben. Arra rájöttünk, hogy a magyar történetírásban sok minden nem felel meg a valóságnak, de mivel a Biblia szentnek van nyilvánítva, ezt nem sokan kérdőjelezik meg. Voltak azonban mégis a múltban is, akik másképp tudták a dolgokat, s ilyen volt egy Jusztinusz nevű történész is.

¹⁰⁴⁶ „Aki magára veszi népe bűneit és engesztelést nyújt”. <http://lexikon.katolikus.hu/J/J%C3%A9zus%20kereszt%C3%A9ge.html>.

Van egy közmondás, amely így szól: „Az vagy, amit megeszel.” Ám az ember nemcsak fizikailag táplálkozik, hanem szellemileg is. És valóban, amilyen szellemi táplálékot vesz magához az ember, olyanná válik. Feltehetjük magunknak a kérdést, hogy vajon egészséges szellemi táplálékot nyújt-e, úgy zsidó, mint keresztény, vagy éppenséggel mohamedán számára az Ótestamentum? Parancsolhatta vajon Isten ártatlan gyerekek megölését? A legtöbb hívő ember számára ezek a kérdések fel sem merülhetnek, miután a Biblia neve szent írás. Tudjuk, hogy a történelem folyamán nagyon sok írást megsemmisítettek. Trogus Pompeiusnak az írásai eltűntek, és csak keveset tudott ebből megmenteni Justinus. Ha ezek is a vallási fanatizmus áldozatai lettek, akkor feltételezhetjük, hogy olyan történelmi vagy vallási témát tartalmaztak, ami szembe ment a már szentesített változatokkal. Egy ilyen írást találunk Justinusnál az Exodussal kapcsolatban.

„Mert a zsidók származási helye Damascena (Damaszkusz), Szíria nemes városa, ahol Szemirami királynő leszármazottai uralkodtak. A város neve Damaszkus királytól származik, kinek tiszteletére a szíriaiak templomot emeltek, ahol a legszentebb vallást gyakorolták. Damaszkusz után Azelus, ez után Adores, aztán Ábrahám és Izrahel királyok következtek. De Izrahel abban a szerencsés helyzetben volt, hogy 10 fia született, ez tette őt híresebbé a felmenői között. Felosztotta a népet tíz királyságra, és a tíz fiának adta őket örökségül, akik Juda után mind ezt a nevet kapták. A testvérek közt József volt a legfiatalabb. Mivel nagyon tehetséges volt, ezért a testvérei irigységük miatt eladták őt vándorkereskedőknek, akik tovább adták őt Egyiptomba. Ő nemcsak nagyon bölcs volt, hanem álomfejtő is. Nem volt sem emberi, sem isteni dolog, ami rejtve maradt volna előtte. Az egyiptomi fáraónak megjövendölte a hét évi száraz éveket, és azt is, hogy hogyan lehet elkerülni az éhséget. Nagy tapasztalattal rendelkezett, amit nem embertől, hanem az Istentől kapott. Az ő fia Mózes volt, aki örökölte a tudományát. De ebben az időben Egyiptomban különböző betegségek kezdtek terjedni: úgy mint a rüh, belpoklosság, pestis. A papok azt tanácsolták a fáraónak, hogy a betegség terjedését megakadályozandó, a betegeket vigyék Egyiptom határain kívül. Mózeset megtették a kivonulók vezérének. A kivonulók magukkal vitték lopott szent tárgyakat, ami miatt az egyiptomi katonaság utánuk eredt, de a vihar megakadályozta őket ezen tárgyak visszaszerzésében. Így Mózes vissza akarván térni Damascénába a régi hazájába, elfoglalta a Sinai-hegyet, miután hét napig étlen szomjan bolyongtak az Arab-sivatagban. Mivel ez a hetedik nap szombatra esett, ezért a szombatot a következő századokban ünnepelték, mivel ekkor ért véget az éhezés.”¹⁰⁴⁷

¹⁰⁴⁷ „Namque Judaeis origo Damascena, Siriae nobilissima civitas: unde et Assiris regibus genus, ex regina Semirami fuit. Nomen urbi a Damasco rege inditum: in cuius honorem Sirii sepulcrum Arathis uxoris eius pro templo coluere, deamque exinde sanctissime religionis habent. Post Damascum Azelus, mox ejus Adores, et Abraham, et Israhel reges fuere. Sed Israhalem felix decem filiorum proventus majoribus suis clariorem fecit. Itaque populum, in decem regna divisum, filiis tradidit, omnesque ex nomine Judae, qui post divisionem decesserat, Judaeos appellavit. Colique ejus memoriam ab omnibus jussit, cuius portio omnibus acceperat. Minimus inter fratres Josef fuit: cuius excelens ingenium veriti fratres, clam interceptum peregrinis mercatoribus vendiderunt. A quibus deportatus in Aegyptum cum magicas ibi artes solerti ingenio percepisset, brevi ipsi regi percarus fuit. Nam prodigiorum sagacissimus erat, et somniorum primus intelligentiam condidit: nihique divini juris humanique ei incognitum videbatur: adeo ut etiam sterilitatem agrorum ante multos annos providerit: perissetque omnis Aegyptus fame, nisi monitu ejus rex edicto servari per multos annos fruges jussisset: tantaque experimenta ejus fuerunt, ut non ab homine, sed a Deo responsa dari viderentur. Filius ejus Moses fuit, quem praeter paternae scientiae hereditatem, etiam formae pulchritudo commendabat. Sed Aegyptii, quum scabiem et vitiliginem paterentur, responso moniti, eum cum aegris, ne pestis ad plures serperet, terminis Aegyptii pellunt. Dux igitur exulum factus, sacra Aegyptiorum furto abstulit, que repetentes armis Aegyptii, domum redire tempestatibus compulsi sunt. Itaque Moses Damascena antiqua patria repetita, montem Sinan occupat, quo septem diem jejuno per deserta Arabiae cum populo suo fatigatus, cum tandem venisset, septimum diem, more gentis, Sabbatum appellatum, in omne aevum jejuno factavit: quoniam illa dies famem illis erroremque finierat.”

Ez a verzió teljesen nélkülözi a csodákat, amelyek a Bibliában fellelhetők. Mózes nem csapkodja botjával a Nílust, hogy az vérré változzon. Különbözik ma már tudjuk, hogy a Nílus vize bizonyos időközönként Mózes nélkül is vörös színűre vált. Szó sincs arról, hogy a fáraó visszatartaná a zsidó népet. Arról sem ír, hogy az Isten megölette volna az egyiptomi csecsemőket. A 430 év szolgátság sem jöhetett számításba, hisz itt Mózes Józsefnek a fia. A szent tárgyak lopása sem elítélendő dolog, mivel feltételezhető, hogy a beteg emberek miatt tették. Itt nem esik szó a csecsemőket gyilkoló angyalról, aki ugyebár a zsidó nép cinkosa. Nincs szó a szomszédok kirablásáról. Arról sem ír, hogy a fáraó hadseregét elnyelte volna a Vörös-tenger vize. Egyszerűen a vihar akadályozta meg őket abban, hogy utolérjék Mózeszt. Amilyen tárgyilagos az írás, ha nem tudnánk, hogy az ókorban írták, mert ugye Justinus ókori történetíró, azt hihetnénk, hogy újkori hamisítvány. Az ókori történetek 90%-a fikció, de akkor vajon miféle emberek lehettek azok, akik olyan horrorfilmbe illő történeteket találtak ki, amiket a Bibliában is olvashatunk?

Ahogy az elején írtam, egy embernek, vagy egy népnek, olyan lesz a karaktere, amilyen lelki táplálékkal etetik. Vajon kiknek állt érdekében egy olyan történelmet varrni a zsidó nép nyakába, amivel megetetve bármelyik nép lelke torzul. S mivel a Biblia a keresztények szent könyve, így ők sem mentesek a lelki torzulástól. Azon el kéne gondolkozni, hogy megéri-e egy népnek a kiválasztottság fejében, ami valójában olyan, mint a mai politikusok ígéretei (tehát a bizonytalan jövő meséje), magára vállalni egy olyan múlt meséjét, ami ezért őt gyűlöletessé teszi más népek előtt? Az az intelligens parazita réteg, amely a nyakára telepedett zsidónak és nem zsidónak, érdekelt a hamis történelem fenntartásában és terjesztésében, mivel ezáltal tudja egymás ellen ugrasztani a népeket és így uralkodni rajtuk. „Divide et impera!”

A felsorakoztatott írások arról tanúskodnak, hogy az a hatalom, amely évszázadokon keresztül parazita módon uralkodik olyan népeken, akik munkájuk révén értéket képesek előállítani, ezt agymosás révén éri el. Az agymosás azzal a szlogennel indul, hogy az embernek nincs semmi érdeme az értékek előállításában. Minden érdem istené, így az előállított javak is, ergo azé a hatalomé, aki istent képviseli a földön. Ezt az egyház a kinyilatkoztatásra hivatkozva tette, viszont a mai globalisták ugyanezt teszik, már mellőzve a Bibliát, egyszerűen a globalista értékekre hivatkozva, azt állítva, hogy értéket csak pénzhitelből lehet előállítani, így a megtermelt anyagi javak annak a tulajdona, aki a hitelt nyújtja.

A hazugságot le kell leplezni, még mielőtt nagyon hozzászokunk. Az ember, ha nem szűri ki a hazugságokat az információáradatból, ami nap-mint-nap beáramlik az agyába, akkor szép lassan hozzászokik, és a homo sapiens átalakul homo vegetatívusszá. Sajnos a mai ember annyira elkényelmesedett, hogy még gondolkodni is lusta. Ezt a műfajt meghagyja bizonyos tekintélynek örvendő egyéneknek, akiket aztán vakon követ úgy politikai, vallási, mint a tudományi téren. Nézzük a következő aranyköpést, ami egy mai agymosó pszichológustól származik, akinek a neve Stanislas Dehaene: „A matematika az emberi elme szüleménye, és mint ilyen, jellegzetesen emberi, tévedéseknek kitett, módosítható és nagymértékben függ agyi berendezkedésünk képességeitől és korlátaiktól.”

Nem tudom, milyen matematikára, gondol ez a csodabogár, de szerintem a matematika, amely tételek sokaságából áll, az ideák világához tartozik, és mint ilyen független az agyi berendezkedésünktől, és örök. A matematikai igazságokat nem megalkotjuk, hanem felfedezzük. Püthagorasz vagy Thalész tételeit nem megalkották, hanem felfedezték. Ha megalkották

(Marcus Junianus Justinus: *The History of Justin, Taken out of the Four and Forty Books of Trogius Pompeius*. Ötödik kiadás, London, 1688. p. 250.

https://books.google.ro/books?id=svg1AAAAAAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false)

volna, akkor létezne több variánsa, az alkotó agyi berendezkedése szerint. A földrajzi nevezetes helyeket, mint egy hegycsúcs, egy sziget, tó, égitest stb. nem megalkotják, hanem felfedezik. A fizikai világgal párhuzamosan, de ettől függetlenül létezik az ideák világa. Ha minden ember kihalna, az ideák világa akkor is létezne, és valamikor, lehet egy más intelligens faj, ugyanazokat a matematikai igazságokat fedezné fel.

A gróf álma

„Hogy a szabadság legfőbb jó, s ekép soha nem lehet vad, tudatlan, rest s önkényes embernek sajátja, hanem csak azé, ki nemesített keblétől ösztönöztetve, s csinosult értelme által vezetve szintűgy meg tudja becsülni mindenkinek sorstul nyert sajátját, valamint önmaga tulajdonát védelmezni bátor.”¹⁰⁴⁸ Ez a hitvallása Széchenyi Istvánnak nyíltan elítéli a vad liberalizmust. „Kereskedésre akarod állítani a nagyobb szorgalmat?” – Ebből a mondatból látszik, hogy Széchenyi nem tartotta helyesnek a munkaerő áruba bocsátását, mert az valójában álcázott rabszolgakereskedelem.

38. ábra. Barabás Miklós: Széchenyi István (1836).¹⁰⁴⁹

Széchenyi „...azon napot, midőn majd a Magyarot nem csak szójárás s rossz szokás szerint, hanem az értelem valódiságában is, Nemzetnek, 'szabad Nemzetnek' hívni lehet... a Magyarot végre a Nemzetek sorába iktatnánk... a magyar Nemzet – vagy inkább nép...” – Idézi Orosz József: „Ha továbbad egyszer már ott volna a dolog, hogy a paraszt lenne Valami, az az Nemzet, az az Úr, ki védelmezné akkor a hazát?” Még a 19. században sem sorolták a parasztságot a nemzethez, holott valójában ez a réteg képezte a magyarság zömét. Ellenben az idegen urak a nemzethez tartoztak, mert úgymond ők védelmezték a hazát.

¹⁰⁴⁸ Gróf Széchenyi Istvántól idézi: Balásfalvai Orosz József: *Gróf Széchenyi István mint író*. Snischek Károly Nyomtató-Intézetében, Pozsony, 1832. p. 280.

https://books.google.ro/books?id=pPREAAAAYAAJ&hl=hu&source=gbs_navlinks_s

¹⁰⁴⁹ <https://hu.wikipedia.org/wiki/F%C3%A1jl:Barabas-szechenyi.jpg>.

A gengszterek szinte mindig úgy lépnek fel, mint védelmezők. Feltevődik a kérdés, hogy ha olyan áldatlan állapotban van az ország, ahogy azt Széchenyi fölvázolta, és utólag a történelmi események sajnos neki adtak igazat, akkor honnan az a híres latin mondás, hogy „Extra Hungariam non est vita, si est vita, non est ita”? Az biztos, hogy a paraziták sehol olyan jól nem érezték magukat, mint Magyarországon. Valamikor Magyarország el tudta látni egész Európát búzával, hússal és borral. A hanyatlás a nagy földrajzi felfedezésekkel kezdődött. Előbb behozták a burgonyát, ami olyan vidékeken is megtermett, ahol a búza nem. Idővel az amerikai búza és hús termelés felvirágzása lenyomta a Magyarországi árakat, így az itteni földtulajdonosok eladósodtak. A legfőbb ok persze az idegen megszállás török és osztrák részről. Ennek oka pedig a Bakócz-féle keresztes hadjárat, ami a Dózsa György vezette felkeléshez vezetett és végképp legyengítette az országot.

Széchenyi álma: „Volt nekem sok esztendő előtt Pesten egy különös álmom, ha szabad elmondom. „Messze távolban számos nagy tekintetű, vénnél vénebb Urak, kiken hősín szakál lengett, az akkor élőknek egy vasládát látszottak kijelenteni, ’s őket kérőleg ’s fenyegetőleg arra bírni, hogy az abban rejtőző kincset egész elszánással ’s férfiúi állhatatossággal védjék. Állottak a’ hív szó- és tanácsfogadók hosszú időig a láda mellett, ’s bajnoki mód védelmezték, – sok el is veszett miatta; – míg azonban a’ rozsdá rágni kezdé a’ ládát, ’s ők éheztek, fáztak, sokat szenvedtek, fanyarogtak mellette, ’s csak kevesen használhatták a’ vén láda oldalát garádkép. Szívszorongva szántam szegényeket, ’s mennyire álomba merülten okoskodhatni, úgy emlékezem, megszólítani kívántam őket: ’vennék ki a ládában hiába heverő kincset’, ’s adnák kamatra, mert – – –’ midőn egy mennyei fény minden szót elolvasztott számban, és szent rettegést ragyogó méltósággal az idők Szellemé – ’s gondold csak magyar ruhában – a’ kincset őrző számtalanok közibe lépett, s’ felnyitá a’ vasládát, melyben semmi sem volt – – egy kis kéziratot kívül, ’s mondá: „kik Benneteket annyi sanyarúság-tűrésre kárhoztattak: a régi tudatlanság ’s megőszült előítéletek Atyái, Nagyatyái, Szépapái, ’s harmad negyed Ősapái ’s a’ t. voltak, tekintetek most valódi kincsetekre ’s olvasá: „*A magyar egy gyermek nép, most semmi, de minden lehet, mert lelki ’s testi erő rejtjezik fiatal keblében. Minden lehet, ha át akarja látni, hogy semmi. Csak két ellensége van, az Előítélet ’s Elbizakodottság. Szép jövődő várja, ha – – –*” ... Itt egy a magyar fővárosban ablakom előtt sárban elakadt német furmán tüdeit-fárasztó lovaira-kiáltozásával felébreszte.”¹⁰⁵⁰

A szerző (Balázsfalvai Orosz József), egy híres álomfejtőhöz fordul, hogy megtudja az álom jelentését. Az álomfejtő ezt írja neki: „Azonban barátom, bármi üres legyen is a rozsdás vasláda: az mostmár sebaj! ugyan is van mit bele tennünk, hogy az perui kincessel tele rakva legyen. A rómaiak legnagyobb kincseknek és palladiumoknak tartották a Sybilla könyveit – melyeknek bölcsessége azonban mai napig mély titok maradott – nem szegényebb már e részben a rómainál a magyar, kinek tudnillik hasonló nagyérdemű három könyve van, noha azokat számosan a vén láda garádkép használt oldala mellé hányni kívánják... – Csakhamar seperjük ki tehát a vén ládából az óság penészes szemetét, és zárjuk belé a mondott új módos, magyar ruhába felöltöztetett időszellem súgta három drágalátos könyvet – legalább tudni fogjuk miért éhezünk, fázunk, szenvedünk, fanyargunk.”¹⁰⁵¹ A szerző újra ír az álomfejtőnek, meg akarván tudni, mely és hol találhat meg a három könyv, de mire a levél odaér, az álomfejtő már halott. Tehát nem elég, hogy az álom nem fejtetett meg, de egy másik rejtéllyel is tetéztetett.

Azt tudjuk, hogy a grófok szerettek elmerülni az álomvilágban. Jó példa erre Babits Mihály Gólyakalifa című regénye. Bármennyire is cinikus a szerző hozzáállása, azért érdemes megvizsgálni egy olyan ember álmát, mint Széchenyi. Álmában az ember nagyon sok aggály áll összeköttetésben, ezért néha olyan problémát is megold álmában, amit éberen nem képes.

¹⁰⁵⁰ Balázsfalvai Orosz, 1832. p. 282-283, 285.

¹⁰⁵¹ Balázsfalvai Orosz, 1832. p. 284.

De az is megtörténik, hogy az álombeli megoldást éberén már nem tudja értelmezni. Az álom mindig kötődik azokhoz a problémákhoz, amelyek ébrenlétben foglalkoztatják az embert. Széchenyit az ország és a magyar nép problémái foglalkoztatták. A vasláda az ősektől ránk hagyott valamilyen örökség, ez nyilvánvaló. De mi lehet ez? A hit, a vallás? Ez nem lehet, mert ezt idegenektől kaptuk, és nem kimondottan magyar tulajdon. Az ország? Ez sem lehet, mert tudjuk, hogy mi van benne, tehát nincs elrejtve. A nyelv? Az is ismeretes. Egyetlen, ami számításba jöhet, az az őstörténetünk. Vagyis az a kérdés, hogy ha jöttünk, honnan jöttünk? Ezért indult el Körösi Csoma Sándor is, hogy megtalálja az őshazát. Mert „a régi tudatlanság s megőszült előítéletek Atyái, Nagyatyái, Szépapái, s harmad, negyed Ősapái”, azt a tévhitet hagyták ránk „vasládába” zárva, hogy valahonnan jöttünk. Pedig a láda üres, vagyis nem jöttünk mi sehonnan.

A ládában talált kéziratban ez állt: „A magyar egy gyermek nép, most semmi, de minden lehet, mert lelki s testi erő rejtezik fiatal keblében.” – Ez tökéletesen így van. Talán nincs még egy ilyen naiv gyermek nép, mint a magyar. Ha volt is, bizonyosan kipusztult. Az évszázadok folyamán százszor kisemmizték, mindig idegenek bitorolták az országát. Csak napjainkban is láthatjuk, hány banki és bróker botrány van Magyarországon.

Ez a naivság valójában őszinteség és jóhiszeműség, ami a magyar nyelv tulajdonságából adódik. Láthatjuk az indoeurópai nyelvekben, hogy hány értelme lehet egy szónak. Ha felütjük a latin szótárt, ami az indoeurópai nyelvek mintájául szolgált, azt látjuk, hogy majdnem minden szónak öt-hat értelme van, sokszor egymással teljesen ellentétesek. Így aztán könnyű hazudni és becsapni a másikat. Csakhogy saját magukat is becsapják. Ezért jutott oda a világ, ahol ma tart. Ebből egyetlen kiút csak az őszinteség, másokkal és magunkkal szemben.

És legújabbban, azaz napjaink „genetikai örölete” közben igen időszerű lett a következő kritika: A szkiták belakták egész Euráziát, a hunok úgyszintén, a magyarok szintúgy, a kunok a Kárpát-medencétől az Urálig, és ezek állítólag mind mi voltunk, magyarok. „Merjünk nagyok lenni”, amikor még a Kárpát-medencét sem tudtuk úgy igazából soha belakni? Majd megyünk Amerikával, a NATO-val és Lengyelországgal visszavenni, ami a „mienk volt”, akár a II. világháborúban? Igaza volt Széchenyinek: valóban gyermek a magyar nemzet?

ÍRÁSBELI HOZZÁSZÓLÁSOK

1. Az egyetemes és a korai magyar történelem összefüggései

